613.907
ม153ก
ฉ.3

การทดลองเพื่อเปลี่ยนทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ ของนักเรียนวัยรุ่นโดยใช้สื่อน่ากลัว

ศ.9 ส.ค. 2539

ปริญญานิพนธ์
ของ
มนต์ฤดี ครองแถว

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ
พฤษภาคม 2539
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ป. 52380

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน

(ผศ.วัฒนา ศรีสัตย์วาจา)

.....กรรมการ

(อ.สมเกียรติ ทิพยทัศน์)

คณะกรรมการสอบ

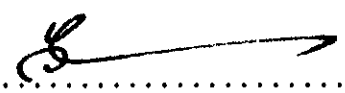

.....ประธาน

(ผศ.วัฒนา ศรีสัตย์วาจา)

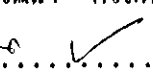

.....กรรมการ

(อ.สมเกียรติ ทิพยทัศน์)

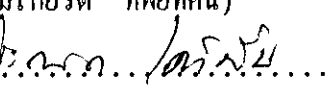

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผศ.ประณต เท้าฉิม)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร.ศิริบุตร พูลสุวรรณ)

วันที่ 9 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2539

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒนา ศรีสัตย์วาจา ประธานที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ อาจารย์สมเกียรติ ทิพยทัศน์ กรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาอย่างมากในการให้ความรู้ คำแนะนำและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการทำปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประณต เค้าฉิม กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติมที่กรุณาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำวิจัยนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์มยุรี กุลแพทย์ ที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร กรุณาถ่ายทอดความรู้ด้านสถิติและช่วยวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย รองศาสตราจารย์นายแพทย์พงษ์ศักดิ์ ชัยศิลป์วัฒนา แห่งคณะแพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล คุณกัลยา ลักษณเกียรติ และคุณสมชาย ฟองหิรัญ แห่งกองกามโรค โรงพยาบาลบางรัก ที่กรุณาเอื้อเฟื้อมอบวิดีทัศน์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยซาบซึ้งในความกรุณาที่ได้รับเป็นอย่างยิ่ง และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ชวนันท์ โฆสิต แห่งกรมพลศึกษา ที่กรุณาให้คำแนะนำและกรุณาถ่ายทอดความรู้แก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาจิตวิทยาทุกท่านที่มิได้กล่าวนามที่ได้กรุณาถ่ายทอดความรู้ต่าง ๆ แก่ผู้วิจัย ตลอดระยะเวลาที่เป็นนิสิตของภาควิชาจิตวิทยา

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการสามัญจังหวัดปทุมธานี อาจารย์วิถี มากไมตรี และอาจารย์เพ็ญประภา นาครักษ์ แห่งสำนักงานสามัญจังหวัดปทุมธานี ที่ให้การสนับสนุนและอำนวยความสะดวกทุกด้านแก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนหนองเสือวิทยาคม ผู้อำนวยการโรงเรียนธัญรัตน์ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบคุณนักเรียนโรงเรียนหนองเสือวิทยาคม ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลองด้วยความเต็มใจ ขอบคุณนักเรียนโรงเรียนธัญรัตน์ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบวัด เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ นิสิตวิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยตลอดมา

ท้ายที่สุดขอน้อมรำลึกถึงพระคุณของมารดา พี่ ๆ เพื่อน ๆ ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจ โดยเฉพาะ คุณรุ่งไรจน์ ครองแถว พร้อมทั้งบิดา มารดา และน้อง ๆ ของคุณรุ่งไรจน์ ที่เป็นกำลังกายกำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

มนต์ฤดี ครองแถว

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
	ตัวแปรที่ศึกษา	6
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	6
	สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	ความหมายของการสื่อสาร	9
	ทฤษฎีการสื่อสารความน่ากลัว	12
	ความหมายของทัศนคติ	17
	ความรู้เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	18
	งานวิจัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตนทางด้านเพศศึกษา	24
	งานวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติต่อเพศศึกษาและโรคติดต่อทางเพศ	26
	งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเสนอความน่ากลัว	30
	งานวิจัยเกี่ยวกับการใช้สื่อในการสอนโดยเฉพาะวิดีทัศน์	32
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้สารสื่อที่น่ากลัว และทัศนคติต่อการปฏิบัติทางเพศ	33
3	วิธีดำเนินการวิจัย	34
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	34
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	35

บทที่ หน้า

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ 35
ขั้นตอนการทดลอง 36
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 38

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 39
การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของตัวแปร 40
การวิเคราะห์ข้อมูลตามจุดมุ่งหมายและสมมุติฐาน 44
การวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมุติฐานที่ 1 44
การวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมุติฐานที่ 2 46
การวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมุติฐานที่ 3 46
การวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมุติฐานที่ 4 47
การวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมุติฐานที่ 5 47
การวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมุติฐานที่ 6 48
การวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมุติฐานที่ 7 48
การวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมุติฐานที่ 8 49

5 การสรุปและอภิปรายผล 53
อภิปรายผล 54
ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ 59
ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป 60

บรรณานุกรม 61

ภาคผนวก 69

ประวัติย่อของผู้วิจัย 98

บัญชีตาราง

ตาราง หน้า

1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเงื่อนไขการให้สื่อ 34

2 ระยะเวลาในการทดลอง 37

3 จำนวนนักเรียนวัยรุ่นที่เข้ารับการทดลองแยกตามเพศ 40

4 จำนวนนักเรียนวัยรุ่นที่เข้ารับการทดลองแยกตามกลุ่มตัวอย่าง 40

5 จำนวนนักเรียนวัยรุ่นที่เข้ารับการทดลองแยกตามกลุ่มทดลองและเพศ 41

6 แสดงคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างก่อนได้รับสื่อ และหลังจากได้รับสื่อ 41

7 แสดงคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ ก่อนการทดลอง จำแนกตามกลุ่มตัวอย่างและเพศ 42

8 แสดงคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศที่เปลี่ยนแปลงไป (หลังการทดลอง) จำแนกตามกลุ่มตัวอย่างและเพศ 43

9 ตารางวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น ก่อนได้รับสื่อและหลังจากได้รับสื่อ 44

10 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศก่อนและหลังจาก ได้รับสื่อของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม 45

11 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ หลังการทดลอง เมื่อพิจารณาตามสื่อที่ให้ในแต่ละกลุ่ม 46

12 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ ของเพศชาย เมื่อพิจารณาตามสื่อที่ให้ในแต่ละกลุ่ม 47

13 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ ของเพศหญิง เมื่อพิจารณาตามสื่อที่ให้ในแต่ละกลุ่ม 48

14 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทางของทัศนคติต่อการปฏิบัติตน ทางเพศ เมื่อพิจารณาตามเพศและการได้รับสื่อในกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งหมด . 49

ตาราง หน้า

15 เปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของเพศชายและเพศหญิง 50

16 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศแยกเป็นกลุ่มย่อยตามเพศและการให้สื่อ 51

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ หน้า

1 รูปแบบของแรงขับเพื่อการยอมรับ 14

2 รายละเอียดของรูปแบบคู่ขนาน 16

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เพศศึกษาเป็นขบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ พฤติกรรมทางเพศเพื่อก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ดี และสามารถแก้ปัญหาชีวิตเกี่ยวกับเรื่องเพศได้ (ทวีวรรณ สัมพันธสิทธิ์. 2534 : 4) การศึกษาหาความรู้เรื่องเพศศึกษามีประโยชน์ต่อวัยรุ่นคือ ทำให้วัยรุ่นเข้าใจและรู้จักปรับตัวได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เนื่องจากวัยรุ่นนอกจากร่างกายจะเปลี่ยนแปลงแล้ว จิตใจและอารมณ์ยังเปลี่ยนแปลงด้วยโดยเฉพาะอารมณ์ทางเพศ ซึ่งเป็นสิ่งใหม่สุดของชีวิตเป็นสิ่งธรรมชาติของชีวิต แต่ก็ยังมีวัยรุ่นหลายคนแกล้งทำว่าตนเองไม่มีความรู้สึกทางเพศ เป็นการฝืนธรรมชาติ และอาจทำให้เกิดอันตรายแก่จิตใจและร่างกายตนเองได้ (ธงชัย ทวิชาชาติ และคนอื่น ๆ. 2535 : 7) ถ้าเด็กไม่ได้รับการสอนเพศศึกษาจากทางบ้าน และทางโรงเรียนแล้วมักจะพบว่า เด็กได้รับความรู้เรื่องเพศแบบผิดบ้างถูกบ้าง มาจากเพื่อนรุ่นราวคราวเดียวกันถึงประมาณครึ่งหนึ่งของความรู้ที่เขาได้รับจากแหล่งต่าง ๆ ทั่วไป (สุชาติ โสมประยูร. 2531 : 26) ปัจจุบันนี้เด็กวัยรุ่นบางส่วนรับเอาอิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาใช้โดยมีการรักอิสระ มีการนัดพบเพื่อนต่างเพศกันตามลำพังตลอดจนมีความสัมพันธ์ทางเพศจนถึงขนาดได้เสียกัน ในวัยเรียนก่อนการแต่งงานเกิดปัญหาการตั้งครรภ์ก่อนสมรส และเกิดปัญหากามโรคขึ้น (สุชา จันทร์เอม. 2529 : 7) ซึ่งปัญหากามโรคเป็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสาธารณสุขของประเทศ (กองกามโรค. 2537 : 13) นับตั้งแต่มีการระบาดของเชื้อ HIV ในประเทศไทยในปี พ.ศ. 2537 กามโรคได้รับความสนใจจากบุคคลที่เกี่ยวข้องมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากรายงานกองระบาดวิทยา กระทรวงสาธารณสุข ได้ชี้ว่า ร้อยละ 77 ของผู้ป่วยโรคเอดส์มีปัจจัยเสี่ยงจากการมีเพศสัมพันธ์ ดังนั้นหากสามารถควบคุมการแพร่ระบาดของกามโรคได้ก็จะสามารถลดการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กองกามโรค. 2537 : 31) กามโรคหรือโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์คือ โรคต่าง ๆ ที่ติดต่อจากคนหนึ่งสู่อีกคนหนึ่งโดยการร่วมเพศ เช่น โรคหนองใน ซิฟิลิส เริม และเอดส์ เป็นต้น หากผู้ชายเป็นโรคนี้แล้วส่วนใหญ่จะมีอาการแสดงออกมาให้เห็นชัดเจนบางครั้งอาจเป็น ๆ หาย ๆ แต่ไม่หายขาดจะรุนแรงมากขึ้นถ้าไม่ได้รับการรักษาอย่างถูกต้อง ส่วนผู้หญิงโดยมากจะ

ไม่แสดงอาการออกมาให้เห็นชัดเจน กว่าจะรู้ก็มีอาการรุนแรงกว่าเดิม (กองควบคุมโรคติดต่อ. 2538 : 1) และจากการศึกษาพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกพบว่า นักศึกษามากกว่าครึ่งเคยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 15 - 17 ปีมากที่สุด โดยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับหญิงบริการทางเพศ การเที่ยวหญิงบริการทางเพศมากกว่าหญิงที่ไม่ใช่หญิงบริการทางเพศ เหตุผลของการไม่ใช้ถุงยางอนามัยเกิดจากการไม่ได้เตรียมถุงยางไว้ก่อน และการใช้ถุงยางอนามัยทำให้ความรู้สึกทางเพศลดลง ซึ่งเป็นทัศนคติที่ผิดทางด้านเพศ (อัญชลี คติอนุรักษ์. 2535) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของกองอนามัยโรงเรียน (2532) เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาเกี่ยวกับสุขภาพการเจริญพันธุ์พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับสุขภาพทางเพศ แต่ยังปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาด้านสุขภาพทางเพศอยู่ และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้น ประสบการณ์ทางเพศ การมีนัดกับเพื่อนต่างเพศพบร้อยละ 26.7 การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานกับเพื่อนต่างเพศพบร้อยละ 6.4 ในปี 2529 (สุมนา ชมพูทวีป. 2529) ร้อยละ 5.5 ในปี 2532 (กองอนามัยโรงเรียน. 2532) และร้อยละ 24.5 ในปี 2534 (สมร อริยานุชิต. 2534) การมีเพศสัมพันธ์กับไสเภณีพบร้อยละ 4.3 ในปี 2532 และร้อยละ 11.7 ในปี 2534 การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันพบร้อยละ 9 (2534) การตั้งครรภ์ก่อนสมรสพบร้อยละ 4.5 (2532) การทำแท้งพบร้อยละ 2.0 ในปี 2529 และร้อยละ 4.6 ในปี 2532 พฤติกรรมที่มีผลต่อสุขภาพทางเพศ ได้แก่ การเที่ยวในสถานเริงรมย์ เช่น เธค ผับ ไนท์คลับพบร้อยละ 19.2 (2534) และสถานอาบอบนวดพบร้อยละ 9.8 ส่วนการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นพบว่า วัยรุ่นมีพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์ ส่วนใหญ่เริ่มมีเพศสัมพันธ์เป็นครั้งแรกเมื่ออายุระหว่าง 15 - 19 ปี โดยวัยรุ่นชายมีเพศสัมพันธ์ในอัตราที่สูงกว่าวัยรุ่นหญิง และมีเพศสัมพันธ์กับไสเภณีมากที่สุด รองลงมามีเพศสัมพันธ์กับคนรัก และมีส่วนน้อยที่มีการคุมกำเนิดเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก (สันทัศน์ เสริมศรี และสืบพงศ์ ไชยพรรค. 2530)(จุฑามาศ นุชนารถและคนอื่น ๆ. 2531) ได้มีการศึกษาวิจัยเรื่องเพศสัมพันธ์จากทัศนคติที่มีการคุมกำเนิดของวัยรุ่นเองพบว่า พฤติกรรมทางเพศได้มาจากการรับอิทธิพลจากสื่อสารต่าง ๆ รวมทั้งความคิดว่าเพศสัมพันธ์เป็นสิทธิอันถูกต้องของบุคคล 2 คนเท่านั้น ไม่เกี่ยวข้องกับคนอื่น ๆ และวัยรุ่นหลายคนก็พอใจต่อพฤติกรรมที่เกิดขึ้น โดยไม่ถือว่าเป็นการสำส่อนทางเพศ (Dusex. 1987 : 267)

ซึ่งแนวคิดนี้นับว่าค่อนข้างอันตราย เพราะอาจทำให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ ดังนี้ จึงควรมีการสอนเพศศึกษา เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่เน้นถึงการหลีกเลี่ยงการป้องกันและวิธีปฏิบัติเมื่อเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยพยายามชี้ให้เห็นโทษของการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์ และการป้องกัน โทษของการมีเพศสัมพันธ์ล่าส่อนโดยไม่ป้องกันหรือโทษของการรักษาไม่ถูกวิธี (จุฑามาศ นุชนารถ. 2531 : 93) แต่ว่าเพียงการให้การศึกษาและข้อมูลต่าง ๆ ยังไม่เพียงพอสำหรับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเสี่ยงยังจะต้องมีการเสริมปัจจัยทางวัฒนธรรม และจิตวิทยาเข้ามาช่วยด้วย (สุภาภรณ์ อัษฎมงคล. 2538 : 5) ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลเพื่อให้มีการปฏิบัติที่ถูกต้องเกี่ยวกับเพศศึกษา นอกจากให้ความรู้ที่ถูกต้องแล้วยังต้องอาศัยแรงจูงใจอีกด้วย (ประภา เพ็ญสุวรรณ. 2520 : 21)

การสื่อสารโดยการเสนอความน่ากลัว (Fear Communication) เป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวจิตใจให้บุคคลตระหนัก และรับรู้ทางสติปัญญาถึงอันตรายเกิดความกลัว และจะนำไปสู่การเลือกกระทำเพื่อลดความกลัวลง เมื่อมีการให้คำแนะนำจะเกิดการยอมรับ และปฏิบัติตามคำแนะนำเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรม (Laventhal. 1970) ความน่ากลัวเป็นแรงขับเพื่อเกิดการจูงใจให้เปลี่ยนทัศนคติ และพฤติกรรมโดยข้อมูลของอันตรายในข่าวสารเร้าให้เกิดความตื่นตัวของอารมณ์ และเกิดแรงจูงใจที่จะพยายามบรรเทาความตื่นตัวหรือความไม่สบายใจ เมื่อได้รับคำแนะก็จะเกิดการปฏิบัติตามขึ้น (Sutton. 1982 ; citing Miller. 1951)

พฤติกรรมทางเพศเป็นเรื่องซับซ้อน และค่อนข้างเป็นเรื่องส่วนตัวซึ่งบุคคลส่วนใหญ่ไม่ค่อยพูดถึงกัน ซึ่งเป็นการยากที่จะได้ข้อเท็จจริงจากการบอกเล่าหรือจากการสังเกต แต่สามารถวัดได้โดยใช้วิธีการอนุมานหรือคาดคะเนเอาจากข้อมูลที่มีอยู่ (ชวนันท์ ไพสิต. 2536 : 27) ทัศนคติ (Attitude) เป็นรากฐานทางพฤติกรรมของบุคคล การทราบทัศนคติของบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มหนึ่งในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นทางลัดในการเข้าใจ และทำนายพฤติกรรมของบุคคลนั้น ๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ (ธีรพร อุวรรณโณ. 2529 : 4/1 และดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2533 : 22) คนมีความพร้อมในการตอบสนองต่อที่หมายของทัศนคติตามแนวความรู้สึกที่มีต่อที่หมายนั้น ๆ แต่ไม่ได้หมายความว่าทัศนคติเป็นพฤติกรรมเอง ทัศนคติเป็นเพียงความพร้อมในการที่จะกระทำหรือตอบสนองเท่านั้น (ธีรพร อุวรรณโณ. 2529 : 4/2) การทราบทัศนคติของบุคคลช่วยให้สามารถทายการกระทำของบุคคลนั้นได้แม้จะไม่ถูกต้องเสมอ

ไปก็ตาม การทราบล่วงหน้าว่าบุคคลจะกระทำอย่างไร และคิดอย่างไรนั้นจะเป็นแนวทางให้ผู้อื่นสามารถควบคุมพฤติกรรมของบุคคลนั้นได้ด้วย (รุ่งฤดี เมธีธำรง. 2536 : 19) และจากการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการให้สุขศึกษา "โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์" โดยใช้วิดีทัศน์กับสารนิเทศแก่นักเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสุขศึกษาเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน แต่ทั้งสองวิธีนั้นจะให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่าการให้สุขศึกษาตามปกติ (เปล่งศรี มณี. 2535) ผลการเรียนรู้ และความคงทนในการจำของนักเรียนที่เรียนจากบทเรียนโปรแกรม เทปโทรทัศน์ สูงกว่านักเรียนที่เรียนจากบทเรียนธรรมดา นักเรียนที่เรียนจากวีดีทัศน์ลักษณะชู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากวีดีทัศน์ลักษณะปลอบ จากปัญหาเกี่ยวกับการมีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการมีโรคทางเพศสัมพันธ์คือ วัยรุ่นรับเอาอิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตกมาก มีความสัมพันธ์ทางเพศที่อิสระ การมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุยังน้อย การมีรักร่วมเพศ การสำส่อนทางเพศทั้งระหว่างวัยรุ่นด้วยกัน และการเที่ยวหญิงบริการทางเพศ การมีทัศนคติที่ผิด ๆ ทางเพศ เช่น คิดว่าในการร่วมเพศกับหญิงที่ไม่ใช่หญิงบริการไม่จำเป็นต้องใส่ถุงยางอนามัย นอกจากนี้สภาพทางสังคมยังเต็มไปด้วยสิ่งยั่วยุต่าง ๆ เช่น ข่าวโฆษณาภาพยนตร์บางประเภท ความชุกชุมของสถานเริงรมย์ ทำให้เยาวชนมีทัศนคติที่ไม้มเอียงไปในทางที่เห็นพฤติกรรมเสี่ยงทางด้านเพศเป็นเรื่องปกติ อันอาจจะทำให้เกิดปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ขึ้นได้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเปรียบเทียบการปรับเปลี่ยนทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของผู้ที่มีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศที่เสี่ยงต่อการมีโรคทางเพศสัมพันธ์ โดยทดลองสอนโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ด้วยการให้สื่อน่ากลัว สื่อปกติโดยใช้วิดีทัศน์ และไม่ให้สื่อกับกลุ่มผู้มีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งวัดได้จากเครื่องมือวัดทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งเงื่อนไขการให้สื่อเป็น 3 เงื่อนไข เพศมี 2 ระดับ แล้วเปรียบเทียบทัศนคติของกลุ่มทดลองแต่ละกลุ่มว่ามีทัศนคติที่เปลี่ยนแปลงไปแตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานสนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะในการวางแผนการให้สุขศึกษา การปรับปรุงหลักสูตรของสถาบันการศึกษาในการป้องกันการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในกลุ่มนักเรียนวัยรุ่น และเนื่องจากผู้วิจัยทำงานอยู่ที่โรงเรียนหนองเสือวิทยาคม จังหวัดปทุมธานี จึงใช้ประชากร และกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองเสือวิทยาคม จังหวัดปทุมธานี เพื่อความสะดวกในการเก็บข้อมูล

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นก่อนได้รับสื่อกับภายหลังจากได้รับสื่อ

2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศระหว่างนักเรียนวัยรุ่นกลุ่มที่ได้รับสื่อน่ากลัว สื่อปกติ และกลุ่มที่ไม่ได้รับสื่อ

3. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศระหว่างนักเรียนวัยรุ่นชายที่ได้รับสื่อน่ากลัว สื่อปกติ และไม่ได้รับสื่อ

4. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศระหว่างนักเรียนวัยรุ่นหญิงที่ได้รับสื่อน่ากลัว สื่อปกติ และไม่ได้รับสื่อ

5. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการได้รับสื่อที่มีต่อทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศที่เปลี่ยนแปลงไปของนักเรียนวัยรุ่นหลังจากที่ได้รับสื่อน่ากลัว สื่อปกติ และไม่ได้รับสื่อ

2. ทำให้ทราบความแตกต่างของทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศระหว่างนักเรียนวัยรุ่นที่ได้รับสื่อน่ากลัว สื่อปกติ และไม่ได้รับสื่อ

3. ทำให้ทราบความแตกต่างของทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศระหว่างนักเรียนวัยรุ่นชายที่ได้รับสื่อน่ากลัว สื่อปกติ และไม่ได้รับสื่อ

4. ทำให้ทราบความแตกต่างของทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศระหว่างนักเรียนวัยรุ่นหญิงที่ได้รับสื่อน่ากลัว สื่อปกติ และไม่ได้รับสื่อ

5. ทำให้ทราบความแตกต่างของทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศระหว่างนักเรียนวัยรุ่นชายกับนักเรียนวัยรุ่นหญิงที่ได้รับสื่อน่ากลัว สื่อปกติ และไม่ได้รับสื่อ

6. เพื่อเป็นแนวทางในการสอนโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์แก่นักเรียนวัยรุ่นสำหรับบุคคลที่เกี่ยวข้องทางด้านการศึกษา

7. เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องทางด้านการศึกษา สาธารณสุข และบุคคลทั่วไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนวัยรุ่นชายและหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองเสือวิทยาคม จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2538 จำนวน 285 คน

2. กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนวัยรุ่นชายและหญิงที่ตอบแบบวัดทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ และได้คะแนนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 จำนวน 90 คน

ตัวแปรที่ศึกษามีดังนี้

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. การให้สื่อ

   1.1 การให้สื่อน่ากลัว

   1.2 การให้สื่อปกติ

   1.3 การไม่ให้สื่อ

2. เพศ แบ่งเป็น

   2.1 เพศชาย

   2.2 เพศหญิง

ตัวแปรตาม ได้แก่

ทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. สื่อ หมายถึง ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ผู้สอนนำเสนอไปยังผู้เรียน โดยมีเงื่อนไขการให้สื่อ ดังนี้

1.1 การให้สื่อน่ากลัว หมายถึง รูปแบบการนำเสนอ โดยใช้วิดีทัศน์แสดงเนื้อหาของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อธิบายถึงสาเหตุ อาการ การป้องกัน และการรักษาด้วยภาพที่แสดงถึงการลุกลามของเชื้อโรคไปยังอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายทำให้เกิดการบาดเจ็บหรือพิการในหลาย ๆ รูปแบบรวมทั้งนำผู้ที่เป็นโรคติดต่อนั้นมาเล่าถึงความทุกข์ทรมานที่ได้รับด้วยเพื่อเน้นให้ผู้รับสื่อเกิดความกลัวต่อโรคนั้น ๆ

1.2 การให้สื่อปกติ หมายถึง รูปแบบการนำเสนอโดยใช้วิดีทัศน์แสดงเนื้อหาของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อธิบายถึงสาเหตุ อาการ การป้องกันโรค และการรักษาโดยใช้ภาพแสดงอาการของโรคบางส่วน หัวข้อการบรรยายของแต่ละโรคจะเป็นตัวหนังสือที่มีสีสันสวยงาม ในส่วนของโรคเอดส์นั้นจะเป็นภาพวาด และภาพการ์ตูนประกอบคำบรรยาย

1.3 การไม่ให้สื่อ หมายถึง การบรรยายสาเหตุ อาการ และการป้องกันรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์โดยครูเป็นผู้บรรยาย มีภาพประกอบพอสมควร

2. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หมายถึง โรคหนองใน ซิฟิลิส และเอดส์

3. ทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ หมายถึง ผลรวมของความรู้สึกนึกคิด และความโน้มเอียงของจิตใจที่มีต่อการปฏิบัติตนทางเพศ และเกิดเป็นความพร้อมที่จะแสดงอาการโต้ตอบออกมาโดยวัดได้จากเครื่องมือวัดทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. นักเรียนวัยรุ่น หมายถึง นักเรียนชายและหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองเสือวิทยาคม จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2538

5. กลุ่มทดลองที่ 1 หมายถึง กลุ่มที่ได้รับสื่อน่ากลัว

6. กลุ่มทดลองที่ 2 หมายถึง กลุ่มที่ได้รับสื่อปกติ

7. กลุ่มควบคุม หมายถึง กลุ่มที่ไม่ได้รับสื่อ

<u>สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า</u>

1. นักเรียนวัยรุ่นที่ได้รับสื่อ มีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศเปลี่ยนแปลงไปจากก่อนได้รับสื่อ

2. นักเรียนวัยรุ่นที่ได้รับสื่อน่ากลัว มีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีกว่านักเรียนวัยรุ่นที่ได้รับสื่อปกติ และนักเรียนวัยรุ่นที่ไม่ได้รับสื่อ

3. นักเรียนวัยรุ่นที่ได้รับสื่อปกติ มีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีกว่านักเรียนวัยรุ่นที่ไม่ได้รับสื่อ

4. นักเรียนวัยรุ่นชายที่ได้รับสื่อน่ากลัว มีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีกว่านักเรียนวัยรุ่นชายที่ได้รับสื่อปกติ และนักเรียนวัยรุ่นชายที่ไม่ได้รับสื่อ

5. นักเรียนวัยรุ่นชายที่ได้รับสื่อปกติ มีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีกว่านักเรียนวัยรุ่นชายที่ไม่ได้รับสื่อ

6. นักเรียนวัยรุ่นหญิงที่ได้รับสื่อน่ากลัว มีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีกว่านักเรียนวัยรุ่นหญิงที่ได้รับสื่อปกติ และนักเรียนวัยรุ่นหญิงที่ไม่ได้รับสื่อ

7. นักเรียนวัยรุ่นหญิงที่ได้รับสื่อปกติ มีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีกว่านักเรียนวัยรุ่นหญิงที่ไม่ได้รับสื่อ

8. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ และการได้รับสื่อต่อทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วย

1. ความหมายของการสื่อสาร
2. ทฤษฎีการสื่อสารความน่ากลัว
3. ความหมายของทัศนคติ
4. ความรู้เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
5. งานวิจัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตนทางด้านเพศศึกษา
6. งานวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติต่อเพศศึกษาและโรคติดต่อทางเพศ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเสนอความน่ากลัว
8. งานวิจัยเกี่ยวกับการใช้สื่อในการสอนโดยเฉพาะวิดีทัศน์
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้สารสื่อที่น่ากลัว และทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ

1. <u>ความหมายของการสื่อสาร</u>

จากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525 : 815, 825) ให้ความหมายของการสื่อสารไว้ว่า

- สาร หมายถึง แก่น เนื้อแท้ที่แข็ง ส่วนสำคัญ ข้อใหญ่ใจความ ถ้อยคำ หนังสือ นิตยสาร จดหมาย

- สื่อ หมายถึง (ก.) ทำการติดต่อให้ถึงกัน ชักนำให้รู้จักกัน (น.) ผู้หรือสื่อที่ทำการติดต่อให้ถึงกันหรือชักนำให้รู้จักกัน

- สื่อสาร (น.) หมายถึง นำหนังสือข้อความของฝ่ายหนึ่งส่งให้อีกฝ่ายหนึ่ง

สาร หรือสาระ หมายถึง ข้อมูล เรื่องราว ข่าวสาร ความรู้ทั่วไป ความรู้ทั่วไปทางวิชาการ ประสบการณ์ ความคิด จินตนาการ และความรู้สึกของมนุษย์ ซึ่งมนุษย์ได้คิดรู้สึก และประสบมา พฤติกรรมอันหนึ่งของมนุษย์เกี่ยวกับสาระ คือ การแสดงออกหรือเรียกด้วยศัพท์ภาษาสันสกฤตว่า นิเทศ (แม้นมาส ชวลิต. 2534 : 5 - 6)

การสื่อสาร คือ กระบวนการของการถ่ายทอดจากบุคคลฝ่ายหนึ่งหรือเรียกว่าผู้ส่งสาร ไปยังอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งเรียกว่า ผู้รับสาร โดยผ่านสื่อทั่วไป การสื่อสารมีองค์ประกอบที่สำคัญ อย่างน้อย 5 อย่าง คือ แหล่งข่าวสาร (Sourec) ข่าวสาร (Message) ผู้รับสาร (Receiver) ช่องทางการสื่อสาร (Channel) และผลของการสื่อสาร (Effect) (ปรมะ สะตะเวทิน. 2521)

การสื่อสารเป็นกระบวนการสื่อความหมายที่มีการถ่ายทอด และความเข้าใจเป็น ประการสำคัญในชีวิตประจำวันของมนุษย์เรานั้น ต้องมีการสื่อสารเป็นประจำ การสื่อสาร ทำให้เกิดการถ่ายทอดความคิดความจริง และความเข้าใจอันดีต่อกัน ในขณะเดียวกันก็เป็น ทางแห่งความมืดมนสับสนได้เหมือนกัน หากการสื่อสารนั้นไม่สามารถรับรู้และเข้าใจกันได้ กระบวนการของการสื่อสารแบ่งออกได้เป็น 3 ขั้นตอน คือ

1. ความคิด จุดเริ่มต้นของการสื่อสารเริ่มต้นด้วยการคิดว่าจะทำอะไร จะมีอะไร บางสิ่งบางอย่างซึ่งจะเกิดขึ้นก่อนการพูดเสมอ การเกิดขึ้นย่อมเป็นไปตามผลแห่งเหตุ ความ รู้สึกนึกคิดจะลึกซึ้งเพียงไรขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ และจุดประสงค์ใน สถานการณ์นั้น ๆ

2. การถ่ายทอด ผู้คิดพยายามถ่ายทอดความคิดของตนให้ผู้อื่นได้ทราบ วิธีการ ถ่ายทอดความคิดนั้นอาจใช้วิธีการพูด เขียน การแสดงอากัปกริยาหรือการสื่อสารในลักษณะใด ลักษณะหนึ่ง ทั้งนี้จำต้องคำนึงถึงโอกาสหรือกาลเทศะ เพราะโอกาสหรือกาลเทศะจะช่วยให้ เกิดผลดีมากน้อยหรือเกิดผลเสียได้

3. การรับรู้ การรับรู้ข่าวสารได้ผลดีเพียงไรขึ้นอยู่กับผู้รับหากเป็นการสื่อสารโดย การเขียน ถ้าเขียนไม่ถูกต้องชัดจนผู้อ่านก็จะเข้าใจความหมายคลาดเคลื่อนทำให้เกิดความ เสียหายได้

ในการสื่อสารนั้นเรามุ่งหวังปฏิกิริยาตอบสนอง ที่จะทำให้ผู้รับจดจำ ต่อต้าน ใฝ่หา รายละเอียดหรือพฤติกรรมอื่น ๆ เพื่อให้มีการสื่อสาร 2 ทาง อันจะทำให้การสื่อสารสมบูรณ์ (วีระชัย มีชอบธรรม. 2530 : 3 - 4)

การสื่อสารเป็นกระบวนการที่อินทรีย์หนึ่งส่งความหมายไปยังอีกอินทรีย์หนึ่งโดยผ่าน ระยะทางหรือเวลาหรือทั้งสองอย่าง แล้วทำให้ฝ่ายรับเกิดความรู้สึก ความคิดหรือความรู้ เกิดขึ้น การสื่อความหมายเกิดได้ทั้งเจตนา และไม่เจตนา (จากหนังสือประวัติการพิมพ์ใน ประเทศไทย)

จากความหมายของการสื่อสารที่มีผู้อธิบายไว้หลายแบบสรุปได้ว่าการสื่อสารหมายถึง การถ่ายทอดข้อมูลจากฝ่ายหนึ่งไปยังอีกฝ่ายหนึ่ง โดยหลังจากได้รับข้อมูลแล้วผู้รับสารจะมีความเปลี่ยนแปลงอย่างใดอย่างหนึ่งเกิดขึ้น เช่น ความรู้ ความคิด พฤติกรรมหรือประสบการณ์โดย ในการสื่อสารนี้จะมีตัวกลางผ่านข้อมูลจากฝ่ายหนึ่งไปยังอีกฝ่ายหนึ่ง เรียกว่า สื่อ ซึ่งมีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

สื่อ แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

1. สื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ เอกสารเผยแพร่ ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ ซึ่งแหล่งข่าวอาจเป็นบุคคลเดียวหรือสองคนหรือมากกว่านั้น ส่งข่าวสารไปยังผู้รับจำนวนมาก สื่อมวลชนนั้นสามารถนำข่าวสารไปยังผู้รับได้อย่างรวดเร็ว เป็นการเพิ่มพูนความรู้การแพร่กระจายข่าวสาร รวมทั้งเปลี่ยนทัศนคติที่บุคคลมีอยู่ได้

2. สื่อระหว่างบุคคล เป็นสื่อที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อ แลกเปลี่ยนความคิดของผู้ส่งสารแบบเห็นหน้ากันระหว่างบุคคล 2 คน หรือมากกว่านั้น เช่น การเยี่ยมบ้าน การประชุมกลุ่มนิทรรศการ

นอกจากนี้แล้วปัจจุบันยังมีสื่ออีกชนิดหนึ่งเพิ่มขึ้นมาคือ "สื่อเฉพาะกิจ" ได้แก่ สื่อประเภทโสตทัศนูปกรณ์ (Audio Visual Media) และสิ่งพิมพ์ Print Media ซึ่ง สื่อเฉพาะกิจมีมีคุณสมบัติดังนี้ (แววตา ธนบัตร. 2534 : 12)

1. เป็นสื่อที่ไม่มีข้อจำกัดในเรื่องเวลาสถานที่ ผู้อ่านสามารถอ่านสื่อเฉพาะกิจได้ทุกเวลา และทุกสถานที่ที่ติดสื่อไว้

2. สื่อเฉพาะกิจสามารถบรรจุรายละเอียดข่าวสารได้ตามที่ผู้ส่งสารกำหนด นอกจากนี้ยังสามารถสอดใส่ความน่าสนใจ เช่น ใส่ภาพประกอบได้

3. สื่อเฉพาะกิจมีความคงทนถาวร สามารถเก็บไว้ค้นคว้าอ้าง และเผยแพร่ต่อไปยังผู้อื่นได้

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้สื่อเฉพาะกิจ เพื่อเนื้อหาสื่อจะได้ตรงตามความต้องการของการทดลองตามลักษณะของสื่อเฉพาะกิจ และสามารถเก็บไว้ได้นาน เผยแพร่ต่อได้ จากทั้งหมด ที่กล่าวมาจะเห็นว่าการสื่อสารมีบทบาทสำคัญที่จะทำให้การดำเนินโครงการสาธารณสุขทุก ๆ ด้านบรรลุผลสำเร็จตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ การสื่อสารจะเป็นเครื่องมืออันสำคัญในการเพิ่มพูนความรู้ สร้างทัศนคติที่ดี และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่เหมาะสม (ชวรัตน์ เชิดชัย. 2527 ; อ้างอิงมาจาก Singh. 1976)

2. <u>ทฤษฎีการสื่อสารความน่ากลัว</u> (ไสพิน อมรจิตรานนท์. 2534 : 10 - 14 ; อ้างอิงมาจาก Theory of Fear Communication. n.d.)

การสื่อสารเพื่อกระตุ้นความกลัว (Fear Arousing Communication) เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอารมณ์และพฤติกรรม โดยการศึกษาส่วนใหญ่เป็นการเสนออันตรายเกี่ยวกับร่างกาย ซึ่งองค์ประกอบของการสื่อสารประกอบด้วย

1. ข้อมูลที่อธิบายถึงอันตราย
2. คำแนะนำเพื่อหลีกเลี่ยงอันตราย

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอันตรายจะเสนอเป็นหลายระดับ โดยเน้นที่ผลของอันตราย และการเร้าอารมณ์ ส่วนคำแนะนำที่ใช้ก็มีหลายรูปแบบ เช่น เทคนิคเกี่ยวการแปรงฟัน คำแนะนำต่าง ๆ ให้เลิกสูบบุหรี่ เป็นต้น การศึกษาการเร้าอารมณ์โดยเสนอความน่ากลัวส่วนใหญ่ใช้ตัวแปรที่แตกต่างกันในแต่ละการทดลอง ในขณะที่ตัวแปรของคำแนะนำในการปฏิบัติตามที่ ซึ่งลักษณะของตัวแปรทั้งสองจะถูกจัดเป็นหลายรูปแบบ และสังเกตุผลที่ได้โดยชนิดของคำถามที่ใช้ประเมินผลทำได้จากการสื่อสารความน่ากลัว มักเป็นแบบใดแบบหนึ่งใน 3 แบบ ได้แก่

1. การตรวจสอบการจัดกระทำ (Manipulation Checks) เป็นการวัดความวิตกกังวลเกี่ยวกับอันตราย อารมณ์ ลักษณะของความรู้สึก ถามเกี่ยวกับความรู้สึกกลัวต่อสารทัศนคติ และความเชื่อในอันตราย (เช่น การสูบบุหรี่เป็นสาเหตุของมะเร็งปอด) ประเมินระดับของความรุนแรงในแต่ละบุคคล (เช่น ความเชื่อว่าตนมีโอกาสที่จะเป็นมะเร็งปอด) ข้อกระทงที่ใช้จะพยายามวัดเพื่อทราบความแตกต่างของอารมณ์ และวัดกระบวนการสื่อสาร ซึ่งก็ยังสรุปไม่ได้ว่า ทั้งหมดเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้น และมีความสัมพันธ์กันเสมอ

2. การวัดการยอมรับ (Measures of Aceptance) เป็นการวัดว่า ผู้รับสารยอมรับคำแนะนำเพื่อป้องกันจากผู้สื่อสารโดยการวัด 3 อย่าง

2.1 การประเมินผล เช่น ประเมินว่าการปฏิบัติตามคำแนะนำเป็นสิ่งสำคัญหรือไม่

2.2 ความตั้งใจที่จะปฏิบัติตามคำแนะนำ

2.3 การลงมือปฏิบัติ

3. การตรวจสอบผลแทรกซ้อน (Checks for Confounding) เป็นการตรวจสอบความสับสนของการประเมินผล ผลที่ได้ควรแยกได้ว่าเกิดจากการกระตุ้นโดยการเสนอความน่ากลัว

ซึ่งบางครั้งมีตัวแปรอื่นที่เข้ามามีผล เช่น ความโกรธ ความน่าเชื่อถือของแหล่งซึ่งทำให้เกิดความสับสน สิ่งเหล่านี้ต้องแยกออกจากกัน เพราะจะแตกต่างกันในแหล่งของการชักชวน

การศึกษาและงานวิจัยที่อธิบายเกี่ยวกับการสื่อสารความน่ากลัว เสนอได้เป็นรูปแบบทฤษฎีใหญ่ ๆ ได้แก่

1. รูปแบบแรงขับความกลัว (The Fear Drive Model)

งานวิจัยเกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อกระตุ้นความน่ากลัว ส่วนใหญ่เสนอในรูปแบบแรงขับความกลัว รูปแบบนี้ประยุกต์จากรูปแบบการลดแรงขับ (The Drive Reduction Model) ซึ่งพัฒนามาจากทฤษฎีการเรียนรู้ของสัตว์ (Sutton. 1982 ; citing Miller. 1951)

การออกแบบชนิดของการสื่อสารโดยการเสนอความน่ากลัวเพื่อศึกษาผลตามสมมติฐานที่ว่า ความน่ากลัวเป็นแรงขับหรือแรงจูงใจให้เปลี่ยนทัศนคตินั้น เน้นความสัมพันธ์ระหว่างอารมณ์กับพฤติกรรมที่ปฏิบัติตามคำแนะนำ โดยการกระตุ้นจากสิ่งเร้าที่ก่อให้เกิดความตื่นตัวของอารมณ์ การเสนอความน่ากลัวเป็นแรงขับเพื่อเกิดการจูงใจให้เปลี่ยนพฤติกรรม โดยข้อมูลของอันตรายในข่าวสารเร้าให้เกิดความตื่นตัวของอารมณ์ และเกิดแรงจูงใจที่พยายามบรรเทาความตื่นตัวของอารมณ์หรือความไม่สบายใจ เมื่อได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับแนวทางเพื่อการแก้ไขก็จะเกิดผลคือ ถ้าผู้ที่ถูกเร้ายอมรับคำแนะนำแล้วสามารถเลี่ยงจากการคุกคามก็จะเกิดการปฏิบัติตามขึ้น แต่ถ้าคำแนะนำไม่สามารถลดความกลัวลงจะเกิดกลไกป้องกันตัว เช่น การปฏิเสธการคุกคามหรือหนีจากความน่ากลัวที่เร้าความตื่นตัวนั้น

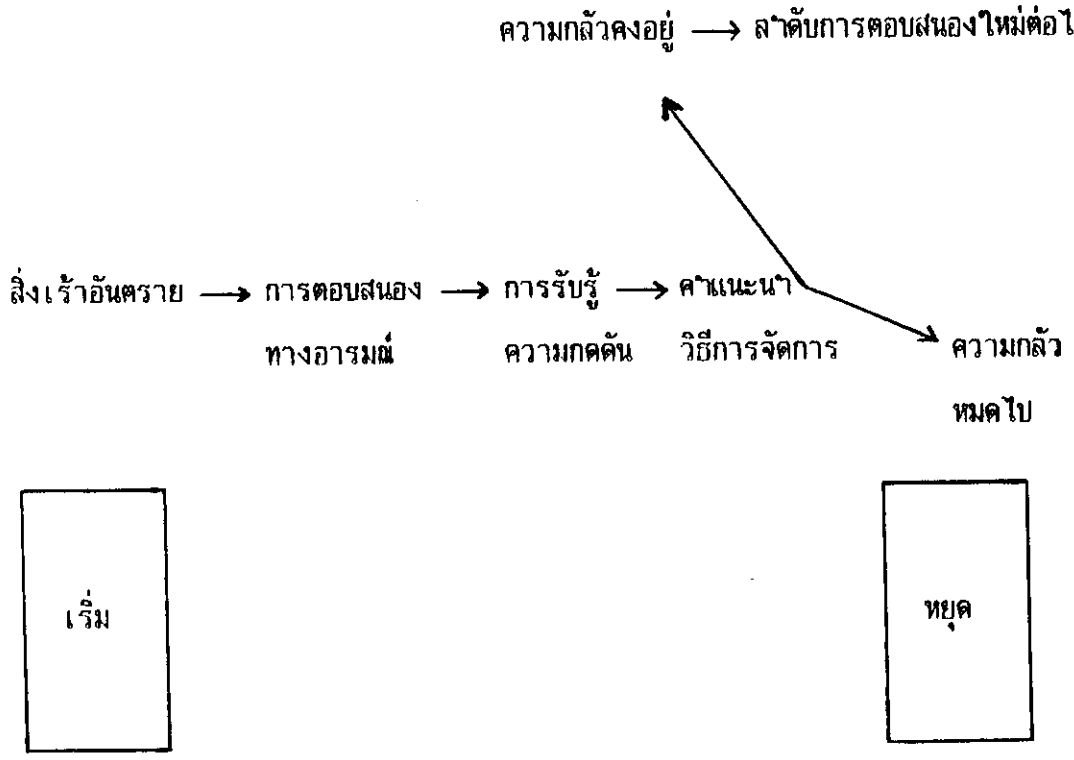

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิรูปแบบของแรงขับเพื่อการยอมรับ

รูปแบบนี้กล่าวได้ว่า ข่าวสารเสนอความน่ากลัวมาก จะทำให้เกิดชักชวนสูง (เปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรม) ถ้าให้คำแนะนำจะลดระดับความกลัวลง ซึ่งคำทำนายนี้จะถูกต้องเมื่อคำแนะนำของผู้สื่อสารสามารถลดความกลัวลง แต่ถ้าความกลัวลดลงเพราะการปฏิเสธหรือไม่สนใจกับอันตรายจะเกิดการต้านทานต่อคำแนะนำของสื่อสาร

2. รูปแบบการตอบสนองคู่ขนาน (Parallel Response Model)

รูปแบบการตอบสนองคู่ขนานเสนอโดย ลีเวนทัล (Leventhal. 1970) รูปแบบนี้ ความกลัวไม่ใช่สาเหตุของการให้ความร่วมมือ และการเร้าอารมณ์ไม่ใช่สิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดการปรับตัวจากอันตราย แต่กระบวนการรับรู้ทางปัญญาจะเป็นสื่อให้เกิดปฏิกิริยาระหว่างการสื่อสารเพื่อเกิดความกลัวกับพฤติกรรมการปรับตัว

2.1 การควบคุมอันตราย (Danger Control) กระบวนการนี้มีผลต่อการตัดสินใจเลือกกระทำ และการตอบสนองเป้าประสงค์เพื่อหลีกหนีจากอันตราย รูปแบบความกลัวไม่ใช่หลักสำคัญต่อการปฏิบัติพฤติกรรมตามคำแนะนำ แต่ทั้งความกลัว และการปฏิบัติเป็นผลต่อเนื่องของการกระตุ้นจากสิ่งแวดล้อมภายนอกนำไปสู่กระบวนการแก้ปัญหาเพื่อควบคุมอันตราย

2.2 การควบคุมความกลัว (Fear Control) มีผลต่อการตอบสนองเริ่มแรกในความพยายามลดความไม่สบายใจจากความรู้สึกกลัว และจากสิ่งชี้แนะภายใน ตัวอย่างของการตอบสนองเพื่อการควบคุมความกลัว เช่น การหลีกหนีสิ่งเร้าที่กระตุ้นความกลัว การปฏิเสธสิ่งที่คุกคาม และการดื่มเหล้าเพื่อลดความวิตกกังวล

การกระทำตามคำแนะนำบางอย่างเป็นวิธีในการควบคุมอันตราย และอาจมีผลรวมไปถึงการลดความกลัวด้วย จึงอาจนับได้ว่า การควบคุมความกลัว และการควบคุมอันตรายมีผลต่อการตอบสนองแตกต่างกันบ้างไม่มาก บางครั้งทั้ง 2 กระบวนการก็มีผลกระทบต่อกัน เช่น การเสนอความน่ากลัวสูงเกินไป เกิดแรงจูงใจต่อพฤติกรรมหลีกหนีไม่ยอมปฏิบัติตามคำแนะนำ ซึ่งมีผลกระทบต่อการควบคุมอันตราย

การศึกษาเกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อกระตุ้นความน่ากลัวนั้น ได้มีการศึกษาและวิจัยอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะส่วนที่สัมพันธ์กับด้านตัดสินใจด้านสุขภาพ การตัดสินใจเลือกกระทำของบุคคลขึ้นอยู่กับการคาดหวัง ประโยชน์ที่ได้รับจากแรงจูงใจให้เกิดการกระทำ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงความเชื่อการเร้าอารมณ์ การกระทำหรือการปฏิเสธคำแนะนำสิ่งเหล่านี้ขึ้นอยู่กับชนิดของอันตรายที่มากระตุ้น และคำแนะนำเฉพาะนั้น ๆ โดยแปรเปลี่ยนไปตามบุคคลผู้แก้ปัญหานั้น

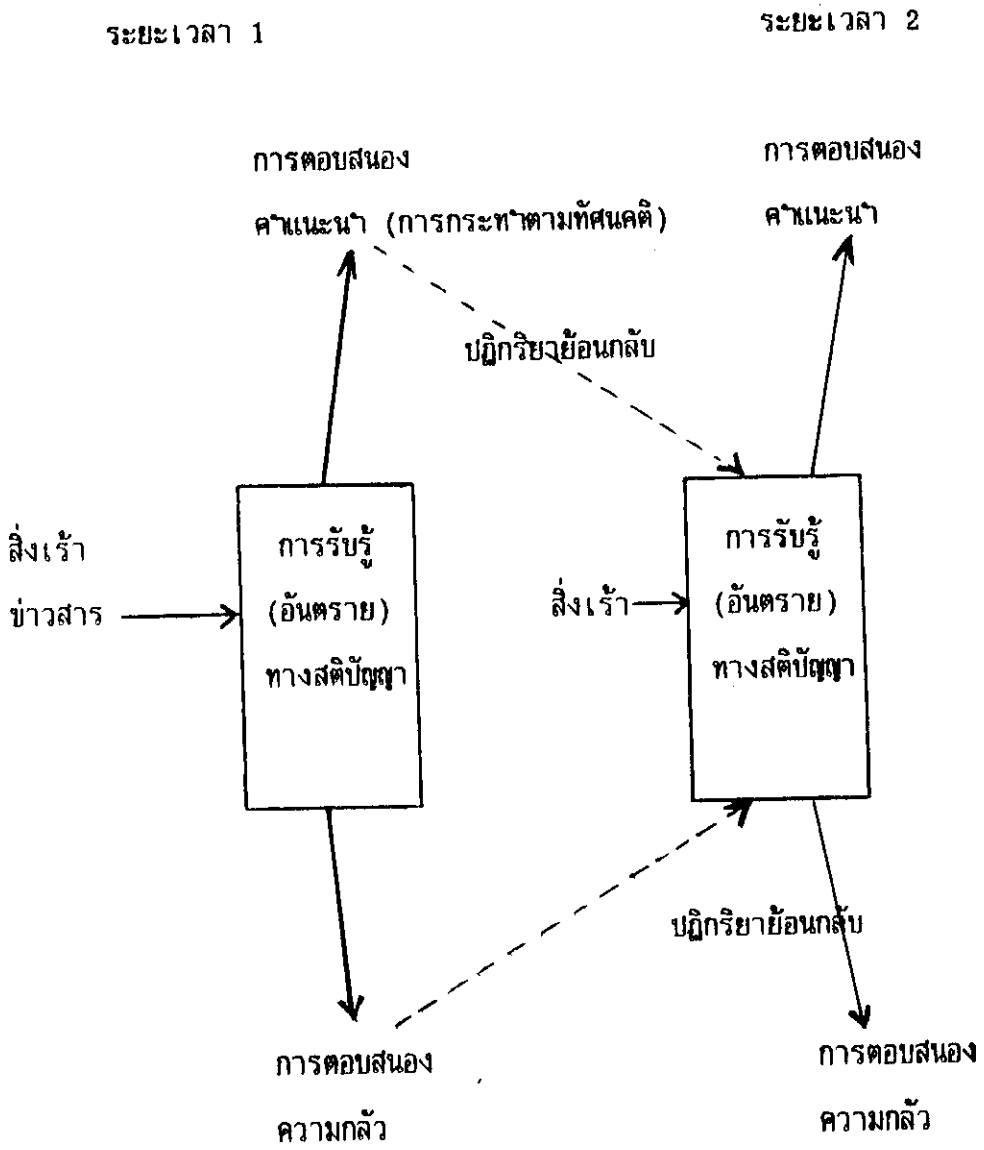

ภาพประกอบ 2 แผนภูมิรายละเอียดของรูปแบบคู่ขนาน

รูปแบบนี้สรุปว่า การตอบสนองต่อการสื่อสารความน่ากลัวมีผลต่อ 2 กระบวนการคู่ขนานที่เป็นอิสระจากกัน ได้แก่ การควบคุมอันตราย และการควบคุมความกลัว

3. ความหมายของทัศนคติ

จากการสำรวจในระยะต้นช่วงปี ค.ศ. 1935 โดยเนลสัน (Nelson) พบว่า มีการให้นิยามของทัศนคติแตกต่างกันถึง 30 นิยาม และการสำรวจครั้งหลังในปี ค.ศ. 1969 โดยแมคกวายร์พบว่า มีนิยามเพิ่มมากอีกกว่า 100 นิยาม และจนปัจจุบันก็ยังไม่เป็นที่ตกลงกัน แน่นอนว่านิยามใดเป็นนิยามที่ทุกคนควรใช้ แต่จากการสำรวจพบว่า มีนในทัศน์หรือลักษณะสำคัญหลายประการที่พบร่วมกันในนิยามเหล่านั้นคือ (ธีรพร อุวรรณโน. 2529 : 4/2)

1. ทัศนคติมีที่หมาย (Attitude Object) ได้แก่ สิ่งของ คน สถานที่ แนวความคิด สถานการณ์ เป็นต้น ไม่ว่าจะเป็นรูปเอกพจน์หรือพหูพจน์ก็ตาม

2. มีการระบุในแง่ดี - ไม่ดี (Evaluative Aspect)

3. มีลักษณะค่อนข้างยืนยงคงทน (Relatively Enduring) แม้ว่านักจิตวิทยาจะไม่ถือว่าทัศนคติต่อสิ่งใดเป็นของถาวร แต่ลักษณะของความยืนยงคงทนเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป คือ ยืนยงคงทนจนกระทั่งถึงวันนี้หรือปีก่อนมาปีนี้จนกว่าจะมีเหตุใดทำให้เปลี่ยนไป ลักษณะที่มีความยืนยงคงทนนี้เป็นความไม่มีเอียงที่จะเป็นเช่นนั้นเรื่อยไปเป็นเวลานาน

4. ความพร้อมในการตอบสนอง (Readiness for Response) คือ คนมีความพร้อมในการตอบสนองต่อที่หมายของทัศนคติ ตามแนวความรู้สึกที่เขามีต่อที่หมายนั้น ๆ แต่ไม่ได้หมายความว่า ทัศนคติเป็นพฤติกรรมเสียเอง เป็นเพียงความพร้อมในการที่จะกระทำหรือตอบสนองเท่านั้น

ประโยชน์ของการวัดทัศนคติ

1. วัดเพื่อทำนายพฤติกรรม

2. วัดเพื่อหาทางป้องกัน การทราบทัศนคติของบุคคลล่วงหน้าจะสามารถเลือกบุคคลได้ตามความต้องการ และเป็นการป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้

3. วัดเพื่อการแก้ไข

4. วัดเพื่อเข้าใจสาเหตุ และเหตุผล

4. ความรู้เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

เนื่องจากวัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายอย่างชัดเจนที่สำคัญคือ วัยรุ่นมีความต้องการทางเพศ มีความอยากรู้ อยากเห็น อยากลองเกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยเฉพาะวัยรุ่นชายมักจะมีความเชื่อที่ผิด ๆ คิดว่าจะต้องเที่ยวหญิงบริการจึงจะเป็นชายชาตรี ด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์นี้ ทำให้วัยรุ่นชายเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์กันมาก บางโรคมีอันตรายมาก บางโรคเป็นแล้วเป็นซ้ำอีก บางโรคไม่มีทางรักษาให้หาย

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เป็นโรคติดเชื้อ ซึ่งติดต่อโดยการมีเพศสัมพันธ์ จากการสัมผัส แบ่งออกเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ได้ 3 กลุ่ม คือ

1. กามโรค องค์การอนามัยโลกกำหนดไว้ประกอบด้วยโรค ซิฟิลิส โรคหนองใน โรคแผลริมอ่อน กามโรคของต่อมและท่อน้ำเหลือง และแผลกามโรคเรื้อรัง สำหรับประเทศไทย กองกามโรคได้จัดโรคหนองในเทียมไว้ในกลุ่มนี้ด้วย

2. โรคติดต่อทางเพศอื่น ๆ ได้แก่ โรคเริม งูสวัด หิด ไลน หูดหงอนไก่ หูดข้าวสุก สังคัง ฯลฯ โรคเหล่านี้มักจะเกิดขึ้นที่อวัยวะเพศ และบริเวณใกล้เคียง เป็นแล้วจะเป็นซ้ำได้อีก การป้องกันโรคโดยการรักษาความสะอาด และมิให้เปียกชื้นอยู่เสมอ

3. โรคภูมิคุ้มกันบกพร่องหรือโรคเอดส์ (สำนักพัฒนาการพลศึกษา สุขภาพและนันทนาการ กระทรวงศึกษา. 2538 : 35 - 36 และสมยศ จารุจินดา. 2536 : 38)

สำหรับในการวิจัยครั้งนี้เลือกโรคที่เป็นปัญหาสาธารณสุขเป็นอย่างมากมา 3 โรค คือ หนองใน ซิฟิลิส และเอดส์มาเป็นหัวข้อในการสอน

โรคหนองใน (Gonorrhoea)

กามโรคชนิดนี้มีคนเป็นมากที่สุด ติดต่อได้ง่าย และมีอาการรวดเร็ว ทำให้ท่อปัสสาวะอักเสบ มีหนองไหล ผู้ชายอาจมีอันทะอักเสบเป็นหมันได้ ผู้หญิงนอกจากท่อปัสสาวะอักเสบแล้วเชื้อยังอาจลุกลามเข้าไปทำให้มดลูก และปีกมดลูกอักเสบด้วย ซึ่งอาจรุนแรงถึงแก่ชีวิตหรือทำให้เป็นหมันได้ ทารกที่คลอดออกจากมารดาในขณะที่กำลังเป็นหนองใน จะติดโรคจากแม่เป็นเยื่อตาอักเสบถึงตาบอดได้

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519 เป็นต้นมาพบว่า มีเชื้อหนองในพันธุ์ใหม่ ซึ่งดื้อยาเพนนิซิลลิน ซึ่งเคยใช้รักษาได้ผลดีเป็นเหตุให้ต้องหายาปฏิชีวนะชนิดอื่น ซึ่งมักจะแพงกว่ามาใช้ เชื้อหนอง

ในที่ดื้อต่อเพนิซิลลินนี้แพร่กระจายอยู่ทั่วประเทศไทย และนับวันจะเพิ่มมากขึ้นทุกที เป็นปัญหาสำคัญในการรักษา และป้องกันโรค

สาเหตุ โรคหนองในเกิดจากเชื้อแบคทีเรียชื่อ นิสซีเรีย โกโนเรีย (Neisseria) มีรูปร่างคล้ายไตหรือเม็ดถั่วประกบคู่กัน

ระยะฟักตัว ผู้ป่วยจะแสดงอาการหลังติดเชื้อประมาณ 1 - 14 วัน ส่วนใหญ่ภายใน 2 - 5 วัน

อาการ ในเพศชายจะมีการปัสสาวะแสบขัด มีหนองไหลเปื้อนกางเกงใน มีกลิ่นเล็กน้อย หนองมักจะมีสีเหลืองข้น ส่วนในเพศหญิงนอกจากจะมีอาการดังกล่าวมาแล้ว มักจะมีหนองออกจากช่องคลอด และบางคนมีอาการตกขาว แต่ผู้หญิงบางคนอาจไม่ปรากฏอาการตกขาว แต่จะเป็นพาหะแพร่เชื้อไปสู่ผู้อื่นได้

ถ้าเป็นหนองอยู่เกิน 2 เดือนโดยไม่รักษาหรือรักษาไม่ถูกต้องโรคจะไม่หายขาด จะมีโรคแทรกซ้อนที่สำคัญได้แก่ ท่อปัสสาวะตีบ ส่วนใหญ่เป็นผู้ชายทำให้ปัสสาวะขัด เมื่อเป็นมากจะปัสสาวะไม่ออก และปวดทรมาน ต่อมลูกหมากจะอักเสบ ถ้าอัณฑะอักเสบ ท่ออสุจิตีบตันจะกลายเป็นหมันได้ ผู้หญิงอาจจะเป็นกระเพาะปัสสวะอักเสบ ปากมดลูกอักเสบ เชื้ออาจลุกลามเข้าไปในปีกมดลูก เกิดปีกมดลูกอักเสบ ถ้าเป็นรุนแรงจะมีอาการหนาวสั่น ปวดท้อง หากไม่ได้รับการรักษาอาจถึงกับเสียชีวิต ถ้าอักเสบเรื้อรังร่างกายจะอ่อนเพลีย สุขภาพทรุดโทรม ผู้หญิงที่เป็นหนองในประมาณร้อยละ 17 ปีกมดลูกจะตีบตัน และในผู้ที่มีปีกมดลูกตีบตันประมาณร้อย 15 - 40 จะเป็นหมัน บางตนเกิดท้องนอกมดลูก

ในบางคนมีวิธีการร่วมเพศที่แปลกออกไป จะเกิดเป็นหนองในที่อวัยวะอื่นได้ เช่น ทวารหนัก คอ ปาก และลิ้น

บางครั้งเชื้อหนองในอาจแพร่กระจายไปตามกระแสเลือด ทำให้เกิดการอักเสบในเยื่อหุ้มสมอง เยื่อหุ้มหัวใจ กล้ามเนื้อหัวใจ ลิ้นหัวใจ และข้อ ทารกที่คลอดในขณะที่มารดาเป็นหนองในจะมีเยื่อตาอักเสบ มีหนองไหลภายใน 4 วันหลังคลอด ถ้าไม่ได้รับการรักษาทารกอาจตาบอดได้

การป้องกันรักษา

1. งดการสำส่อนทางเพศ วัยรุ่นชายหากคิดจะเที่ยวผู้หญิงบริการต้องรู้จักใช้ถุงยางอนามัย

2. หลีกเลี่ยงการใช้สิ่งของเสื้อผ้าร่วมกับผู้อื่น

3. หากมีอาการผิดปกติรีบปรึกษาแพทย์ อย่าซื้อยาปฏิชีวนะรับประทานเอง อาจทำให้เกิดการดื้อยา

<u>โรคซิฟิลิส</u> (Syphillis)

โรคซิฟิลิสบางคนเรียกว่า โรคเข้าข้ออกดอก นับเป็นโรคติดต่อที่เรื้อรัง และร้ายแรง ส่วนใหญ่ติดต่อโดยการร่วมเพศ เมื่อเชื้อเข้าสู่ร่างกายแล้วจะเกิดแผลที่อวัยวะเพศ ถ้าไม่ได้รับการรักษาเชื้อจะลุกลามต่อไป อาจเข้าไปในระบบประสาท กระดูก และข้อ ทำให้เกิดความพิการ และสูญเสียสมรรถภาพของร่างกาย มารดาที่ป่วยเป็นโรคนี้อาจแพร่เชื้อให้แก่ทารกในครรภ์ ทำให้ทารกเป็นซิฟิลิสแต่กำเนิด นอกจากนี้ยังอาจทำให้ติดต่อโดยการให้เลือด ถ้าเลือดที่ได้รับบริจาคเป็นเลือดใหม่ และมีเชื้อซิฟิลิสอยู่ แต่การติดต่อวิธีนี้เกิดขึ้นไม่บ่อยนัก

<u>สาเหตุ</u> เกิดจากเชื้อแบคทีเรีย ชื่อ เทรโปเนมา พาลลิคุม รูปร่างเป็นเกลียวสว่าน แหลม หัวแหลม ท้ายแหลม เคลื่อนไหวได้รวดเร็ว

<u>ระยะฟักตัว</u> 10 วัน ถึง 10 สัปดาห์ โดยเฉลี่ย 3 สัปดาห์

<u>อาการ</u> อาการของโรคซิฟิลิส แบ่งเป็น 3 ระยะ คือ

1. ซิฟิลิสระยะแรก
2. ซิฟิลิสระยะแฝง
3. ซิฟิลิสระยะหลัง

1. ซิฟิลิสระยะแรก Early Syphillis ยังแยกออกเป็น ซิฟิลิสระยะที่ 1 และระยะที่ 2

1.1 ซิฟิลิสระยะที่ 1 Primary Syphillis จะเกิดแผลขึ้นที่อวัยวะเพศตรงที่เชื้อเข้าไป แผลค่อนข้างกลม ขอบของแผลแข็ง รอบแผลสีแดงเรื่อ ๆ ไม่เจ็บปวด เรียกว่า แผลริมแข็ง แผลอาจเกิดขึ้นที่อวัยวะอื่นที่ใช้ในเพศสัมพันธ์ด้วย เช่น ริมฝีปาก ลิ้น ในคอ หัวนม และนิ้ว แผลเหล่านี้จะหายเองภายใน 3 - 8 สัปดาห์ ภายหลังมีแผลได้ประมาณ 1 สัปดาห์ บางคนมีต่อมน้ำเหลืองที่ขาหนีบโตด้วยแต่ไม่เจ็บ เรียกว่า ฝีมะม่วง ส่วนมากเป็นข้างเดียว บางคนอาจเป็นทั้ง 2 ข้าง

1.2 ซิฟิลิสระยะที่ 2 Secondary Syphillis เมื่อเชื้อจากแผลเข้าไปในกระแสเลือดแล้วกระจายทั่วร่างกายประมาณ 4 - 8 สัปดาห์ หลังเกิดแผลริมแข็ง จะเกิดผื่นขึ้นตามผิวหนังทั่วตัวเรียกว่า ออกดอก มักจะมีไข้ต่ำ ปวดกระดูก กล้ามเนื้อ และข้อ เบื่ออาหาร ปวดศีรษะ ต่อมน้ำเหลืองโตทั่วร่างกาย ในระยะนี้ผู้ป่วยบางคนจะผมร่วงอาจร่วงทั้งศีรษะเป็นหย่อม ๆ เล็บอาจจะเปราะ และเป็นหลุม ๆ

2. ซิฟิลิสระยะแฝง Latent Syphillis ผู้ป่วยไม่มีอาการผิดปกติ แต่ตรวจเลือดพบว่า ติดเชื้อซิฟิลิส และมีประวัติว่าเคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่เป็นโรคนี้มาก่อน ผู้ป่วยเช่นนี้ถ้าไม่ได้รับการรักษาเมื่อตรวจเลือดจะพบว่า มีการติดเชื้อไปอีกเป็นเวลาหลายปีตลอดชีวิต

3. ซิฟิลิสระยะหลัง Late Syphillis มักเกิดขึ้นประมาณ 3 - 10 ปี หลังรับเชื้อ จนบางคนลืมไปว่า เคยเป็นซิฟิลิสหรือกามโรคมาก่อน ในระยะนี้จะเกิดความผิดปกติกับอวัยวะต่าง ๆ เช่น เป็นตุ่มหรือเป็นแผลเรื้อรังที่ผิวหนัง เยื่อบุในปาก ลิ้น มีการอักเสบเรื้อรังที่ตา อวัยวะภายในกระดูก และกระดูกอ่อน บางครั้งกระดูกยุบที่พบบ่อย ๆ คือ ดั้งจมูกยุบ กระดูกขาผิดรูปร่าง เป็นต้น ประมาณ 10 - 40 ปี หลังรับเชื้อผู้ป่วยอาจจะเกิดความพิการในระบบหัวใจ และหลอดเลือด เช่น ลิ้นหัวใจรั่ว หลอดเลือดหัวใจตีบ หลอดเลือดแดงใหญ่เออร์ต้าอักเสบหรือโป่งพอง มีผู้ป่วยจำนวนไม่น้อยที่เชื้อซิฟิลิสเข้าระบบประสาททำให้เกิดเยื่อหุ้มสมอง เนื้อหุ้มสมอง และไขสันหลังอักเสบ

ซิฟิลิสแต่กำเนิด Congenital Syphillis เชื้อซิฟิลิสจากหญิงที่เป็นซิฟิลิสระยะแรกขณะตั้งครรภ์สามารถผ่านทางรกเข้าสู่ทารกในครรภ์ได้ เชื้อจะผ่านรกได้ดีหลังจากที่ทารกมีอายุ 4 เดือนในครรภ์ ดังนั้นทารกอาจตายในครรภ์หรือแท้ง ถ้าทารกมีชีวิตอยู่จนคลอดก็มักจะมีความผิดปกติต่าง ๆ เช่น มีผื่นตามฝ่ามือฝ่าเท้า และลำตัว คัดจมูก น้ำมูกไหล ตับโต ต่อมน้ำเหลืองโต ไตอักเสบ มีจุดเลือดออกใต้ผิวหนัง กระดูก และเยื่อหุ้มกระดูกอักเสบ ทารกไม่ยอมเคลื่อนไหว เพราะปวด บางรายเป็นต้อหินหรือประสาทตาอักเสบ

เมื่อเด็กโตขึ้น หลังอายุ 2 ปี บางคนจะมีความพิการ เช่น จมูกบี้ เพดานโหว่ มีลักษณะกระดูก และฟันผิดปกติระหว่างอายุ 5 - 20 ปี จะเกิดตาบอด และหูหนวก เมื่อเป็นหนุ่มสาวมักจะเป็นข้ออักเสบ

การป้องกันรักษา

1. งดการสำส่อนทางเพศ วัยรุ่นชายหากคิดจะเที่ยวผู้หญิงบริการต้องรู้จักใช้ถุงยางอนามัยให้ถูกวิธี

2. หลีกเลี่ยงการใช้สิ่งของเสื้อผ้าร่วมกับผู้อื่น

3. หากมีอาการผิดปกติรีบปรึกษาแพทย์ทันทีอย่าซื้อยาปฏิชีวนะรับประทานเองอาจทำให้เกิดอาการดื้อยา

ไรคเอดส์ (AIDS)

ไรคเอดส์หรือภูมิคุ้มกันบกพร่องเป็นไรคติดต่อร้ายแรงมากในปัจจุบัน เมื่อเป็นแล้วต้องตาย ไม่สามารถรักษาให้หายได้ คำว่า "เอดส์" ในภาษาอังกฤษคือ Acquired Immune Deficiency Syndrome จากรายงานของกองระบาดวิทยา เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2533 พบว่า มีผู้ป่วยเป็นไรคเอดส์ 36 ราย อีก 113 ราย มีอาการสัมพันธ์กับเอดส์ และมีผู้ติดเชื้อเอดส์ โดยไม่มีอาการอีก 14,693 ราย เอดส์จึงเป็นไรคติดต่อที่ต้องแจ้งความอีกไรคหนึ่ง

สาเหตุ ไรคเอดส์ เกิดจากการติดเชื้อไวรัสชนิดหนึ่งเรียกว่า Humman Immunodeficiency Virus หรือ HIV ไวรัสชนิดนี้จะเข้าไปทำลายระบบภูมิคุ้มกันของร่างกาย ทำให้ไม่สามารถป้องกันการติดเชื้อไรคชนิดอื่น ๆ ได้ ร่างกายจึงมีโอกาสเป็นไรคต่าง ๆ ได้ง่าย และทำให้ตายเร็วกว่าปกติ

ในปัจจุบันการแพร่ระบาดของไรคเอดส์ในคนไทย มีอัตราสูงมากจนน่าวิตก บุคคลที่มีโอกาสเสี่ยงต่อการติดต่อเชื้อไวรัสเอดส์ได้ง่ายคือ ผู้ที่ชอบเที่ยวสำส่อนทางเพศ และชายรักร่วมเพศ ผู้ที่ติดสิ่งเสพติดชนิดฉีดเข้าเส้น เป็นต้น แต่เนื่องจากประชาชนทุกคน ทุกเพศ ทุกวัยต่างก็มีโอกาสติดเชื้อเอดส์ได้ ดังนั้นชายที่ชอบเที่ยวสำส่อน ก็อาจนำเชื้อมาสู่ภรรยา และครอบครัวได้โดยที่ภรรยาอาจไม่ทราบ และไม่เป็นคนที่สำส่อนก็ได้

การติดต่อ เชื้อไวรัสเอสด์ติดต่อได้หลายทาง เช่น

1. ทางเพศสัมพันธ์

2. ทางการร่วมเลือด เช่น ใช้เข็มฉีดยาหรือกระบอกฉีดยาร่วมกัน การสักหรือการเจาะหูด้วยเครื่องมือที่ใช้ ปะปนกันโดยไม่ทำความสะอาด การได้รับเลือดหรือส่วนประกอบของเลือดที่มีเชื้อเอดส์ แต่ในปัจจุบันนี้หน่วยงานที่รับบริจาคเลือดจะมีการตรวจเลือดของผู้บริจาคว่า

มีเชื้อเอดส์หรือไม่ และก่อนที่จะนำไปใช้ ดังนั้นถ้าท่านจะต้องใช้เลือดในกรณีที่เกิดการเจ็บป่วย ก็จะได้รับความปลอดภัยจากเชื้อเอดส์

3. ทางครรภ์มารดา เมื่อมารดามีเชื้อเอดส์ หากตั้งครรภ์อาจถ่ายทอดเชื้อไปยังลูกได้ผู้ที่ติดเชื้อเอดส์มีทั้งที่มีอาการ และไม่มีอาการ สามารถที่จะแพร่เชื้อไปสู่ครอบครัว บุตรหรือผู้อื่นได้ และเชื้อเอดส์จะอยู่ในร่างกายตลอดชีวิต

<u>อาการ</u> ภายหลังติดเชื้อแล้วจะมีอาการดังนี้

ระยะแรก หลังจากการได้รับเชื้อ 2 - 6 สัปดาห์ บางรายจะมีอาการไข้อ่อนเพลีย คล้ายหวัด 1 - 2 สัปดาห์ หลังจากนั้นจะไม่มีอาการแสดง ยังคงมีสุขภาพแข็งแรงสามารถทำงานได้แต่สามารถแพร่เชื้อไปยังผู้อื่นได้

ระยะสอง จะมีต่อมน้ำเหลืองโตนานเกิน 1 เดือน โดยไม่มีอาการอื่นใด หรือมีเพียงไข้ อ่อนเพลียเล็กน้อย

ระยะสาม เป็นระยะที่มีอาการสัมพันธ์กับเอดส์ โดยอาจมีอาการอย่างหนึ่งอย่างใดนานเกินกว่า 3 เดือน เช่น มีไข้ อุจจาระร่วงเรื้อรัง น้ำหนักตัวลด เป็นฝ้าขาวที่ลิ้น งูสวัด เป็นต้น

ระยะเป็นเอดส์ ผู้ป่วยที่เป็นเอดส์ในระยะนี้จะเสียชีวิตได้โดยง่าย มักมีอาการแทรกซ้อนของโรคร้ายต่าง ๆ

<u>การปฏิบัติตนเมื่อสงสัยว่าเป็นโรคเอดส์</u> ควรไปตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอดส์ตามสถานบริการที่รับตรวจหาเชื้อเอดส์ก่อน เช่น โรงพยาบาลทุกแห่ง สภากาชาดไทย คลินิคนิรนาม เป็นต้น ซึ่งจะทราบผลที่แน่นอนแม้ว่าเพิ่งจะได้รับเชื้อเอดส์ก็ตาม โดยทั่วไปควรตรวจเลือด ประมาณ 1 - 3 เดือนหลังจากได้รับเชื้อ

<u>การควบคุมป้องกัน</u> โรคเอดส์ไม่ติดต่อง่ายถ้ารู้จักควบคุมป้องกัน คือ

1. ไม่ล่วงสอนทางเพศ หรือถ้าจำเป็นก็ควรใช้ถุงยางอนามัย
2. ไม่ใช้เข็มหรือกระบอกฉีดยาร่วมกัน หรือเลิกสิ่งเสพย์ติดได้ก็จะดี
3. เพื่อความปลอดภัย และสบายใจไม่ควรใช้ของมีคม หรือของส่วนตัวร่วมกัน

<u>การป้องกันรักษา</u> เนื่องจากยังไม่มีวัคซีนป้องกันเอดส์ และยังไม่มียารักษาจึงป้องกันได้ จากการควบคุมพฤติกรรมทางเพศดังนี้

- ไม่สำสอนทางเพศ หากมีเพศสัมพันธ์ต้องใช้ถุงยางอนามัย
- หลีกเลี่ยงจากเพื่อนที่เสพสารเสพติด
- ชายหญิงก่อนสมรสควรไปรับการตรวจเลือดก่อน ถ้าคนใดคนหนึ่งมีเชื้อเอดส์ คู่สมรสนั้นไม่ควรมีบุตร

5. งานวิจัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตนทางด้านเพศศึกษา

จุฑามาศ นุชนาถ (2531) ได้ศึกษาการมีเพศสัมพันธ์ และการคุมกำเนิดของนักเรียนกลุ่มวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญพบว่า นักเรียนวัยรุ่นมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 23.3 โดยคิดเป็นวัยรุ่นชายร้อยละ 40.6 ของวัยรุ่นชายทั้งหมด และวัยรุ่นหญิงร้อยละ 6.6 ของวัยรุ่นหญิงทั้งหมด วัยรุ่นชายส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ประมาณ 2 - 3 ครั้งต่อปี โดยมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณีร้อยละ 27.5 ของวัยรุ่นชายทั้งหมด มีเพศสัมพันธ์กับคนรักร้อยละ 19 ของวัยรุ่นชายทั้งหมด วัยรุ่นหญิงส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์เพียงครั้งเดียวโดยมีเพศสัมพันธ์กับคนรักร้อยละ 5.9 ของวัยรุ่นหญิงทั้งหมด อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 16 ปี ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเพราะอยากทดลอง ร้อยละ 87.6 โดยใช้โรงแรม ร้อยละ 38.5 วัยรุ่นชายเคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ร้อยละ 24 เคยทำให้คู่ร่วมเพศตั้งครรภ์ร้อยละ 4.2 และส่วนใหญ่แก้ปัญหาด้วยการทำแท้ง วัยรุ่นส่วนใหญ่ยอมรับการคุมกำเนิดในระดับความคิดร้อยละ 94 แต่ยอมรับถึงขั้นการปฏิบัติเพียงร้อยละ 63.8 โดยนิยมใช้ถุงยางอนามัยมากที่สุด รองลงมาเป็นการนับระยะปลอดภัยและการหลั่งภายนอกช่องคลอด วัยรุ่นส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องเพศศึกษา และการคุมกำเนิดในระดับปานกลาง พฤติกรรมที่มีส่วนกระตุ้นทางเพศ ส่วนใหญ่เคยอ่านหนังสือลามก และดูภาพร่วมเพศ ร้อยละ 66.1 เคยดูภาพยนต์หรือเทปโทรทัศน์ ร้อยละ 52.3 เคยเที่ยวสถานเริงรมย์ ร้อยละ 44 และเพื่อนสนิทของวัยรุ่นมีการปฏิบัติพฤติกรรมเหล่านี้ในอัตราใกล้เคียงกันความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับปัจจัย ด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม พบว่า เพศ อายุ ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ การมีเพศสัมพันธ์ของเพื่อนสนิท และการปฏิบัติพฤติกรรมที่มีส่วนกระตุ้นทางเพศ ทั้งของวัยรุ่นเอง และของเพื่อนสนิทมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 (จุฑามาศ นุชนาถ. 2531) และจากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของคนงานสตรีวัยรุ่นในโรงงานอุตสาหกรรม เขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้ และเจตคติเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ ประสบการณ์

เรียนรู้เรื่องเพศสัมพันธ์จากแหล่งต่าง ๆ ในสังคม และโดยตนเองโดยตรง ปัจจัยที่สามารถทำนายพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ได้แก่ประสบการณ์เพศสัมพันธ์ที่ได้รับมาก่อนด้วยตนเอง รายได้ เจตคติเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ และความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ ตามลำดับ อย่างไรก็ตามพบว่าปัจจัยด้านความรู้ เจตคติ การยอมรับค่านิยมและประสบการณ์เรียนรู้ที่ได้มาก่อน มีความแตกต่างกันจะมีผลให้มีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์แตกต่างกันด้วย (พิมพ์วรรณ ศิลปสุวรรณ. 2536) จากการศึกษาพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อไรคเอดส์ของนักศึกษาชายวิทยาลัยอาชีวศึกษาแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า นักศึกษามากกว่าครึ่งเคยมีเพศสัมพันธ์ อายุการมีเพศสัมพันธ์ต่ำสุดของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 12 ปี ช่วงอายุเริ่มมีเพศสัมพันธ์ที่พบมากคือ 15 - 17 ปี โดยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับหญิงที่ไม่ใช่หญิงบริการทางเพศมากกว่าหญิงบริการทางเพศ และเริ่มเที่ยวบริการทางเพศหลังจากเข้ารับการศึกษาในวิทยาลัยแล้วมากกว่าก่อนเข้าเล็กน้อย การเที่ยวหญิงบริการส่วนใหญ่เกิดจากเพื่อนชวนไป ส่วนการใช้ถุงยางอนามัยจะใช้กับหญิงบริการทางเพศมากกว่าหญิงที่ไม่ใช่หญิงบริการทางเพศ เหตุผลการที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยเกิดจากการไม่ได้เตรียมถุงยางอนามัยไว้ก่อน และการใช้ถุงยางอนามัยทำให้ความสุขในการมีเพศสัมพันธ์ลดน้อยลง ผลการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษา พบว่านักศึกษาที่ระดับ ปวส. และปริญญาตรี มีเพศสัมพันธ์มากกว่านักศึกษา ปวช. นักศึกษาที่พักบ้านพักบ้านเพื่อน/บ้านเช่า/หอพัก มีเพศสัมพันธ์มากกว่านักศึกษาที่พักกับบิดาหรือญาติพี่น้อง นักศึกษาที่บิดามารดาแยก หย่า หรือเสียชีวิต มีเพศสัมพันธ์มากกว่านักศึกษาที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกันนักศึกษาที่ปรึกษาปัญหาส่วนตัวทั่วไป และปรึกษาปัญหาเพศกับเพื่อนมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักศึกษาที่ปรึกษาปัญหากับบิดามารดาหรือญาติพี่น้องและครู นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำ และนักศึกษาที่มีการรับรู้เกี่ยวกับไรคเอดส์ในระดับต่ำมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักศึกษาที่มีการรับรู้เกี่ยวกับไรคเอดส์ในระดับสูง ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประเภทของหญิงที่มีเพศสัมพันธ์ด้วย พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาระดับ ปวส. และปริญญาตรี มีเพศสัมพันธ์กับประเภทของหญิงที่มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อกามไรคสูงกว่านักศึกษาที่ปรึกษาปัญหากับบิดามารดาหรือญาติพี่น้องและครู และนักศึกษาที่มีการรับรู้เกี่ยวกับไรคเอดส์ในสถานศึกษาต่ำมีเพศสัมพันธ์กับประเภทของหญิงที่มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อกามไรคสูงกว่านักศึกษาที่มีการรับรู้เกี่ยวเอดส์ในระดับสูง โดยประเภทของหญิงที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยมีความสัมพันธ์กับการป่วยเป็นไรค กล่าวคือการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศ และหญิงที่ไม่ใช่หญิงบริการเพศ มีความเสี่ยงต่อการป่วยเป็นกามไรคมากที่สุด รองลงมาคือ การมีเพศสัมพันธ์

กับหญิงบริการทางเพศ สำหรับการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงที่ไม่ใช่หญิงบริการทางเพศ มีความเสี่ยงต่อการป่วยเป็นกามโรคน้อยกว่า (อัญชลี คติอนุรักษ์. 2535) และได้มีการเปรียบเทียบปัจจัยทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการติดเชื้อไรคเอดส์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเขตชนบทกับเขตเมือง จังหวัดนครราชสีมา พบว่า นักเรียนเขตชนบทมีระดับของปัจจัยเสี่ยงรายได้ และบ้านพักขณะเรียนต่ำกว่านักเรียนเขตเมือง และมีระดับของปัจจัยเสี่ยง โครงสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การดื่มสุรา ความรู้เกี่ยวกับไรคเอดส์ และทัศนคติไรคเอดส์สูงกว่านักเรียนเขตเมือง แต่ไม่พบความแตกต่างในแหล่งความรู้เรื่องเพศที่ถูกต้อง การอ่านหนังสือโป๊หรือหนังสือที่ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ และการดูเทปโทรทัศน์หรือภาพยนต์ที่ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ ในด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการติดเชื้อไรคเอดส์ พบว่า นักเรียนเขตชนบทมีสัดส่วนการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงโสเภณีต่ำกว่าเขตเมือง และมีสัดส่วนการไม่ใช้ถุงยางอนามัย ขณะมีเพศสัมพันธ์สูงกว่าเขตเมือง ไม่พบความแตกต่างเกี่ยวกับจำนวนคนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ แบบแผนการมีเพศสัมพันธ์ สัดส่วนการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันของผู้ชาย จำนวนครั้ง การเที่ยวโสเภณีใน 1 ปี และการติดเชื้อไรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ส่วนปัจจัยที่สามารถทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการติดเชื้อไรคเอดส์ได้ดีตามลำดับ คือ การดื่มสุรา การดูเทปโทรทัศน์หรือภาพยนต์ปลุกอารมณ์ทางเพศ รายได้ โครงสร้างความสัมพันธ์ของครอบครัว การอ่านหนังสือโป๊หรือหนังสือปลุกเร้าอารมณ์ และทัศนคติต่อไรคเอดส์ (อังสนา บุญธรรม. 2535) ซึ่งผู้วิจัยขออ้างอิงทางด้านทัศนคตินี้ (อังสนา บุญธรรม. 2535) ว่า ทัศนคติแบบผิด ๆ ย่อมจะทำให้กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์ได้

6. <u>งานวิจัยที่เกี่ยวกับทัศนคติต่อเพศศึกษาและโรคติดต่อทางเพศ</u>

ฉันทิกา ทิมากร (2534) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อนของเด็กวัยรุ่นตอนปลายที่มีบทบาททางเพศแตกต่างกัน โดยศึกษาจากนักเรียนโรงเรียนสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จากการศึกษาพบว่า บทบาททางเพศมีผลต่อความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อนของเด็กวัยรุ่นตอนปลาย โดยเด็กวัยรุ่นที่มีบทบาททางเพศต่างกันจะมีความสามารถในการปรับตัวต่างกัน การที่ผู้มีบทบาททางเพศแบบใดจะมีการปรับตัวกับเพื่อนดีหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับตัวแปรเพศ ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับสภาพของวัฒนธรรมและค่านิยมในสังคมที่จะคาดหวังให้ผู้ชาย และผู้หญิงในสังคมนั้นมามีบทบาททางเพศอย่างไร ผู้ที่มีบทบาททางเพศตามคาดหวังของสังคมก็จะเป็นผู้มีการปรับตัวดี ส่วนผู้ที่มีบทบาททางเพศ

เบี่ยงเบนออกไปก็จะไม่ได้รับการยอมรับ เกิดเป็นปัญหาการปรับตัวขึ้นได้

สมจิตต์ กาติกร และคนอื่น ๆ (2520) ได้ศึกษาผู้ป่วย และแท้งบุตรที่โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ พบว่า ร้อยละ 53 คนจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นโสด จำนวน 114 คน เป็นนักเรียน นักศึกษาเพื่อนชายที่ทำให้ตั้งครรภ์ ร้อยละ 58.8 ยังเป็นโสด เหตุผลที่ต้องการทำแท้ง เพราะเป็นอุปสรรคต่อการศึกษา

ทวีวรรณ สัมพันธ์สิทธิ์ (2535) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ และการปฏิบัติตนเกี่ยวกับเพศศึกษาของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ความรู้เกี่ยวกับทางเพศศึกษาของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตนเกี่ยวกับเพศศึกษา ดังนั้นการให้ความรู้ทางด้านเพศศึกษาอย่างเดียวจึงไม่เพียงพอที่จะทำให้บุตรหลานวัยรุ่น มีการปฏิบัติตนทางเพศที่เหมาะสม และจากการศึกษาของ อุมาภรณ์ ภัทราวณิชย์ (2537) เกี่ยวกับเรื่องเอดส์ และเพศสัมพันธ์มุมมองที่แตกต่างกันของชายและหญิง พบว่า วัยรุ่น (อายุ 15 - 24 ปี) 78% มีความรู้เรื่องถุงยางอนามัยถูกต้อง ส่วนวัยรุ่นหญิงมีความรู้เรื่องเดียวกันถูกต้องเพียง 31.8% เท่านั้น ประเมินแล้ววัยรุ่นหญิงจำนวนถึง 77.1% มีความรู้เรื่องถุงยางอนามัยน้อย วัยรุ่นหญิงมีทัศนคติด้านลบต่อถุงยางอนามัยมีชัย 61% นอกจากนี้วัยรุ่นชาย และวัยรุ่นหญิงยังมีทัศนคติที่แตกต่างกันต่อเรื่องเพศสัมพันธ์ด้วย

สุชิน บัวงาม (2528) ศึกษาเจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อความรู้เรื่องเพศ ศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษาที่ความรู้เรื่องเพศ โดยแยกศึกษาตามเพศ วิชาเอก พื้นฐานความรู้เดิม อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา ภูมิลำเนาเดิม ประสบการณ์เรียนวิชาเอกเพศศึกษา การศึกษาของบิดาและมารดา พร้อมกับสอบถามแหล่งความรู้เรื่องเพศของนักศึกษาด้วยกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่เปิดสอนทั้งวิชาเอกพลศึกษา และวิชาเอกสุขศึกษา ชั้นปีที่ 2 พบว่า นักศึกษาทั้งหมดมีเจตคติที่ดีต่อความรู้เรื่องเพศ นักศึกษาที่มีเพศพื้นฐานความรู้เดิม อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา ภูมิลำเนา การศึกษาของบิดา และการศึกษาของมารดาที่แตกต่างกัน มีเจตคติต่อความรู้เรื่องเพศไม่แตกต่างกัน นักศึกษาวิชาเอกสุขศึกษา มีเจตคติต่อความรู้เรื่องเพศดีกว่านักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักศึกษาที่เคยเรียนวิชาเพศศึกษา มีเจตคติต่อความรู้เรื่องเพศดีกว่านักศึกษาที่ไม่เคยเรียนวิชาเพศศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่า แหล่งที่ให้ความรู้เรื่องเพศแก่นักศึกษาเรียงตามลำดับความสำคัญจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุด ได้แก่ หนังสือพิมพ์หรือ

สิ่งพิมพ์อื่น ๆ ครู-อาจารย์ เพื่อน ภาพยนต์ โทรทัศน์หรือวีดีโอ หนังสือพิมพ์ แพทย์ บิดามารดา แผ่นภาพโฆษณา วิทยุ และญาติพี่น้อง

อมรรัตน์ เศวตนันท์ (2529) ศึกษาความรู้ ทัศนคติ และความต้องการที่จะศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปีการศึกษา 2528 และเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้ทัศนคติ และความต้องการที่จะศึกษาในเรื่องเพศของกลุ่มอย่างตามตัวแปรด้านเพศ สถานสมรสของบิดามารดา พบว่า นักเรียนที่มีความรู้เกี่ยวเรื่องเพศจากเนื้อหา 4 ลักษณะ คือ ชีววิทยา สุขวิทยา จิตวิทยา และสังคมวิทยา โดยเฉลี่ยระดับปานกลาง นักเรียนมีทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศในเชิงบวก และมีความต้องการที่จะศึกษาเรื่องเพศ 2 ระดับ คือ มีความต้องการในระดับมาก และระดับปานกลาง นักเรียนชายและหญิงมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศปานกลาง และมีความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับเรื่องเพศปานกลาง และมีความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีทัศนคติในเรื่องเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน แยกกันอยู่ หรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งถึงแก่กรรม มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ และมีทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศในเชิงบวกไม่แตกต่างกัน แต่มีความต้องการที่จะศึกษาในเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วสันต์ นาวเหนียว (2530) ได้เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาระหว่างผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีความแตกต่างกันในด้านอายุ ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับการศึกษา และพื้นฐานวิชาเอก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีความแตกต่างกันในด้านอายุ ประสบการณ์ในการทำงาน และพื้นฐานวิชาเอก มีความคิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาไม่แตกต่างกัน แต่หัวหน้าการประถมศึกษาที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นที่มีต่อเพศศึกษาแตกต่างกัน

ปราโมทย์ ปานกำเนิด (2531) ศึกษาเปรียบเทียบเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาที่บ้านของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ เพศ กลุ่มอายุ ระดับการศึกษา อาชีพและศาสนา เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามวัดเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาที่บ้าน ซึ่งเป็นมาตรส่วนประเมินค่าแบ่งเป็น 4 ระดับ พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเจตคติที่เห็นด้วยต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับ

อนุปริญญา มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านสูงกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับประถมศึกษา ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับปริญญา มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านสูงกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา ผู้ปกครองที่มี เพศ กลุ่มอายุ อาชีพ และศาสนาต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษา ที่บ้านไม่แตกต่างกัน

สุทัศน์ จิณแพทย์ (2531) ศึกษาทัศนคติในเรื่องเพศ และความต้องการที่จะศึกษาในเรื่องเพศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดกาญจนบุรี ปีการศึกษา 2530 และเปรียบเทียบทัศนคติในเรื่องเพศ และความต้องการที่จะศึกษาในเรื่องเพศของนักเรียนตามตัวแปรด้านเพศ และสถานที่ตั้งของโรงเรียนพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทัศนคติในเรื่องเพศในทางนิมาน และมีความต้องการที่จะศึกษาเรื่องเพศในระดับมาก นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีทัศนคติในเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน แต่มีความต้องการที่จะศึกษาในเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนชายมีความต้องการที่จะศึกษาในเรื่องเพศมากกว่านักเรียนหญิง นักเรียนที่มีสถานที่ตั้งของโรงเรียนต่างกันมีทัศนคติในเรื่องเพศและมีความต้องการที่จะศึกษาในเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

สุมนา ชมพูทวีป และคนอื่น ๆ (2533) ได้ศึกษาความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมด้านสุขภาพทางเพศของนักเรียน พบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่มีความรู้ดีพอสมควรในเรื่องระดับความรู้เรื่องเพศ เรื่องการคุมกำเนิด โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ มีผลต่อสุขภาพ และระบุการรักษาโดยการปรึกษาแพทย์

สันทัด เสริมศรี และสืบพงษ์ ไชยพรรค (2530) และจุฑามาศ นุชนารถ และคนอื่น ๆ (2531) ได้ศึกษาการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น พบว่า มีพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตที่เสี่ยงต่อการเกิดโรค ส่วนใหญ่เริ่มมีเพศสัมพันธ์เป็นครั้งแรกเมื่ออายุระหว่าง 15 - 19 ปี โดยวัยรุ่นชายมีเพศสัมพันธ์ในอัตราที่สูงกว่าวัยรุ่นหญิง และมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณีมากที่สุด รองลงมามีเพศสัมพันธ์กับคนรัก และมีส่วนน้อยที่มีการคุมกำเนิดเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก

สมชาย ลักษณานุรักษ์ (2527) ศึกษาปัจจัยทางจิตวิทยาที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันกามโรคที่ถูกต้องในนักเรียน นักศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกัน ได้แก่ ปัจจัยกระตุ้น คือ การมีเพื่อนสนิทที่ชอบเที่ยวสถานเริงรมย์ ชอบดื่มสุรา ชอบดูหนังสือ และภาพยนต์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

7. งานวิจัยเกี่ยวกับการเสนอความน่ากลัว

ฟิงค์(Fink. 1994) ศึกษาวิจัยเรื่องความกลัว และขบวนการต่อต้านร่างกาย โดยใช้แบบทดสอบความรู้ ความเข้าใจแบบ Cardiac - Impaired โดยศึกษาเปรียบเทียบจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นคนไข้ที่ควบคุมความกลัวไม่ได้ กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นคนปกติ เพื่อประเมินว่า ความวิตกกังวลเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสาร และการแปลความหมายของความรู้สัมผัสทางร่ายกายอย่างผิด ๆ ของกลุ่มคนไข้ที่ควบคุมความกลัวไม่ได้ในปัจจุบัน และอนาคตจะเป็นไปในแนวทางใด ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า

1. กลุ่มที่ควบคุมความกลัวไม่ได้มีความกลัวสูงจากสัมผัสร่างกายร่วมกับมีความรู้สึกวิตกกังวล

2. กลุ่มที่ควบคุมความกลัวไม่ได้แสดงให้เห็นว่า มีการแปลความหมายของสิ่งเร้าอย่างกว้างขวางคล้ายกับร่างกายถูกคุกคามจากสิ่งเร้า

3. กลุ่มที่ควบคุมความกลัวไม่ได้คิดที่จะทำนอกเหนือจากคำสั่งที่ให้ปฏิบัติ

4. การแสดงปฏิบัตินอกคำสั่งนี้เป็นผลเนื่องมาจากอารมณ์ที่เป็นขบวนการเลือกสรรข้อมูล

5. ข้อมูลของกลุ่มที่ควบคุมความกลัวไม่ได้ จะโน้มเอียงไปทางแก้ไขความวิตกกังวล

6. กลุ่มที่ควบคุมความกลัวไม่ได้ จะมีความวิตกกังวลมากกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งผลจากข้อมูลนี้จะเห็นว่า ความกลัวทำให้เกิดความวิตกกังวล

แจนิส และเฟชบาค (ไสพิณ อมรจิตรานนท์. 2534 : 23 ; อ้างอิงมาจาก Janis and Feshbach. n.d.) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อกระตุ้นความน่ากลัวในการโน้มน้าวใจเพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการดูแลสุขภาพฟันนักเรียนมัธยม ผลการวิจัยพบว่า การเสนอความน่ากลัวระดับต่ำมีประสิทธิภาพมากที่สุดที่ทำให้นักเรียนปฏิบัติตามคำแนะนำน้อย เนื่องจากนักเรียนเกิดกลไกป้องกันตัวในการหลบหนี เพราะเกิดความกังวลเกินไป

ลาเวนทัล และคนอื่น ๆ (Laventhal and others. 1966) วิจัยพบว่า ยิ่งเพิ่มระดับความน่ากลัวในกลุ่มผู้รับสาร โอกาสที่การสื่อสารนั้นจะเป็นที่ยอมรับมากยิ่งขึ้น

อีแวนส์ และคนอื่น ๆ (Evans and others. 1970) ศึกษาเกี่ยวกับการเสนอความน่ากลัวกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการรักษาสุขภาพฟันของนักเรียนมัธยม โดยประเมินผลจากการตอบสนองแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ที่คงอยู่ ความวิตกกังวล ความตั้งใจที่จะปฏิบัติ

การรายงานการกระทำพฤติกรรม การดูแลสุขภาพฟัน และประเมินสภาพฟันจากเครื่องมือของทันตแพทย์เพื่อทราบถึงพฤติกรรม การแปรงฟันที่ปฏิบัติจริงโดยประเมินก่อนการสื่อสาร ทันทีหลังการสื่อสาร 5 วันหลังการสื่อ และ 6 อาทิตย์ หลังการสื่อสาร หลังการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า การให้คำแนะนำอย่างละเอียด และการเสนอผลการแปรงฟังทางด้านบวก มีประสิทธิภาพในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ทำจริงมากที่สุด แต่การเสนอความน่ากลัวสูง และการให้คำแนะนำสั้น ๆ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงรายงานการกระทำพฤติกรรมการแปรงฟันมากที่สุด

คริชเชอร์ และคนอื่น ๆ (Krisher and others. 1973) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสาร เพื่อกระตุ้นความกลัวกับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรม โดยให้เห็นอันตรายของการเป็นคางทูม และมีการแนะนำให้รับการฉีดวัคซีนป้องกัน ผลการวิจัยพบว่า การไปรับการฉีดวัคซีนสัมพันธ์กับระดับความกลัว คือ กลุ่มที่ได้รับการเสนอความน่ากลัวต่ำไปรับการฉีดวัคซีนน้อยที่สุด กลุ่มที่ได้รับความน่ากลัวสูงไปรับการฉีดวัคซีนสูงสุด ส่วนกลุ่มที่ได้รับความน่ากลัวสูงร่วมกับได้ยินเสียงหัวใจเต้น (เสียงหัวใจเทียมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น) ไปรับการฉีดวัคซีนปานกลาง คณะผู้วิจัยสรุปว่า ความกลัวเกินไปทำให้เกิดการต่อต้านการชักชวน ทำให้หลีกหนีไม่ไปฉีดวัคซีน

คาร์เตอร์ และคนอื่น ๆ (Carter and others. 1993) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสัญญาณการรักษาความปลอดภัย โดยการลดความกลัวซึ่งได้ศึกษาความตกใจกลัวของกลุ่มตัวอย่าง จากข้อสังเกตุของทฤษฎีว่า การแปรความหมายของเหตุร้ายอย่างผิด ๆ ของสรีระเป็นพื้นฐานของความตกใจกลัว โดยผู้วิจัยใช้คาร์บอนไดออกไซด์กระตุ้นให้กลุ่มตัวอย่างตกใจกลัว จากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีการป้องกันตนเองเกิดขึ้น และมีความสงสัยของสรีระมากกว่ากลุ่มควบคุม

แซมซั่ม และคนอื่น ๆ (Samsom and others. 1990) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของความตั้งใจของนักศึกษา มหาวิทยาลัย British Columbia (Canada) จำนวน 65 คน โดยให้สิ่งเร้าที่ทำให้เกิดความกลัว แล้วแยกกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เกิดความกลัวต่อสิ่งเร้ามาก กับกลุ่มที่เกิดความกลังต่อสิ่งเร้าน้อย และให้สิ่งเร้าที่ทำให้เกิดความกลัวอีกครั้งหนึ่ง ผลการวิจัยพบว่า ถ้าให้สิ่งเร้าที่เป็นความน่ากลัวสิ่งหนึ่งแล้ว กลุ่มตัวอย่างเกิดความกลัวมาก พอให้สิ่งเร้าที่น่ากลัวตามมาอีก ความกลัวจะลดลง ซึ่งตรงข้ามกับกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับ

สิ่งเร้าครั้งแรกแล้วเกิดความกลัวน้อย พอได้รับสิ่งเร้าที่น่ากลัวตามมาอีกกลับเกิดความกลัวมากขึ้น

ไสพิณ อมรจิตรานนท์ (2534) ศึกษาผลของการเสนอความน่ากลัว การให้คำแนะนำอย่างละเอียดโดยใช้วิดีทัศน์ และการให้เอกสารแนะนำต่อความเชื่อด้านสุขภาพ ความตั้งใจที่จะปฏิบัติ และความรู้เกี่ยวกับตรวจเต้านมด้วยตนเองของนิสิตหญิง ระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 2 - 3 มีอายุระหว่าง 19 - 23 ปี ไม่เคยมีประวัติว่า มีก้อนเนื้อที่เต้านมมาก่อน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการนำเสนอความน่ากลัวของโรคมะเร็งมีการรับรู้ถึงความร้ายแรงของโรคมะเร็งเต้านมสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการเสนอความน่ากลัว และมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติการตรวจเต้านมภายหลังการทดลองทันทีสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ศรีสุภรณ์ รุธิรวัฒน์ (2526) ศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมสุขศึกษาโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อป้องกันโรคของโรเจอร์ต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนจ่าพลาธิการกองทัพเรือ พบว่า นักเรียนจ่าพลาธิการเกิดการรับรู้ การประเมินอันตราย การประเมินการเผชิญปัญหา และมีความตั้งใจที่จะมีพฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์ตลอดจนมีพฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์ที่ถูกต้อง

จากงานวิจัยเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ และการปฏิบัติตนทางด้านเพศศึกษาจะเห็นว่า นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเพศศึกษาในด้านต่าง ๆ เป็นอย่างดี และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอนเพศศึกษา แต่ในด้านการปฏิบัติตน นักเรียนนักศึกษายังขาดความระมัดระวังตนอยู่มาก เช่น มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกในขณะที่อายุยังน้อย มีเพศสัมพันธ์กับโสเภณี นอกจากนี้ยังปฏิบัติตนไม่ถูกต้องตามสุขวิทยา ครูอาจารย์เป็นแหล่งความรู้ทางด้านเพศศึกษา รองลงมาจากสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ดังนั้นครูควรมีบทบาทในการกำหนดพฤติกรรมที่เหมาะสม ทางด้านการปฏิบัติตนทางเพศให้แก่นักเรียนมีการนำเสนอวิธีการสอนที่แตกต่างไปจากวิธีการสอนปกติ เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดพฤติกรรมที่เหมาะสม เช่น การนำเสนอความน่ากลัวของเพศศึกษาในแง่มุมต่าง ๆ เพื่อจูงใจให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น หรือมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการปฏิบัติตนทางเพศให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

8. งานวิจัยเกี่ยวกับการใช้สื่อในการสอนโดยเฉพาะวิดีทัศน์

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้สื่อ โดยเฉพาะวิดีทัศน์มีผู้ทำไว้มากมาย ในที่นี้ขอเสนอแต่งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศศึกษาด้วย จากการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสุขศึกษา โดยใช้วิดีทัศน์กับสารนิเทศพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยใช้วิดีทัศน์กับสารนิเทศไม่แตกต่างกัน แต่ทั้ง 2 วิธีนี้จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่าการให้สุขศึกษาตามปกติ และหลังจากการให้สุขศึกษาโดยใช้วิดีทัศน์ สารนิเทศ และการให้สุขศึกษาตามปกติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะดีกว่าก่อนการให้สุขศึกษา ซึ่งผลสัมฤทธิ์ของให้สุขศึกษาโดยใช้วิดีทัศน์ และสารนิเทศอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ส่วนผลสัมฤทธิ์ของการให้สุขศึกษาตามปกติอยู่ในเกณฑ์ดี (เปล่งศรี มะณี. 2535) และจากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีววิทยา และทักษะขบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยชุดบทเรียนเทปโทรทัศน์กับการสอนตามคู่มือครูสูงกว่ากันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนเทปโทรทัศน์ และที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูหลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (บุญสม เลิศพิเชษฐ. 2536)

9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้สารสื่อที่น่ากลัว และทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ

จากการศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของสารกับบุคลิกภาพต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนที่เรียนจากสารลักษณะขู่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากสารลักษณะปลอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่เรียนจากสารลักษณะปลอบ มีเจตคติต่อโรคเอดส์ดีกว่าผู้เรียนที่เรียนจากสารลักษณะขู่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการเรียนการสอนโดยใช้วิดีทัศน์ (ไพรวัลย์ วันทนา. 2537) นอกจากงานวิจัยนี้จะสนับสนุนเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองว่าดีกว่าก่อนการทดลอง ถ้ามีการเรียนการสอนแล้ว งานวิจัยนี้ยังสนับสนุนเกี่ยวกับการใช้สารสื่ออีกด้วย คือ การให้สารลักษณะขู่ Assume ว่าเหมือนกับการให้สารสื่อแบบน่ากลัว ผู้วิจัยต้องการเร้าให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความกลัว และต่อต้านโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการเปรียบเทียบเจตคติของสารลักษณะขู่มีผลทำให้กลุ่มตัวอย่างมีเจตคติที่ดีต่อโรคเอดส์น้อยกว่าสารลักษณะขู่ ซึ่งสนับสนุนความคิดที่ว่าสารสื่อแบบน่ากลัว ทำให้เกิดการต่อต้านโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบทดลอง (Experimental Research) เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศที่เปลี่ยนแปลงไปของนักเรียนวัยรุ่น ที่ได้รับการสอนโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์โดยให้สื่อน่ากลัว ให้สื่อปกติ โดยใช้วิดีทัศน์ และไม่ให้สื่อ ใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest Posttest Design

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร เป็นนักเรียนชายและหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองเสือวิทยาคม จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2538 จำนวน 285 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง มาจากประชากรที่ตอบ แบบวัดทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้คะแนนต่ำกว่าเปอร์เซนต์ไทล์ที่ 50 จำนวน 90 คน เป็นชาย 45 คน หญิง 45 คน โดยสุ่มเข้ากลุ่มตามเงื่อนไขการให้สื่อ กลุ่มละ 15 คน ดังตาราง 1

ตาราง 1 ลักษณะของกลุ่ม ตัวอย่างจำแนกตามเงื่อนไขการให้สื่อ

เพศ	เงื่อนไขในการให้สื่อ		
	ให้สื่อน่ากลัว	ให้สื่อปกติ	ไม่ให้สื่อ
ชาย	$\bar{X}_{11}(15)$	$\bar{X}_{12}(15)$	$\bar{X}_{13}(15)$
หญิง	$\bar{X}_{21}(15)$	$\bar{X}_{22}(15)$	$\bar{X}_{23}(15)$

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบวัดทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ เป็นแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีจำนวนคำถาม 52 คำถาม

2. สื่อที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นวิดีทัศน์มีการนำเสนอ 2 แบบต่อไปนี้

2.1 สื่อที่เสนอความน่ากลัวของโรคติดต่อทางเพศโดยมีการนำภาพประกอบคำบรรยายที่แสดงการลุกลามของโรค หนองใน ซิฟิลิส และเอดส์ตามอวัยวะต่าง ๆ ของคนป่วยที่เป็นโรคนั้น ๆ ในระยะที่ได้รับผลของเชื้อโรคอย่างรุนแรงแล้ว โดยนำเสนอความน่ากลัวเริ่มตั้งแต่เรื่องเป็นภาพของอาการรุนแรงของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์หลาย ๆ โรค แล้วแยกเสนอที่ละโรคถึงสาเหตุอาการ การป้องกันและรักษา โรคหนองใน ซิฟิลิส และเอดส์ โดยนำเสนอความรุนแรงของโรคนั้น ๆ ตามอวัยวะต่าง ๆ และลักษณะอาการของผู้ป่วยเป็นโรคนั้น ๆ

2.2 สื่อที่เสนอโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์แบบปกติคือการนำภาพการลุกลามเพียงบางส่วนของวีดีทัศน์ที่เสนอความน่ากลัวและเป็นการลุกลามเพียงเล็กน้อยเท่านั้นมาประกอบคำบรรยายถึงสาเหตุ อาการ การป้องกันและรักษา โรคหนองใน ซิฟิลิส และเอดส์ หัวเรื่องของแต่ละโรคจะเป็นตัวหนังสือที่สวยงาม แล้วตามด้วยการบรรยายลักษณะของคนเป็นโรคนั้น ๆ โดยรูปประกอบรูปหนึ่งจะใช้ในการบรรยายหลาย ๆ ส่วน เช่น ภาพหนองในในอวัยวะเพศ 1 ภาพใช้ประกอบการบรรยายตั้งแต่สาเหตุ อาการ การป้องกัน จากนั้นจะเปลี่ยนไปอีก 1 รูป แล้วบรรยายการป้องกันและรักษาต่อ ส่วนโรคเอดส์นั้นจะเป็นภาพวาดเหมือนและภาพการ์ตูนแสดงถึงสาเหตุอาการ การป้องกันและรักษาหลายรูป

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. การสร้างแบบวัดทัศนคติในการปฏิบัติตนทางเพศ

1.1 รวบรวมทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์ โดยรวบรวมมาจาก หนังสือที่เกี่ยวกับเพศศึกษา งานวิจัยต่าง ๆ และการสอบถามนักเรียน

1.2 นำทัศนคติในข้อ 1.1 มาสร้างเป็นข้อความ

1.3 นำข้อความที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบจำนวน 3 ท่าน เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

1.4 นำข้อความที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปตรวจสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนธัญรัตน์ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี โดยให้นักเรียนตอบแบบวัดทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศแล้วเว้นระยะไป 7 วันจึงนำแบบวัดชุดเดิมไปทำการวัดซ้ำอีกครั้งหนึ่ง เมื่อรวบรวมคะแนนครบทั้งสองครั้ง แล้วจึงนำไปหาความเชื่อมั่นโดยการหาค่าสหสัมพันธ์ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.96

1.5 กำหนดการให้คะแนนการตอบของตัวเลือกเป็น 5, 4, 3, 2, 1 สำหรับข้อความทางบวก และ 1, 2, 3, 4, 5 สำหรับข้อความทางลบ

2. สื่อมีขั้นตอนการเลือกดังนี้

2.1 สำรวจเนื้อหาที่จำเป็น

2.2 สำรวจหาสื่อที่ตรงกับเนื้อหา

2.3 แยกสื่อออกเป็น สื่อที่เสนอความน่ากลัวของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และสื่อที่เสนอโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์แบบปกติ โดยให้แต่ละโรคมีเวลานำเสนอใกล้เคียงกันหรือเท่ากัน

2.4 นำวิดีทัศน์ที่ตัดต่อเรียบร้อยแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง

2.5 นำวิดีทัศน์ที่ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้จริง

<u>ขั้นดำเนินการทดลอง</u>

1. ให้กลุ่มประชากร คือนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองสือวิทยาคม จังหวัดปทุมธานี จำนวน 285 คน ทำแบบวัดทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศก่อนการทดลอง (Pretest) เพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยสุ่มจากนักเรียนชายและหญิงที่มีคะแนนต่ำกว่าเปอร์เซนต์ไทล์ที่ 50 ลงมาซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มที่แสดงถึงแนวโน้มในการปฏิบัติตนทางเพศที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์

2. เรียงคะแนนจากมากไปหาน้อย แยก ชาย - หญิง สุ่มนำผู้ที่ได้คะแนนใกล้เคียงกันมาจัดเป็นชุด ชุดละ 3 คน แล้วสุ่มเข้ากลุ่มทดลอง 2 กลุ่มและกลุ่มควบคุม 1 กลุ่มจนหมดทุกชุด

โดยกลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับสื่อน่ากลัว กลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับสื่อปกติ กลุ่มที่ 3 ไม่ได้รับสื่อเป็นกลุ่มควบคุม

3. การจัดกระทำกับกลุ่มทดลอง (Treatment) มีขั้นตอนดังนี้

3.1 จัดทำแผนการสอนโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ 3 โรคคือ หนองใน ซิฟิลิส และเอดส์โดยแบ่งการสอนเป็นโรคละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที (สอนในเวลา 8.30 - 9.20 น.) เหมือนกันทุกกลุ่ม

3.2 แบ่งการให้สื่อ ในแต่ละคาบผู้วิจัยจะเป็นผู้สอนโดยใช้การบรรยายจากคำบรรยายที่เป็นมาตรฐาน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้เวลาประมาณ 15 นาที แล้วเสนอสื่อโดยใช้วิดีทัศน์แสดงให้เห็นถึง สาเหตุ อาการ การป้องกันและรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ตามวัน และเวลาตามตาราง ใช้เวลาในการเสนอสื่อประมาณ 20 นาที หลังจากนั้นผู้วิจัยสรุปเนื้อหาจากสื่อให้กลุ่มทดลองฟังอีกครั้ง พร้อมกับซักถาม พูดคุยและให้คำแนะนำในการปฏิบัติตนทางด้านเพศศึกษาโดยใช้คำพูดที่เป็นมาตรฐานเหมือนกันทุกกลุ่มทดลอง

3.3 ระยะเวลาในการทดลอง แบ่งวันและเวลาในแต่ละกลุ่มทดลองดังแสดงตามตาราง 2

ตาราง 2 ระยะเวลาในการทดลอง

กลุ่มทดลอง	การนำเสนอสื่อในแต่ละสัปดาห์		
	สัปดาห์ที่ 1	สัปดาห์ที่ 2	สัปดาห์ที่ 3
กลุ่มทดลองที่ 1 สอนทุกวันจันทร์	โรคหนองใน	โรคซิฟิลิส	โรคเอดส์
กลุ่มทดลองที่ 2 สอนทุกวันอังคาร	โรคหนองใน	โรคซิฟิลิส	โรคเอดส์

3.4 สำหรับกลุ่มควบคุม สอนทุกวันพุธ โดยใช้การบรรยายปกติ สัปดาห์ที่ 1 บรรยายเรื่องโรคหนองใน สัปดาห์ที่ 2 บรรยายเรื่องโรคซิฟิลิส สัปดาห์ที่ 3 บรรยายเรื่องโรคเอดส์

3.5 สถานที่ที่ใช้ในการทดลองใช้ห้องโสตทัศนศึกษา โรงเรียนหนองเสือวิทยาคม ทุกกลุ่มทดลอง

3.6 หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองในสัปดาห์ที่ 3 ของแต่ละกลุ่มการทดลองจะให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบวัดทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศทันทีหลังการทดลองเสร็จสิ้นลง (Posttest)

<u>การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล</u>

หลังจากรวบรวมข้อมูลคะแนนจากการวัดทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของแต่ละกลุ่มทดลองแล้วผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เอส พี เอส เอส เอ็กซ์ (SPSS^{x}) กำหนดระดับความมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มีขั้นตอนดังนี้

1. หาค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของแต่ละเงื่อนไขการทดลอง
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนทดลอง และหลังทดลองโดยใช้สถิติ t
3. วิเคราะห์ความแปรปรวนโดยใช้ Two Way ANOVA (F - test)
4. หากลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างจากกลุ่มอื่นโดยวิธีของ Newman Keuls

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง "การทดลองเพื่อเปลี่ยนทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นโดยใช้สื่อน่ากลัว" นี้เป็นการวิจัยแบบทดลองโดยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น ก่อนและหลังได้รับสื่อ และเพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของนักเรียนที่ได้รับสื่อแตกต่างกัน และศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศและสื่อต่อทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ

ในบทนี้จะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยซึ่งหัวข้อในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทนี้มี ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของตัวแปร

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลตามจุดมุ่งหมาย

เพื่อให้เกิดความสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญญลักษณ์แทนตัวแปรและความหมายที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

สัญญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และสัญญลักษณ์ของตัวแปร

$\bar{X}$	แทนคะแนนเฉลี่ย
N	แทนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทนค่า F ใน F-distridution
df	แทน ค่าองศาแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
กลุ่มทดลองที่ 1	แทนกลุ่มที่ได้รับสื่อน่ากลัว
กลุ่มทดลองที่ 2	แทนกลุ่มที่ได้รับสื่อปกติ
กลุ่มควบคุม	แทนกลุ่มไม่ได้รับสื่อ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของตัวแปร

ตาราง 3 จำนวนนักเรียนวัยรุ่นที่เข้ารับการทดลองแยกตามเพศ

เพศ	จำนวนคน	คิดเป็น %
ชาย	45	50
หญิง	45	50
รวม	90	100

ตาราง 4 จำนวนนักเรียนวัยรุ่นที่เข้ารับการทดลองแยกตามกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนคน	คิดเป็น %
1. กลุ่มทดลองที่ 1	30	33.33
2. กลุ่มทดลองที่ 2	30	33.33
3. กลุ่มควบคุม	30	33.33
รวม	90	100.00

ตาราง 5 จำนวนนักเรียนวัยรุ่นที่เข้ารับการทดลองแยกตามกลุ่มตัวอย่างและเพศ

เพศ	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง			รวม
	กลุ่มทดลองที่ 1	กลุ่มทดลองที่ 2	กลุ่มควบคุม	
ชาย	15	15	15	45
หญิง	15	15	15	45
รวม	30	30	30	90

ตาราง 6 แสดงคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างก่อนได้รับสื่อและหลังจากได้รับสื่อ

ทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ	กลุ่มตัวอย่าง			รวม
	กลุ่มทดลองที่ 1	กลุ่มทดลองที่ 2	กลุ่มควบคุม	
ก่อนได้รับสื่อ	$\bar{X}$ = 164.43	$\bar{X}$ = 164.87	$\bar{X}$ = 165.67	$\bar{X}$ = 165.09
	S.D. = 28.97	S.D. = 27.98	S.D. = 28.34	S.D. = 28.11
	N = 30	N = 30	N = 30	N = 90
หลังได้รับสื่อ	$\bar{X}$ = 177.83	$\bar{X}$ = 179.83	$\bar{X}$ = 169.83	$\bar{X}$ = 175.57
	S.D. = 29.30	S.D. = 35.99	S.D. = 49.90	S.D. = 39.19
	N = 30	N = 30	N = 30	N = 90

ตาราง 7 แสดงคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ ก่อนการทดลอง จำแนกตามกลุ่มตัวอย่างและเพศ

ทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ (ก่อนการทดลอง)	กลุ่มตัวอย่าง			รวม
	กลุ่มทดลองที่ 1	กลุ่มทดลองที่ 2	กลุ่มควบคุม	
เพศชาย	$\bar{X}$ = 140.67	$\bar{X}$ = 141.53	$\bar{X}$ = 141.67	$\bar{X}$ = 141.29
	S.D. = 18.90	S.D. = 16.93	S.D. = 16.18	S.D. = 19.98
	N = 15	N = 15	N = 15	N = 15
เพศหญิง	$\bar{X}$ = 188.80	$\bar{X}$ = 188.20	$\bar{X}$ = 189.67	$\bar{X}$ = 188.89
	S.D. = 11.83	S.D. = 12.99	S.D. = 12.93	S.D. = 12.32
	N = 15	N = 15	N = 15	N = 45

ตาราง 8 แสดงคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศที่เปลี่ยนแปลงไป (หลังการทดลอง) จำแนกตามกลุ่มตัวอย่างและเพศ

ทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศที่เปลี่ยนแปลงไป (หลังการทดลอง)	กลุ่มตัวอย่าง			รวม
	กลุ่มทดลองที่ 1	กลุ่มทดลองที่ 2	กลุ่มควบคุม	
เพศชาย	$\bar{X}$ = 164.80	$\bar{X}$ = 152.67	$\bar{X}$ = 135.67	$\bar{X}$ = 151.04
	S.D. = 34.74	S.D. = 29.45	S.D. = 40.66	S.D. = 36.50
	N = 15	N = 15	N = 15	N = 45
เพศหญิง	$\bar{X}$ = 190.87	$\bar{X}$ = 207.00	$\bar{X}$ = 202.47	$\bar{X}$ = 200.11
	S.D. = 14.40	S.D. = 15.35	S.D. = 33.37	S.D. = 23.29
	N = 15	N = 15	N = 15	N = 45

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลตามจุดมุ่งหมายและสมมุติฐาน

จุดมุ่งหมายข้อ 1 เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นก่อนได้รับสื่อกับภายหลังจากได้รับสื่อ

สมมุติฐานที่ 1 นักเรียนวัยรุ่นที่ได้รับสื่อมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีกว่าก่อนได้รับสื่อ

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มโดยใช้สถิติที ซึ่งมีตัวแปรการได้รับการสอนเป็นตัวแปรอิสระ ส่วนตัวแปรตามคือทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ ปรากฏผลตามตาราง 9

ตาราง 9 ตารางวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นก่อนได้รับสื่อและหลังจากได้รับสื่อ

ตัวแปรตาม	ก่อนได้รับสื่อ			หลังจากได้รับสื่อ			
	N	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ	90	165.09	28.11	90	175.58	39.18	3.27*

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 พบว่าทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นหลังจากได้รับสื่อดี กว่าก่อนได้รับสื่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยนี้สนับสนุนสมมุติฐานที่ 1

และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มทดลองมาเปรียบเทียบกันพบความแตกต่างตามตาราง 10 ดังนี้

ตาราง 10 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศก่อนและหลังจากได้รับสื่อของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ	ก่อนได้รับสื่อ			หลังได้รับสื่อ			
	N	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	t
กลุ่มทดลองที่ 1	30	164.43	28.97	30	177.83	29.30	2.44*
กลุ่มทดลองที่ 2	30	164.87	27.98	30	179.83	35.99	3.20*
กลุ่มควบคุม	30	165.67	28.34	30	169.83	49.90	0.53

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย แต่ละกลุ่มทดลองพบว่ากลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยหลังจากได้รับสื่อแล้วสูงกว่าก่อนได้รับสื่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยหลังจากได้รับสื่อแล้วไม่สูงกว่าก่อนได้รับสื่อ

จุดมุ่งหมายข้อ 2 เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศระหว่างนักเรียนวัยรุ่น กลุ่มที่ได้รับสื่อน่ากลัว สื่อปกติ และกลุ่มที่ไม่ได้รับสื่อ

สมมุติฐานที่ 2 นักเรียนวัยรุ่นที่ได้รับสื่อน่ากลัวมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีกว่านักเรียนวัยรุ่นที่ได้รับสื่อปกติ และนักเรียนวัยรุ่นที่ไม่ได้รับสื่อ

สมมุติฐานที่ 3 นักเรียนวัยรุ่นที่ได้รับสื่อปกติมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีกว่านักเรียนวัยรุ่นที่ไม่ได้รับสื่อ

การศึกษาส่วนนี้เป็นการเปรียบเทียบทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น โดยมีตัวแปรอิสระคือการให้สื่อ และตัวแปรตามคือทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดังแสดงในตาราง 11

ตาราง 11 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศหลังการทดลอง เมื่อพิจารณาตามสื่อที่ให้ในแต่ละกลุ่ม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	Ms	F
ความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม	1,967.76	2	983.88	0.64
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	134,678.20	87	1,548.03	
รวม	136,645.96	89		

จากตาราง 11 ไม่พบความแตกต่างระหว่างทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม หมายความว่าทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของกลุ่มที่ได้รับสื่อน่ากลัว สื่อปกติ และกลุ่มที่ไม่ได้รับสื่อไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ 2 และ 3

จุดมุ่งหมายข้อ 3 เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศระหว่างนักเรียนวัยรุ่นชายที่ได้รับสื่อน่ากลัว สื่อปกติ และไม่ได้รับสื่อ

สมมุติฐานที่ 4 นักเรียนวัยรุ่นชายที่ได้รับสื่อน่ากลัวมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีกว่านักเรียนวัยรุ่นชายที่ได้รับสื่อปกติกับนักเรียนวัยรุ่นชายที่ไม่ได้รับสื่อ

สมมุติฐานที่ 5 นักเรียนวัยรุ่นชายที่ได้รับสื่อปกติมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีกว่านักเรียนวัยรุ่นชายที่ไม่ได้รับสื่อ

การศึกษาส่วนนี้เป็นการเปรียบเทียบทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นชายในแต่ละกลุ่มตัวอย่างโดยมีตัวแปรอิสระคือ การให้สื่อ ตัวแปรตามคือ ทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นชาย ดังแสดงในตาราง 12

ตาราง 12 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของเพศชาย เมื่อพิจารณาตามสื่อที่ให้ในแต่ละกลุ่ม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	Ms	F
ความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างชายทั้ง 3 กลุ่ม	6424.84	2	3212.42	2.59
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	52179.07	42	1242.36	
รวม	58603.91	45		

จากตาราง 12 ไม่พบความแตกต่างระหว่างทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของกลุ่มตัวอย่างชายทั้ง 3 กลุ่ม หมายความว่าทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นชายที่ได้รับสื่อน่ากลัว สื่อปกติ และไม่ได้รับสื่อไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ 4 และ 5

จุดมุ่งหมายข้อ 4 เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศระหว่างนักเรียนวัยรุ่นหญิงที่ได้รับสื่อน่ากลัว สื่อปกติ และไม่ได้รับสื่อ

สมมุติฐานที่ 6 นักเรียนวัยรุ่นหญิงที่ได้รับสื่อน่ากลัวมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีกว่านักเรียนวัยรุ่นหญิงที่ได้รับสื่อปกติกับนักเรียนวัยรุ่นหญิงที่ไม่ได้รับสื่อ

สมมุติฐานที่ 7 นักเรียนวัยรุ่นหญิงที่ได้รับสื่อปกติมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีกว่านักเรียนวัยรุ่นหญิงที่ไม่ได้รับสื่อ

การศึกษาส่วนนี้เป็นการเปรียบเทียบทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในแต่ละกลุ่มตัวอย่างโดยมีตัวแปรอิสระคือการให้สื่อ ตัวแปรตามคือทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นหญิง ดังแสดงในตาราง 13

ตาราง 13 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของเพศหญิง เมื่อพิจารณาตามสื่อที่ให้ในแต่ละกลุ่ม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	Ms	F
ความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างหญิงทั้ง 3 กลุ่ม	2076.98	2	1038.49	2.00
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	21795.47	42	518.94	
รวม	23872.44	44		

จากตาราง 13 ไม่พบความแตกต่างระหว่างทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของกลุ่มตัวอย่างหญิงทั้ง 3 กลุ่ม หมายความว่าทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นหญิงที่ได้รับสื่อน่ากลัว สื่อปกติ และไม่ได้รับสื่อ ไม่แตกต่างกันจึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ 6 และ 7

จุดมุ่งหมายข้อ 5 เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการได้รับสื่อที่มีต่อทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ

สมมุติฐานที่ 8 มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศและการได้รับสื่อต่อทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ

การศึกษาส่วนเป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทางโดยมีตัวแปรอิสระ 2 ตัว คือเพศและการได้รับสื่อร่วมกันอธิบายทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ ดังแสดงในตาราง 14

ตาราง 14 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทางของทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ เมื่อพิจารณาตามเพศและการได้รับสื่อในกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งหมด

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	Ms	F
เพศ	54,169.60	1	54,169.60	61.51**
การได้รับสื่อ	1,967.76	2	983.88	1.12
ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง เพศ X การได้รับสื่อ	6,534.067	2	3,267.03	3.71
ภายในกลุ่ม	73,974.53	84	880.65	
รวม	136,645.96	89	923.47	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 14 พบผลดังนี้

1. ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการได้รับสื่อต่อทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ

2. พบความแตกต่างของทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศระหว่างเพศชายกับเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

และเมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของเพศชายและเพศหญิงด้วยวิธีของนิวแมนคูลส์ ดังแสดงในตาราง 15

ตาราง 15 เปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของเพศชายและเพศหญิง

	$\bar{X}$ญ (200.11)	$\bar{X}$ช (151.04)
$\bar{X}$ญ (200.11)	-	49.07**
$\bar{X}$ช (151.04)		-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 15 พบว่าเพศชายและเพศหญิงมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อนำมาเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ในกลุ่มย่อย 6 กลุ่ม ดังแสดงในตาราง 16

ตาราง 16 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ แยกเป็นกลุ่มย่อยตามเพศและการให้สื่อ

	$\bar{X}_{22}$(207.00)	$\bar{X}_{23}$(202.47)	$\bar{X}_{21}$(190.87)	$\bar{X}_{11}$(164.80)	$\bar{X}_{12}$(152.67)	$\bar{X}_{13}$(135.67)
$\bar{X}_{22}$(207.00)	-	4.53	16.13	42.2**	54.33**	71.33**
$\bar{X}_{23}$(202.47)		-	11.6	37.67**	49.8**	66.8**
$\bar{X}_{21}$(190.87)			-	26.07	38.2**	55.2**
$\bar{X}_{11}$(164.80)				-	12.13	29.13
$\bar{X}_{12}$(152.67)					-	17.0
$\bar{X}_{13}$(135.67)						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 16 พบผล ดังนี้

1. นักเรียนวัยรุ่นหญิงที่ได้รับสื่อปกติและนักเรียนวัยรุ่นหญิงที่ไม่ได้รับสื่อมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศแตกต่างจากนักเรียนวัยรุ่นชาย คือ มีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีกว่า นักเรียนวัยรุ่นชายที่ได้รับสื่อน่ากลัว สื่อปกติและนักเรียนวัยรุ่นชายที่ไม่ได้รับสื่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนวัยรุ่นหญิงที่ได้รับสื่อน่ากลัวมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศแตกต่างจากนักเรียนวัยรุ่นชาย คือ มีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีกว่านักเรียนวัยรุ่นชายที่ได้รับสื่อปกติและนักเรียนวัยรุ่นชายที่ไม่ได้รับสื่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนวัยรุ่นหญิงที่ได้รับสื่อน่ากลัวมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศไม่แตกต่างกับนักเรียนวัยรุ่นชายที่ได้รับสื่อน่ากลัว

ผลการวิจัยนี้สนับสนุนสมมุติฐานที่ 8 เป็นบางส่วนคือ

1. ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการได้รับสื่อต่อทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ

2. พบความแตกต่างของทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศระหว่างเพศชายกับเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเพศหญิงมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีกว่าเพศชาย

บทที่ 5

สรุป และอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง "การทดลองเพื่อเปลี่ยนทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น โดยใช้สื่อน่ากลัว" มีจุดมุ่งหมายสำคัญ 5 ประการ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นก่อนได้รับสื่อ กับภายหลังจากได้รับสื่อ 2) เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศระหว่างนักเรียนวันรุ่นกลุ่มที่ได้รับสื่อน่ากลัว สื่อปกติ และกลุ่มที่ไม่ได้รับสื่อ 3) เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศระหว่างนักเรียนวัยรุ่นชายที่ได้รับสื่อน่ากลัว สื่อปกติ และไม่ได้รับสื่อ 4) เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศระหว่างนักเรียนวัยรุ่นหญิง ที่ได้รับสื่อน่ากลัว สื่อปกติ และไม่ได้รับสื่อ 5) เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการได้รับสื่อที่มีต่อทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ โดยมีกลุ่มที่ศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองเสือวิทยาคม ปีการศึกษา 2538 จำนวน 90 คน แบ่งเป็นนักเรียนชาย 45 คน นักเรียนหญิง 45 คน สุ่มเข้ากลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน เป็นเพศชาย 15 คน เพศหญิง 15 คน

ตัวแปรที่ศึกษาแบ่งเป็น 1) ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การให้สื่อและเพศ ซึ่งประกอบด้วย การให้สื่อน่ากลัว สื่อปกติ และไม่ได้ให้สื่อซึ่งเป็นกลุ่มควบคุม เพศ แบ่งเป็น เพศชาย และเพศหญิง 2) ตัวแปรตาม ได้แก่ ทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบวัดทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ จำนวน 52 ข้อ เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์ตามสมมุติฐานของการวิจัยด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม เอส พี เอส เอส เอ็กซ์ โดยมีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ คือ สถิติ t, การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง, เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีของนิวแมนคูลส์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลได้ดังนี้

1. นักเรียนวัยรุ่นที่ได้รับสื่อมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีกว่าก่อนได้รับสื่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนวัยรุ่นที่ได้รับสื่อน่ากลัวมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศไม่แตกต่างกับนักเรียนวัยรุ่นที่ได้รับสื่อปกติ และไม่ได้รับสื่อ

3. นักเรียนวัยรุ่นที่ได้รับสื่อปกติ มีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศไม่แตกต่างกับนักเรียนวัยรุ่นที่ไม่ได้รับสื่อ

4. นักเรียนวัยรุ่นชายที่ได้รับสื่อน่ากลัวมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศไม่แตกต่างกับนักเรียนวัยรุ่นชายที่ได้รับสื่อปกติ และไม่ได้รับสื่อ

5. นักเรียนวัยรุ่นชายที่ได้รับสื่อปกติมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศไม่แตกต่างกับนักเรียนวัยรุ่นชายที่ไม่ได้รับสื่อ

6. นักเรียนวัยรุ่นหญิงที่ได้รับสื่อน่ากลัวมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศไม่แตกต่างกับนักเรียนวัยรุ่นหญิงที่ได้รับสื่อปกติ และไม่ได้รับสื่อ

7. นักเรียนวัยรุ่นหญิงที่ได้รับสื่อปกติมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศไม่แตกต่างกับนักเรียนวัยรุ่นหญิงที่ไม่ได้รับสื่อ

8. ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศและการให้สื่อ แต่พบความแตกต่างระหว่างทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของเพศชายและเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยเพศหญิงมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีกว่าเพศชาย

จากผลการวิเคราะห์ที่ได้จึงขอนำมาอภิปรายผลดังต่อไปนี้

อภิปรายผล

1. เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการปฏิบัติตามทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นก่อนได้รับสื่อกับภายหลังจากได้รับสื่อ ผลปรากฏว่านักเรียนวัยรุ่นหลังจากได้รับสื่อมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีกว่าก่อนได้รับสื่อ และเมื่อแยกพิจารณาตามการให้สื่อในแต่ละกลุ่มแล้ว พบว่า กลุ่มที่ได้รับสื่อน่ากลัว สื่อปกติ มีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีขึ้นกว่าก่อนได้รับสื่อ โดยกลุ่มที่ได้รับสื่อปกติมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีที่สุด รองลงมากลุ่มที่ได้รับสื่อน่ากลัว และกลุ่มที่มีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีน้อยที่สุด คือกลุ่มควบคุม

จากผลการวิจัยนี้อาจกล่าวได้ว่าการเรียนรู้ทำให้เกิดทัศนคติที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาเจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อความรู้เรื่องเพศศึกษา (สุพิน บัวงาม. 2528) พบว่า นักศึกษาที่เคยเรียนวิชาเพศศึกษามีเจตคติต่อความรู้เรื่องเพศดีกว่านักเรียนที่ไม่เคยเรียนวิชาเพศศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังพบว่าสื่อมีบทบาทต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นไปในทางที่ไม่เสี่ยง

ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสุขศึกษาโดยใช้วิดีทัศน์กับสารนิเทศ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของทั้ง 2 วิธี ดีกว่าการให้สุขศึกษาตามปกติ และหลังการให้สุขศึกษาโดยใช้วิดีทัศน์ สารนิเทศและการให้สุขศึกษาตามปกติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะดีกว่าก่อนการให้สุขศึกษาซึ่งผลสัมฤทธิ์ของการให้สุขศึกษาโดยใช้วิดีทัศน์ และสารอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ส่วนผลสัมฤทธิ์ของการให้สุขศึกษาตามปกติอยู่ในเกณฑ์ดี (เปล่งศรี มณี. 2535) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญสม เลิศพิเชษฐ์ (2536) ซึ่งได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีววิทยาและทักษะขบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยชุดบทเรียนเทปโทรทัศน์กับการสอนตามคู่มือครู พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชีววิทยาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะขบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่สอนโดยใช้ชุดบทเรียนเทปโทรทัศน์กับการสอนตามคู่มือครูสูงกว่ากันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนเทปโทรทัศน์และที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูหลังการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ สรุปได้ว่าการให้สื่อมีบทบาทต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น

② เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศระหว่างนักเรียนวัยรุ่นที่ได้รับสื่อน่ากลัว สื่อปกติ และไม่ได้รับสื่อ ผลปรากฏว่าทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศที่เปลี่ยนแปลงไปไม่แตกต่างกันทั้ง 3 กลุ่ม หมายความว่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศที่เพิ่มขึ้นนั้นไม่ได้เกิดจากการให้สื่อน่ากลัวหรือสื่อปกติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาผลของการเสนอความน่ากลัว การให้คำแนะนำอย่างละเอียดโดยใช้วิดีทัศน์และการให้เอกสารแนะนำต่อความเชื่อด้านสุขภาพที่พบว่ากลุ่มที่ได้รับการเสนอความน่ากลัวของโรคมะเร็ง มีการรับรู้ถึงความร้ายแรงของโรคมะเร็งเต้านมสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการเสนอความน่ากลัวและกลุ่มควบคุม และมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติการตรวจเต้านมภายหลังการทดลองทันทีสูงกว่ากลุ่มควบคุม (ไสพิน อมรจิตรานนท์. 2534) และไม่สอดคล้องกับการศึกษาเกี่ยวกับการเสนอความน่ากลัวกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการรักษาสุขภาพฟันของนักเรียนมัธยม พบว่า การให้คำแนะนำอย่างละเอียดและการเสนอผลของการแปรงฟันทางด้านบวกมีประสิทธิภาพในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ทำจริงมากที่สุด แต่การเสนอความน่ากลัวสูงและการให้คำแนะนำสั้น ๆ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงรายงานการทำพฤติกรรมแปรงฟันมากที่สุด และไม่สอดคล้องกับการศึกษาปฏิสัมพันธ์

ระหว่างลักษณะของสารกับบุคลิกภาพต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนจากสารลักษณะขู่ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากสารลักษณะปลอบและนักเรียนที่เรียนจากสารลักษณะปลอบมีเจตคติต่อโรคเอดส์ดีกว่าผู้ที่เรียนจากสารลักษณะขู่ (ไพรวัลย์ วันทนา. 2537)

การใช้สื่อน่ากลัวมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศไม่แตกต่างจากการใช้สื่อปกติ และไม่ให้สื่ออาจจะเนื่องจากมีในการทดลองครั้งนี้ มีการให้ความน่ากลัวหลายครั้ง (ทดลองสอน 3 ครั้ง) ทำให้ความกลัวลดลงซึ่งเป็นแนวเดียวกับการศึกษาเปรียบเทียบผลของความตั้งใจของนักเรียนมหาวิทยาลัยโดยให้สิ่งเร้าที่ทำให้เกิดความกลัว ผลปรากฏว่าถ้าให้สิ่งเร้าที่เป็นความน่ากลัวสิ่งหนึ่งแล้วกลุ่มตัวอย่างเกิดความกลัวมากพอให้สิ่งร้าที่น่ากลัวตามมาอีกความกลัวจะลดลง ซึ่งตรงกับการศึกษาของ คริชเชอร์ และคนอื่น ๆ (Krisher and others. 1973) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารเพื่อกระตุ้นความกลัวกับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรม ซึ่งพบว่าความกลัวเกินไปทำให้เกิดการต่อต้านการชักชวนทำให้เกิดการหลีกหนี ซึ่งอาจเป็นเหตุให้ทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศในกลุ่มน่ากลัวของการวิจัยครั้งนี้ ไม่แตกต่างจากกลุ่มอื่น

จากผลการวิจัยข้อนี้สรุปได้ว่า ทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นที่ได้รับสื่อน่ากลัว สื่อปกติ และไม่ได้รับสื่อ ไม่แตกต่างกัน

3. เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศระหว่างนักเรียนวัยรุ่นชายที่ได้รับสื่อน่ากลัว สื่อปกติ และไม่ได้รับสื่อ ผลปรากฏว่า นักเรียนวัยรุ่นชายที่ได้รับสื่อน่ากลัว สื่อปกติ และไม่ได้รับสื่อ มีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัยที่พบนี้อาจอธิบายได้ว่า ลักษณะของสื่อที่แตกต่างกันไม่มีบทบาทสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นชายถึงแม้ว่าการใช้สื่อจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น (เปล่งศรี มณี. 2535) แต่ลักษณะของสื่อที่แตกต่างกันทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาผลของการเสนอความน่ากลัว คำแนะนำอย่างละเอียดโดยใช้วิดีทัศน์และการให้เอกสารแนะนำต่อความเชื่อด้านสุขภาพที่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการนำเสนอความน่ากลัวและมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติตามการตรวจเต้านมภายหลังการทดลองทันทีดีกว่ากลุ่มควบคุม (ไสพิน อมรจิตรานนท์. 2534)

ถึงแม้ว่าจากการเปรียบเทียบทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศที่เปลี่ยนแปลงไปของนักเรียนวัยรุ่นชายในแต่ละกลุ่มการทดลองจะไม่แตกต่างกัน แต่ถ้าดูจากคะแนนเฉลี่ยแล้วจะพบความแตกต่างของระดับคะแนนเล็กน้อย โดยนักเรียนวัยรุ่นชายที่ได้รับสื่อน่ากลัวโดยใช้วิดีทัศน์มีคะแนนทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศที่เปลี่ยนแปลงไปสูงสุด ($\bar{X}$ = 164.48) รองลงมาคือกลุ่มที่ได้รับสื่อปกติโดยใช้วิดีทัศน์ ($\bar{X}$ = 152.67) และกลุ่มที่ได้รับคะแนนต่ำสุดคือ กลุ่มควบคุม ($\bar{X}$ = 135.67) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของคาร์เตอร์และคนอื่น ๆ (Carter Michele Mcurice. 1993) ที่ศึกษาเกี่ยวกับสัญญาการรักษาความปลอดภัย โดยการลดความกลัว ซึ่งพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตกใจกลัวมีการป้องกันตนเองเกิดขึ้น แต่เมื่อเปรียบเทียบในภาพรวมแล้วไม่พบความแตกต่างของทั้ง 3 กลุ่ม

จากผลการวิจัยข้อนี้ สรุปได้ว่า นักเรียนวัยรุ่นชายที่ได้รับสื่อน่ากลัว สื่อปกติ และไม่ได้รับสื่อ มีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศไม่แตกต่างกัน

④ เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศระหว่างนักเรียนวัยรุ่นหญิงที่ได้รับสื่อน่ากลัว สื่อปกติ และไม่ได้รับสื่อ ผลปรากฏว่า นักเรียนวัยรุ่นหญิงที่ได้รับสื่อน่ากลัว สื่อปกติ และไม่ได้รับสื่อ มีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศไม่แตกต่างกัน

จากการวิจัยที่พบนี้อาจกล่าวได้ว่า ลักษณะของสื่อที่แตกต่างกันไม่มีบทบาทสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นหญิง ถึงแม้ว่าการใช้สื่อจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น (เปล่งศรี มณี. 2535) ซึ่งการศึกษานี้สอดคล้องกับการศึกษาในเพศชาย แต่เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแล้วพบว่า คะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศที่เปลี่ยนแปลงไปของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่ได้รับสื่อปกติ มีคะแนนสูงสุด ($\bar{X}$ = 207.00) รองลงมา คือกลุ่มควบคุม ($\bar{X}$ = 202.47) กลุ่มที่ได้รับคะแนนต่ำสุด คือกลุ่มที่ได้รับสื่อน่ากลัว ($\bar{X}$ = 190.87) การที่กลุ่มได้รับสื่อน่ากลัวโดยใช้วิดีทัศน์มีคะแนนต่ำสุด อาจจะเนื่องจากนักเรียนหญิงเกิดความกลัวมากเกินไป จึงทำให้เกิดการต่อต้านไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อกระตุ้นความน่ากลัวในการโน้มน้าวใจ เพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการดูแลสุขภาพฟันนักเรียนมัธยม ผลการวิจัย พบว่า การเสนอความน่ากลัวสูงทำให้เกิดการปฏิบัติตามคำแนะนำน้อย เนื่องจากนักเรียนเกิดกลไกป้องกันตัวในการหลบหนีเพราะเกิดความกังวลเกินไป (ไสพิณ อมรจิตรานนท์. 2534 : 33 ; อ้างอิงมาจาก Janis and Fesbach. n.d.)

ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารเพื่อกระตุ้นความกลัวกับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมที่พบว่าความกลัวเกินไปทำให้เกิดการต่อต้านการชักชวนทำให้หลีกหนีไม่ไปฉีดวัคซีน (Darley and Darley. 1973) และสอดคล้องกับการศึกษาเปรียบเทียบผลของความตั้งใจของนักศึกษา (Samsom. 1990) โดยให้สิ่งเร้าที่ทำให้เกิดความกลัว จากการศึกษา พบว่าถ้าให้สิ่งเร้าที่เป็นความน่ากลัวสิ่งหนึ่งแล้วกลุ่มตัวอย่างเกิดความกลัวน้อย พอได้รับสิ่งเร้าที่น่ากลัวตามมาอีกกลับทำให้เกิดกลัวมากขึ้น ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยให้สิ่งเร้าที่เป็นความน่ากลัวถึง 3 ครั้ง ซึ่งอาจจะทำให้กลุ่มทดลองเกิดความกลัวมากขึ้น จนถึงกับต่อต้านคำแนะนำก็ได้ และผลการศึกาาครั้งนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของสารกับบุคลิกภาพต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนที่เรียนจากสารลักษณะปลอบมีเจตนคติต่อโรคเอดส์ดีกว่าผู้ที่เรียนจากสารลักษณะขู่ (ไพรวัลย์ วันทนา. 2537) แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบในภาพรวมแล้วถือว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัยที่ได้นี้ สรุปว่า นักเรียนวัยรุ่นหญิงที่ได้รับสื่อน่ากลัว สื่อปกติ และไม่ได้รับสื่อ มีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศไม่แตกต่างกัน

5. เมื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการได้รับสื่อ ที่มีต่อทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ ผลปรากฏว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการได้รับสื่อ แต่เมื่อแยกศึกษาอิทธิพลของแต่ละตัวแปร พบว่า เพศมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ โดยพบว่านักเรียนวัยรุ่นหญิงมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีกว่านักเรียนวัยรุ่นชาย และเมื่อทำการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมนคูลส์ พบว่า นักเรียนวัยรุ่นหญิงมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีกว่าเพศชายในทุกกลุ่มตัวอย่าง ยกเว้นในกลุ่มที่ได้รับสื่อน่ากลัวที่นักเรียนวัยรุ่นชายและนักเรียนวัยรุ่นหญิงมีผลต่างของค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อดูจากคะแนนเฉลี่ยแล้วพบว่านักเรียนวัยรุ่นหญิงมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนวัยรุ่นชาย ($\bar{X}$ = 190.87 และ $\bar{X}$ = 164.80 ตามลำดับ)

จากการวิจัยที่พบนี้อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนวัยรุ่นหญิงและนักเรียนวัยรุ่นชายมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศเปลี่ยนแปลงไปแตกต่างกันโดยนักเรียนวัยรุ่นหญิงมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศที่เปลี่ยนแปลงไปดีกว่านักเรียนวัยรุ่นชาย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาเรื่องเอดส์และเพศสัมพันธ์มุมมองที่แตกต่างของชายและหญิงที่พบว่าวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิงมีทัศนคติที่

แตกต่างกันต่อเรื่องเพศสัมพันธ์ (อุมาภรณ์ ภัทรวณิชย์. 2538) การที่นักเรียนวัยรุ่นหญิงมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีกว่านักเรียนวัยรุ่นชาย อาจจะเนื่องจากวัยรุ่นหญิงถูกควบคุมดูแลความประพฤติมากกว่าเพศชาย (อาไพ อินฟ้าแสง. 2524) และสอดคล้องกับการศึกษาการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นที่พบว่าวัยรุ่นมีพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตที่เสี่ยงต่อการเกิดโรค โดยวัยรุ่นชายมีเพศสัมพันธ์ในอัตราที่สูงกว่าวัยรุ่นหญิงและมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณีมากที่สุด รองลงมามีเพศสัมพันธ์กับคนรักและมีส่วนน้อยที่มีการคุมกำเนิดเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก (สันทัด เสริมศรี และสืบพงศ์ ไชยพรรค. 2530 ; จุฑามาศ นุชนาถ และคนอื่น ๆ. 2531) แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาความรู้ ทัศนคติและความต้องการที่จะศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีทัศนคติในเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน (อมรรัตน์ เศวตนันท์. 2529) และไม่สอดคล้องกับการศึกษาทัศนคติในเรื่องเพศและความต้องการที่จะศึกษาในเรื่องเพศของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 6 จังหวัดกาญจนบุรี ที่พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีทัศนคติในเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน (สุทัศน์ จิณเพทย์. 2531) ซึ่งความไม่สอดคล้องนี้อาจจะเนื่องจากเป็นการศึกษาจากนักเรียนที่อยู่ต่างระดับกัน จึงมีทัศนคติไม่สอดคล้องกัน และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนในกลุ่มย่อยแล้วพบว่า ในกลุ่มที่ได้รับสื่อน่ากลัว ทั้งเพศหญิง และเพศชาย มีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศไม่แตกต่างกัน อาจจะเนื่องจากลักษณะการดูวิดีทัศน์ เพศชายดูวิดีทัศน์ที่เสนอความน่ากลัวแล้วเห็นเป็นเรื่องธรรมดา จึงตั้งใจดูต่อไปเรื่อย ๆ ส่วนเพศหญิงเมื่อดูแล้วเกิดความกลัวจึงถอยหนีไม่ยอมรับข่าวสารจากสื่ออีกจึงทำให้ไม่ได้รับรู้คำแนะนำจากสื่อเนื่องจากไม่สนใจดูสื่อแล้ว

จากผลการวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการใช้สื่อ แต่เมื่อพิจารณาอิทธิพลของตัวแปรแต่ละตัวแปร พบว่า เพศมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติการปฏิบัติตนทางเพศ โดยนักเรียนวัยรุ่นหญิงมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีกว่านักเรียนวัยรุ่นชาย

ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ

1. จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนวัยรุ่นมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีขึ้นหลังจากได้รับสื่อ ดังนั้นในการสอนโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์แก่นักเรียนวัยรุ่นควรมีสื่อประกอบด้วยจะช่วยทำให้นักเรียนมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีขึ้น ซึ่งเป็นผลดีต่อการควบคุมป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

2. จากผลการวิจัย พบว่า เพศและการได้รับสื่อ ไม่มีปฏิสัมพันธ์ที่ทำให้เกิดทัศนคติต่อการปฏิบัติทางเพศที่เปลี่ยนไป แต่พบว่าเพศมีผลต่อทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศที่เปลี่ยนแปลงไป โดยนักเรียนวัยรุ่นหญิงมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศเปลี่ยนแปลงไปดีกว่านักเรียนวัยรุ่นชาย ดังนั้นจึงควรมีการให้ความรู้เสริมแก่นักเรียนวัยรุ่นชายเป็นพิเศษเพื่อให้มีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาในครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบเฉพาะการให้สื่อน่ากลัว สื่อปกติโดยวิดีทัศน์ เปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมแต่ยังไม่ได้ใช้เครื่องมือชนิดอื่น เป็นต้นว่าให้สื่อเป็นแผ่นพับที่แตกต่างกัน หรือเป็นการให้ดูสไลด์ที่แตกต่างกัน เป็นต้น ดังนั้นจึงควรเพิ่มการวิจัยกับเครื่องมือเหล่านี้ดู

2. ควรทดลองโดยใช้ระดับความเข้มของสื่อน่ากลัวด้วย เช่น น่ากลัวมาก น่ากลัวปานกลาง จนถึงน่ากลัวน้อย ว่าจะมีผลต่อตัวแปรอย่างไรบ้าง

3. ควรทดลองกับนักเรียนในหลาย ๆ ระดับชั้น เพื่อจะได้ข้อสรุปที่แน่นอนมากขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กามโรค, กอง กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข. รายงานประจำปี กองกามโรค ปีงบประมาณ 2537. ม.ป.ท., 2538.

_____. เอกสารแผ่นพับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ 1, 2. ม.ป.ท., 2538.

กามโรค, กอง กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. วิดีทัศน์ เรื่อง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์. ม.ป.ท., 2538.

การสื่อสาร. ประวัติการพิมพ์ในประเทศไทย ความเป็นมาของหนังสือพิมพ์ในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,

เกษม ศรีพงษ์. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการสอนวิชาเพศศึกษา โดยการใช้บทเรียนสำเร็จรูปกับการสอนตามปกติ. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อัดสำเนา.

จรรจา สุวรรณทัต. ความสามารถในการควบคุมตนเองของเด็กไทยในแง่ของความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางการศึกษา การฝึกทักษะและการพัฒนาจิตลักษณะเพื่อการสร้างพลเมืองที่มีประสิทธิภาพ. รายงานการวิจัย ฉบับที่ 44. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.

จุฑามาศ นุชนารถ และคนอื่น ๆ. การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในจังหวัดสุพรรณบุรี. เอกสารประกอบการประชุมวิชาการประชากรศาสตร์แห่งชาติ, 2531.

ฉันทิกา ทิมากร. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อนของเด็กวัยรุ่นตอนปลายที่มีบทบาททางเพศแตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ ศศ.บ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา.

ชวนันท์ ไพสิต และคนอื่น ๆ. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์. รายงานวิจัยงานสุขศึกษา ฝ่ายส่งเสริมสุขภาพ กองส่งเสริมสุขภาพ กรมพลศึกษา, 1/2536.

ชวรัตน์ เชิดชัย. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการสื่อสารมวลชน. กรุงเทพฯ : บริษัทพิฆการพิมพ์ 2527.

ทวีวรรณ สัมพันธสิทธิ์. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และการปฏิบัติตนเกี่ยวกับเพศศึกษาของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ สส.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2535. อัดสำเนา.

ธงชัย ทวิชาชาติ และวิรัช วรรณรัตน์. หนังสือเรียนวิชาพลานามัย (สุขศึกษา) พ 013 - พ 014 หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2533.

บุญสม มาตีน. สุขศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ฉบับปรับปรุงจากหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พ.ศ. 2521. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2533.

บุญสม เลิศพิเชษฐ. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีววิทยา และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยชุดบทเรียนเทปโทรทัศน์กับการสอนตามคู่มือครู. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.

บุหงา สัมปัชชลิต. การสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามความเห็นและความต้องการของครูและนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตชั้นในกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

ปรมะ สะตะเวทิน. แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อการพัฒนา. เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อสารเพื่อการพัฒนาหน่วยที่ 1 - 8. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช นนทบุรี, 2521.

ประดิษฐ์ สว่างศรี. ความคาดหวังของวัยรุ่นหญิงเกี่ยวกับความเป็นอิสระในการดำเนินกิจกรรมสังคม. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2536. อัดสำเนา.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติการวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2520.

ปราโมทย์ ปานกำเนิด. เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาที่บ้านในจังหวัดปทุมธานี. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

เปล่งศรี มะณี. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การให้สุขศึกษา "โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยใช้วิดีทัศน์กับสารนิเทศแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบุญวัฒนา จังหวัดนครราชสีมา. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.

ผุสดี เทียมทัด. ประสิทธิผลของโครงการสุขศึกษา ต่อพฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยจากโรคเอดส์ในกลุ่มทหารชั้นประทวน ค่ายสุรธรรมพิทักษ์ จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2535. อัดสำเนา.

พิศมัย เด่นดวงบริพันธ์ และคนอื่น ๆ. สุขศึกษารวม ม.4, 5, 6 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับแพทย์และพยาบาล ความเถนัดทางแพทย์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ภูมิบัณฑิต, 2529.

พิมพ์พรรณ ศิลปสุวรรณ. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของคนงานสตรีวัยรุ่นในโรงงานอุตสาหกรรม เขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ ศศ.ด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536. อัดสำเนา.

ไพรวัลย์ วันทนา. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของสารกับบุคลิกภาพต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537. อัดสำเนา.

แม้นมาส ชวลิต. รายงานสารนิเทศระบบสารนิเทศแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : ศูนย์ประสานงานสารนิเทศ สาขาเศรษฐศาสตร์, 2534.

รัชนี ไลศิริ. ผลของการสอนเพศศึกษาต่อระดับความวิตกกังวลในวัยรุ่นตอนต้น. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2525.

รุ่งฤดี เมธีธำรง. ทัศนคติต่ออบายมุข 6 ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.

วสันต์ นาวเหนียว. ความคิดเห็นของผู้อำนวยการประถมศึกษาจังหวัดและหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ม.ป.ป.

วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. หนังสือเรียนสุขศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2529.

วีระชัย มีชอบธรรม และคนอื่น ๆ. ภาษาไทย (เพื่อนพัฒนาการรับสาร) ตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2530. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรการพิมพ์, 2533.

ฝน แสงสิงห์แก้ว. สุขภาพจิตในโรงเรียน เอกสารแนะแนวทางศึกษาและอาชีพ ฉบับที่ 3. กรุงเทพฯ : กองเผยแพร่การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2509.

ศิริรัตน์ เจริญศักดิ์. จิตวิทยาการศึกษา. ฉบับพิมพ์ครั้งแรก. กรุงเทพฯ : สำนักงานบำรุงสาสน์, 2530.

ศรีสุภรณ์ รุธิรวัฒน์. ประสิทธิผลของโปรแกรมสุขศึกษาโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อป้องกันโรคของไรเจอร์ต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนจ่าพลาธิการกองทัพเรือ. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536. อัดสำเนา.

สถาบัน เจนเซ่น เคาซิล ริเสิทธ์ (Janssen Research, Counsil). วิดีทัศน์เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์. คณะแพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2538.

สมสมร วงศ์รจิตร และวีระศักดิ์ ศรีบูณะ. การศึกษาเจตคติทางเพศของนักศึกษา. รายงานการวิจัย สำนักงานฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2535.

สมชาย ลักขณานุรักษ์. ปัจจัยทางสังคมจิตวิทยาที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันกามโรคที่ถูกต้องในนักเรียน นักศึกษา. วิทยานิพนธ์ สศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2537. อัดสำเนา.

สมร อริยานุชิต. ความรู้ เจตคติ พฤติกรรมเสี่ยงเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ วท.บ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534. อัดสำเนา.

สันทัด เสริมศรี และสืบพงษ์ ไทยพรรค. ความสัมพันธ์ทางเพศของวัยรุ่นในเขตเมืองส่วนภูมิภาค. กรุงเทพฯ : เอกสารประกอบการประชุมวิชาการ ประชากรศาสตร์แห่งชาติ, 2530.

สำนักพัฒนาการพลศึกษาสุขภาพและนันทนาการ. สุขภาพวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : กรมพลศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ, 2538.

สุชิน บัวงาม. การศึกษาเจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อความรู้เรื่องเพศ. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

สุทัศน์ จิณเพทย์. ทัศนคติในเรื่องเพศและความต้องการที่จะศึกษาในเรื่องเพศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดกาญจนบุรี. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

สุนทรทิพย์ พลปรีชา. การทดลองใช้บทเรียนโปรแกรมสอนเพศศึกษา เรื่อง "ชีวิตสมรส" สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.

สุภาภรณ์ อัษฎามงคล. "คอลัมน์คุณภาพสังคม เรื่อง เอดส์และเพศสัมพันธ์," หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ. หน้า 5. ฉบับวันพุธที่ 29 มีนาคม 2538.

สุมนา ชมพูทวีป และคนอื่น ๆ. "สุขวิทยาทางการเจริญพันธ์ของนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร," วารสารอนามัยครอบครัว. ม.ป.ท., 2538.

สุมาลี ไพธิ์ทอง. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนชาย เปรียบเทียบระหว่างนักเรียนอาชีวศึกษากับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2528. อัดสำเนา.

ไสพิน อมรจิตรานนท์. ผลของการเสนอความน่ากลัว การให้คำแนะนำอย่างละเอียดโดยใช้วิดีทัศน์ และการให้เอกสารแนะนำต่อความเชื่อด้านสุขภาพ ความตั้งใจที่จะปฏิบัติและความรู้เกี่ยวกับการตรวจเต้านมด้วยตนเองของนิสิตหญิงระดับปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534. อัดสำเนา.

อนามัย, กรม กระทรวงสาธารณสุข. วิดีทัศน์ เรื่องมหันตภัยเอดส์. ม.ป.ท., 2537.

อมรรัตน์ เศวตนันท์. การศึกษาความรู้ ทัศนคติและความต้องการที่จะศึกษาเรื่องเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.

อังสนา บุญธรรม. เปรียบเทียบปัจจัยทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการติดเชื้อไรคเอดส์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตชนบทกับเขตเมืองจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2535. อัดสำเนา.

อัญชลี คติอนุรักษ์. พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อไรคเอดส์ของนักศึกษาชาย วิทยาลัยอาชีวศึกษาแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536. อัดสำเนา.

อุมาภรณ์ ภัทรวาณิชย์. เอดส์และเพศสัมพันธ์มุมมองที่แตกต่างของชายและหญิง. วิทยานิพนธ์ วท.ม. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2538. อัดสำเนา.

CARTER. "Michele Maurice Signals," The Reduction of fear and Catastrophic Cigbutuibs in Panic Disorder (Fear Reduction). Ph.D., Vanderbilt Universtty, 1993.

Chiu, Martha L.L. The Influence of Anticipatory Fear on Foreign Student Adiustment and Response to Stress Inoculation Treatment (Student Adjustment). Ph.D., Standford University, 1993.

Evans and others. Fear Arousal,Persuasion and Actual Versus Implied Behavioral Change : New Perspective Utiliging A Reallife Dental Hvgiene Program. Journal of Personality and Social Psychology, 19 : 220 - 227 : 1970.

Fink, Christine Mary. Fear of Fear and Information - Processing Biases : A Test of Cognitive Modesl Using Cardiac - Panic Disorder and Nonclinicalsubjects. Ph.D., University of Maine, 1994.

Furgeson, Jult Bernet. Social - Psychological Correlates of Tunage Hispanic Females Response Sexual Behavior ; A Motiational study from the adolescents perspective (mexican - Americans). Research Abstracts, 130 ; 1989.

Gibbs, Paul Joseph. Freud's Doctrine of fear and Anxiety (Freud, Sigmund). Ph.D., University of Cincinnati, 1994.

Kirscht, H.P., S.A. Darley and J.M. Darley. Fear provdring Recommendations Intentions to Take Pecentive Acctions. Journal of Personality and Social Psychology, 26 : 301 - 308; 1973.

Laventhal, H., and R.P. Singer. Affect Arousal and Positioning of Recommendation in Persuasive Communications. Journal of Personality and Social Psychology, 4 : 137 - 146 ; 1966.

Laventhal, H. and J.C. Watts and F. Pagno. Effects of fear and Instructions on how to cope with Danger. Jounal of Personality and Social Osychology, 6 : 313 - 321 ; 1976.

Maddux, J.E. and R.W. Roger. Protection Motivation and Self - Efficav : A Revised Theory of fear Appeals and Attitude change. Journal of Experimental Social Psychology, 19 : 469 - 479 ; 1983.

Samson, Deborah. Contrast Effects in Fear. Canada : Ph.D., The University of British Columbia, 1990.

Sign, K.N. What Research Says About Communication with Rural People communication and rural change. P.R.R. Singh. ed. Singapore : Asian Mass Communication Research and In tormation Center, 1976.

Wurtele, Sandy K. The Relative Contributions of Protection Motivation Theory Components in Prediction Exercise Intention and Behavior. Research Anbstracts, 161 ; 1983.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ที่ ทม 1007/2311

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

12 มกราคม 2539

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนธัญรัตน์

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางมนต์ฤดี ครองแถว เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง การทดลองเพื่อเปลี่ยนทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น โดยใช้สารสื่อแบบต่าง ๆ ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

ผศ.วัฒนา ศรีสัตย์วาจา ประธาน

อาจารย์สมเกียรติ ทิพยทัศน์ กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ของความอนุเคราะห์ คือขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทำแบบทดสอบวัดทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบวัด ในระหว่างเดือนมกราคม 2539 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริยุภา พูลสุวรรณ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 2584119

ที่ ทม 1007/0311

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

12 มกราคม 2539

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองเสือวิทยาคม

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางมนต์ฤดี ครองแถว เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง การทดลองเพื่อเปลี่ยนทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น โดยใช้สารสื่อแบบต่าง ๆ ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

ผศ.วัฒนา ศรีสัตย์วาจา ประธาน

อาจารย์สมเกียรติ ทิพยทัศน์ กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ของความอนุเคราะห์ คือขอทดลองสอนและให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตอบแบบสอบถามในระหว่างเดือนมกราคม - มีนาคม 2539 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริยุภา พูลสุวรรณ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 2584119

ที่ ทม 1007/1087

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

12 กุมภาพันธ์ 2539

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศิริราช

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางมนต์ฤดี ครองแถว เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง การทดลองเพื่อเปลี่ยนทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น โดยใช้สารสื่อแบบต่าง ๆ ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

ผศ.วัฒนา ศรีสัตย์วาจา ประธาน

อาจารย์สมเกียรติ ทิพยทัศน์ กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ของความอนุเคราะห์ คือขออัดวิดีทัศน์ เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เพื่อนำไปสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีทัศนคติที่ผิดทางด้านการปฏิบัติตนทางเพศ ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2539 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริยุภา พูลสุวรรณ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 2584119

ที่ ทม 1007/1088

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110
12 กุมภาพันธ์ 2539

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสาระสนเทศ กระทรวงศึกษาธิการ

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางมนต์ฤดี ครองแถว เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง การทดลองเพื่อเปลี่ยนทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น โดยใช้สารสื่อแบบต่าง ๆ ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

ผศ.วัฒนา ศรีสัตย์วาจา ประธาน

อาจารย์สมเกียรติ ทิพยทัศน์ กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ของความอนุเคราะห์ คือขออัดวีดีทัศน์ เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เพื่อนำไปสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีทัศนคติที่ผิดทางด้านการปฏิบัติตนทางเพศ ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2539 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริยุภา พูลสุวรรณ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 2584119

ที่ ทม 1007/1089

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110
12 กุมภาพันธ์ 2539

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางมนต์ฤดี ครองแถว เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง การทดลองเพื่อเปลี่ยนทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น โดยใช้สารสื่อแบบต่าง ๆ ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

ผศ.วัฒนา ศรีสัตย์วาจา ประธาน
อาจารย์สมเกียรติ ทิพยทัศน์ กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ของความอนุเคราะห์ คือขออัดวิดีทัศน์ เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เพื่อนำไปสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีทัศนคติที่ผิดทางด้านการปฏิบัติตนทางเพศ ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2539 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริยุภา พูลสุวรรณ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 2584119

การวัดทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น

<u>คำชี้แจง</u>

1. การวัดทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น อันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงวิธีสอนเพศศึกษาสำหรับส่วนรวม

2. การวัดทัศนคติครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเพื่อทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

3. ผู้วิจัยขอรบกวนให้นักเรียนตอบแบบวัดทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศตามที่แนบมานี้ ข้อมูลที่นักเรียนตอบจะถือเป็นความลับและจะใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ผลการวัดทัศนคติจะไม่มีการกล่าวพาดพิงถึงตัวนักเรียน ครอบครัว หรือสถาบัน และไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อการดำเนินชีวิต หรือเป็นหลักฐานผูกมัดตัวท่านแต่อย่างใด

4. ข้อมูลที่ท่านตอบจะถูกนำไปวิเคราะห์และนำเสนอในภาพรวม ผลการสำรวจนี้จะมีผลต่อการปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนเพศศึกษาสำหรับนักเรียนวัยรุ่น ดังนั้นขอให้ท่านกรุณาตอบตามความเป็นจริงที่ตรงกับใจท่านคิดมากที่สุด โดยไม่ต้องคำนึงถึงหลักวิชาการ

5. ผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านมา ณ ที่นี้

แบบวัดทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่แบบสอบถาม.....

เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง

คำชี้แจง ไปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. ข้าพเจ้าคิดว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่เรียนรู้ได้เองไม่ต้องมีการสอน					
2. การที่ข้าพเจ้าได้เรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ข้าพเจ้าคิดว่าจะยิ่งเป็นการเร่งเร้าให้เกิดความรู้สึกชักชวนอารมณ์ทางเพศมากยิ่งขึ้น					
3. ข้าพเจ้าคิดว่าถ้ามีเพื่อนต่างเพศชวนไปเที่ยว ข้าพเจ้าจะรู้สึกภูมิใจมาก					
4. ข้าพเจ้าคิดว่าการนั่งคุยกับเพศตรงข้ามสองต่อสองเป็นเรื่องธรรมดา					
5. ข้าพเจ้าคิดว่าการที่ชายหญิงเดินไอบกอดกันในที่สาธารณะไม่ใช่เรื่องแปลกอะไร					
6. ข้าพเจ้าคิดว่าการมีเพื่อนต่างเพศมานัดไปเที่ยวเป็นเรื่องปกติ					
7. ข้าพเจ้าคิดว่าชายหญิงสามารถแสดงความรักกันในที่สาธารณะได้อย่างเปิดเผย					

ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
8. ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ใช่เรื่องแปลกอะไรที่ประเทศไทยมีสถานเริงรมย์มาก					
9. ข้าพเจ้าคิดว่าการที่หญิงชายไปเที่ยวมั่วสุมกันเป็นเรื่องปกติธรรมดาของวัยรุ่น					
10. ข้าพเจ้าคิดว่าการมีอาชญากรรมทางเพศเพิ่มขึ้นไม่ใช่เรื่องแปลกอะไร					
11. ข้าพเจ้าคิดว่าการแต่งไปเปลือยเลียนแบบแฟชั่นฝรั่งเป็นเรื่องไก้เก่					
12. ข้าพเจ้าคิดว่าการที่เมืองไทยมีโสเภณีมากเป็นเรื่องธรรมดา					
13. ข้าพเจ้าคิดว่านักเรียนหญิงและชายสามารถโอบกอดกันได้ถ้าไม่มีใครเห็น					
14. ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดที่ต้องเรียนเพศศึกษา					
15. ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าควรได้ดูภาพยนต์เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา					
16. ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าควรได้อ่านหนังสือไปบ้าง					
17. ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าควรได้มีโอกาสสังเกตพฤติกรรมการร่วมเพศของชายหญิงที่สมรสแล้วบ้าง เพื่อเป็นแนวทางในการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม					

ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
18. ข้าพเจ้าคิดว่าผู้ที่เคยป่วยเป็นโรคทางเพศสัมพันธ์เป็นผู้ที่มีประสบการณ์สูง ควรเอาเยี่ยงอย่าง					
19. ข้าพเจ้าคิดว่าตนเองสามารถใช้ผ้าเช็ดตัวร่วมกับผู้อื่นได้					
20. ข้าพเจ้าคิดว่าตนเองสามารถใช้กางเกงในร่วมกับผู้อื่นได้					
21. ข้าพเจ้าคิดว่าตนเองสามารถใช้แปรงสีฟันร่วมกับผู้อื่นได้					
22. ข้าพเจ้าคิดว่าตนเองสามารถใช้ของมีคม เช่น มีดโกนหนวด ที่เจาะรูหูร่วมกับผู้อื่นได้					
23. ข้าพเจ้าคิดว่าสามารถสวมเสื้อผ้าของผู้อื่นได้โดยไม่รังเกียจ					
24. ข้าพเจ้าคิดว่าสามารถแต่งงานกับคนที่เคยป่วยเป็นโรคทางเพศสัมพันธ์ซ้ำแล้วซ้ำเล่าอีกได้					
25. ข้าพเจ้าคิดว่าครั้งหนึ่งในชีวิตวัยรุ่นควรได้มีโอกาสใช้ชีวิตเสเพลบ้าง (เช่น ดื่มเหล้า มีเพศสัมพันธ์)					
26. ข้าพเจ้าคิดว่าโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เป็นได้เฉพาะผู้ที่เที่ยวสำส่อนทางเพศเท่านั้น					

ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
27. ข้าพเจ้าคิดว่าโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สามารถติดต่อทางวิธีอื่นได้					
28. ข้าพเจ้าคิดว่าโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เป็นโรคที่ธรรมดามากไม่ควรวิตกกังวลเกินเหตุ					
29. ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าข้าพเจ้ารู้ตัวว่าตนเองป่วยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ข้าพเจ้าจะลองซื้อยาปฏิชีวนะมารับประทานดูก่อนถ้าไม่หายค่อยไปพบแพทย์					
30. ข้าพเจ้าคิดว่าการเที่ยวอาบอบนวดโสเภณีเป็นการพักผ่อนหย่อนใจอย่างหนึ่ง					
31. ข้าพเจ้าคิดว่าการเข้าไปเที่ยวตามสถานเริงรมย์เป็นการหาประสบการณ์อย่างหนึ่งของวัยรุ่น					
32. ข้าพเจ้าคิดว่าการที่มีคู่รักเป็นสิ่งที่ไก้เก่สำหรับวัยรุ่น					
33. ข้าพเจ้าคิดว่าตนเองควรมีโอกาสคุยจู๋จี๋กับคู่รักตามลำพัง					
34. ข้าพเจ้าคิดว่าควรมีโอกาสไปเที่ยวต่างจังหวัดกับคู่รักตามลำพัง					

ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
35. ข้าพเจ้าคิดว่าการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นความผิดน่ารังเกียจ					
36. ข้าพเจ้าคิดว่าการสงวนพรหมจรรย์ของสตรีเป็นความคิดที่ล้าสมัย					
37. ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าได้มีเพศสัมพันธ์กับคนที่ข้าพเจ้ารักจะเป็นประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้นมากที่สุด					
38. ข้าพเจ้าคิดว่าเพศตรงข้ามที่แต่งตัวเปรี้ยวเป็นคนที่สามารถดึงดูดใจข้าพเจ้าได้มากที่สุด					
39. ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าข้าพเจ้าแต่งตัวเปรี้ยวจะเป็นที่ดึงดูดเพศตรงข้ามมากเช่นกัน					
40. ข้าพเจ้าคิดว่าวัยรุ่นทุกคนควรผ่านประสบการณ์ การมีเพศสัมพันธ์บ้างเมื่อโตเป็นหนุ่มเป็นสาว					
41. คนที่มีเพศสัมพันธ์กันไม่จำเป็นต้องแต่งงานกัน ถือว่าสนุกด้วยกัน					
42. ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนเพศศึกษาเป็นการเรียนรู้เรื่องการร่วมเพศ					
43. ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าจะรู้สึกภูมิใจมากที่ถูกเพศตรงข้ามชวนร่วมเพศ					

ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
44. ข้าพเจ้าคิดว่าโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ไม่เป็นอุปสรรคในชีวิตแต่งงาน					
45. ข้าพเจ้าคิดว่าการร่วมเพศกับเพศตรงข้ามที่ดูสะอาดไม่จำเป็นต้องป้องกันก็ได้					
46. ข้าพเจ้าคิดว่าชายและหญิงเมื่อมีเพศสัมพันธ์ (ร่วมเพศ) เพียงครั้งเดียวไม่มีโอกาสติดโรคได้					
47. ข้าพเจ้าคิดว่าโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เป็นโรคธรรมดาที่ใคร ๆ ก็เป็นได้					
48. ข้าพเจ้าคิดว่าวัยรุ่นควรใช้ชีวิตอิสระนอกบ้าน เต็มที่ไม่ควรรีบกลับบ้านหลังเลิกเรียนแล้ว					
49. ข้าพเจ้าคิดว่าผู้ชายที่ทำตัวเรียบร้อยเชื่อฟังผู้ใหญ่ไม่ใช่ผู้ชายเต็มตัว					
50. วัยรุ่นที่เป็นคนเก่งจะต้องมีเพศตรงข้ามที่เป็นแฟนหลาย ๆ คนถึงจะถือว่าเก่งจริง					
51. ข้าพเจ้าคิดว่าคนที่เป็นวัยรุ่นแล้วไม่มีแฟนเอาแต่เรียนอย่างเดียวเป็นคนผิดปกติ					
52. ข้าพเจ้ารู้สึกอิจฉาเพื่อนที่มีคู่ควงหลายคน					

ตาราง 17 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น

ข้อที่	t	ข้อที่	t
1	6.94*	23	2.61*
2	6.52*	24	5.87*
3	8.87*	25	7.40*
4	7.77*	26	3.28*
5	6.32*	27	3.16*
6	6.20*	28	3.30*
7	7.51*	29	4.21*
8	5.13*	30	5.97*
9	7.63*	31	7.02*
10	6.00*	32	5.62*
11	6.43*	33	5.10*
12	6.57*	34	6.68*
13	12.56*	35	2.82*
14	2.94*	36	4.15*
15	3.60*	37	9.88*
16	6.68*	38	8.84*
17	8.53*	39	7.09*
18	3.77*	40	8.76*
19	3.60*	41	7.74*
20	4.10*	42	2.69*
21	4.37*	43	10.90*
22	3.53*	44	5.79*

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อที่	t	ข้อที่	t
45	5.28*	49	6.73*
46	7.33*	50	6.02*
47	5.38*	51	7.22*
48	5.47*	52	7.53*

ค่าความเชื่อมั่น = .96 *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาคผนวก ข

แผนการสอนและการใช้สื่อ

แผนการสอน เรื่อง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์โดยให้สื่อน่ากลัว

<u>แผนการสอนที่ 1</u> คาบที่ 1 (50 นาที)

1. เรื่อง โรคหนองใน

2. สาระสำคัญ ปัจจุบันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เป็นโรคที่เป็นปัญหาสาธารณสุขหลายโรคเกิดจากพฤติกรรมของบุคคลที่มีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศเสี่ยงต่อการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์ ดังนั้นจึงควรมีการสอนความรู้เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์โดยเสนอความน่ากลัวของโรคเพื่อให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ไม่เสี่ยงมากขึ้น

3. จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและเกิดความกลัวต่อโรคหนองใน

4. จุดประสงค์นำทาง

4.1 นักเรียนรู้จัก สาเหตุ อาการ การป้องกันและรักษาโรคหนองใน

4.2 นักเรียนเกิดความกลัวต่อโรคหนองใน

4.3 นักเรียนมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีขึ้น

5. กิจกรรมการเรียนการสอน

5.1 ครูอธิบายเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ว่าประกอบไปด้วยโรค ซิฟิลิส หนองใน หรือไกโนเรีย แผลริมอ่อน กามโรคที่ต่อมหรือท่อน้ำเหลือง แผลกามโรคเรื้อรังบริเวณขาหนีบ หนองในเทียม และเอดส์

5.2 ครูอธิบายว่าโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่เป็นปัญหาทางสาธารณสุขมากที่สุด คือ โรคหนองใน ซิฟิลิส และเอดส์

5.3 ครูนำนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับโรคหนองในว่ามีลักษณะอาการอย่างไรบ้าง

5.4 ครูฉายวิดีทัศน์ เรื่อง โรคหนองในเสนอความน่ากลัวให้นักเรียนดู

5.5 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย และซักถามหลังจากดูวิดีทัศน์จบแล้ว ถึงแนวทางในการป้องกันและรักษาโรค

6. สื่อ - อุปกรณ์ วิดีทัศน์ เรื่อง โรคหนองในแบบน่ากลัว

7. การประเมินผล สังเกตจากการอภิปรายและซักถาม

<u>แผนการสอนที่ 1</u> คาบที่ 2 (50 นาที)

1. เรื่อง โรคซิฟิลิส

2. สาระสำคัญ โรคซิฟิลิสเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่เป็นปัญหาสาธารณสุขอีกโรคหนึ่ง จึงควรมีการสอนให้นักเรียนกลัว และรู้จักระวังป้องกันไม่ให้เกิดโรคนี้ได้

3. จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและเกิดความกลัวโรคซิฟิลิส

4. จุดประสงค์นำทาง

4.1 นักเรียนรู้สาเหตุ อาการ และการป้องกันรักษาโรคซิฟิลิส

4.2 นักเรียนเกิดความกลัวต่อโรคซิฟิลิส

4.3 นักเรียนมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีขึ้น

5. กิจกรรมการเรียนการสอน

5.1 ครูอธิบายเกี่ยวกับโรคซิฟิลิสว่ามีสาเหตุมาจากอะไรบ้าง และอาการเป็นอย่างไร

5.2 ครูฉายวิดีทัศน์ เรื่อง โรคซิฟิลิสแบบเสนอความน่ากลัวให้นักเรียนดู

5.3 อภิปราย ซักถามหลังจากวิดีทัศน์จบแล้ว ถึงแนวทางในการป้องกันและรักษาโรค

6. สื่อ - อุปกรณ์ วิดีทัศน์ เรื่อง โรคซิฟิลิสแบบน่ากลัว

7. การประเมินผล สังเกตจากการอภิปรายและซักถาม

แผนการสอนที่ 1 คาบที่ 3 (50 นาที)

1. เรื่อง โรคเอดส์

2. สาระสำคัญ โรคเอดส์เป็นโรคติดต่อร้ายแรงมากในปัจจุบัน เมื่อเป็นต้องตาย ดังนั้นจึงมีการสอนให้นักเรียนตระหนักถึงอันตรายของโรคเอดส์และเกิดความกลัวต่อโรคเอดส์ ทำให้เกิดทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ไม่เสี่ยง

3. จุดประสงค์การเรียนรู้ มีความเข้าใจและเกิดความกลัวต่อโรคเอดส์

4. จุดประสงค์นำทาง

4.1 นักเรียนรู้จัก สาเหตุ อาการ การป้องกัน และรักษาโรคเอดส์

4.2 นักเรียนเกิดความกลัวต่อโรคเอดส์

4.3 นักเรียนมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีขึ้น

5. กิจกรรมการเรียนการสอน

5.1 ครูอธิบายเกี่ยวกับลักษณะของคนเป็นโรคเอดส์

5.2 ครูนำนักเรียนสนทนาถึงสาเหตุ และอาการเตือนที่อาจเป็นโรคเอดส์ได้

5.3 ครูฉายวิดีทัศน์ เรื่อง โรคเอดส์ที่เสนอความน่ากลัวของเอดส์

5.4 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายและซักถามถึงแนวทางการป้องกันและรักษาโรคเอดส์

5.5 ให้นักเรียนทำแบบวัดทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ (50 นาที)

6. สื่อ - อุปกรณ์ วิดีทัศน์ เรื่อง โรคเอดส์แบบน่ากลัว

7. การประเมินผล

7.1 สังเกตจากการอภิปรายและซักถาม

7.2 ดูจากผลการทำแบบวัดทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ

แผนการสอน เรื่อง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์โดยให้สื่อปกติ

<u>แผนการสอนที่ 2</u> คาบที่ 1 (50 นาที)

1. เรื่อง โรคหนองใน

2. สาระสำคัญ ปัจจุบันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เป็นโรคที่เป็นปัญหาสาธารณสุขหลายโรคเกิดจากพฤติกรรมของบุคคลที่มีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศไปในทางที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์ ดังนั้นจึงควรมีการสอนความรู้เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ให้นักเรียนรู้จักโรค และหาทางหลีกเลี่ยง จากโรคนั้นโดยเกิดเป็นทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศที่ดีขึ้น

3. จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนรู้จักโรคหนองใน และรู้จักวิธีการหลีกเลี่ยงจากการเป็นโรคหนองใน

4. จุดประสงค์นำทาง

4.1 นักเรียนรู้ สาเหตุ อาการ การป้องกันและรักษาโรคหนองใน

4.2 นักเรียนมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีขึ้น

5. กิจกรรมการเรียนการสอน

5.1 ครูอธิบายเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ว่าประกอบไปด้วยโรค ซิฟิลิส หนองใน หรือโกโนเรีย แผลริมอ่อน กามโรคที่ต่อมหรือท่อน้ำเหลือง แผลกามโรคเรื้อรังหรือขาหนีบ หนองในเทียม และเอดส์

5.2 ครูอธิบายว่าโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่เป็นปัญหาทางสาธารณสุขมากที่สุด คือ โรคหนองใน ซิฟิลิส และเอดส์

5.3 ครูนำนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับเรื่องโรคหนองในว่ามีลักษณะอาการอย่างไรบ้าง

5.4 ครูฉายวิดีทัศน์ เรื่อง โรคหนองในแบบปกติให้นักเรียนดู

5.5 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย และซักถามหลังจากดูวิดีทัศน์จบแล้วถึงแนวทางในการป้องกันและรักษาโรคหนองใน

6. สื่อ - อุปกรณ์ วิดีทัศน์ เรื่อง โรคหนองในแบบปกติ

7. การประเมินผล สังเกตจากการอภิปรายและซักถาม

<u>แผนการสอนที่ 2</u> คาบที่ 2 (50 นาที)

1. เรื่อง โรคซิฟิลิส

2. สาระสำคัญ โรคซิฟิลิสเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่เป็นปัญหาสาธารณสุขอีกโรคหนึ่ง จึงควรมีการสอนให้นักเรียนรู้จักโรคนี้ และรู้จักระวังป้องกันไม่ให้เกิดโรคนี้ได้

3. จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและและมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีขึ้น

4. จุดประสงค์นำทาง

4.1 นักเรียนรู้สาเหตุ อาการ และการป้องกันรักษาโรคซิฟิลิส

4.2 นักเรียนมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีขึ้น

5. กิจกรรมการเรียนการสอน

5.1 ครูอธิบายเกี่ยวกับโรคซิฟิลิสว่ามีสาเหตุมาจากอะไรบ้าง และอาการเป็นอย่างไร

5.2 ครูฉายวิดีทัศน์ เรื่อง โรคซิฟิลิสแบบเสนอความรู้ปกติให้นักเรียนดู

5.3 อภิปราย และซักถามหลังจากวิดีทัศน์จบแล้ว ถึงแนวทางในการป้องกันและรักษาโรคซิฟิลิส

6. สื่อ - อุปกรณ์ วิดีทัศน์ เรื่อง โรคซิฟิลิสแบบความรู้ปกติ

7. การประเมินผล สังเกตจากการอภิปรายและซักถาม

แผนการสอนที่ 2 คาบที่ 3 (50 นาที)

1. เรื่อง ไรคเอดส์

2. สาระสำคัญ ไรคเอดส์เป็นไรคติดต่อร้ายแรงมากในปัจจุบัน ใครเป็นแล้วต้องตาย ดังนั้นจึงควรสอนให้นักเรียนรู้จักไรคเอดส์ รวมทั้งวิธีป้องกันไรคเอดส์ด้วยเพื่อนักเรียนจะได้นำไปปรับเปลี่ยนทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศให้ดีขึ้น

3. จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีขึ้น

4. จุดประสงค์นำทาง

4.1 นักเรียนรู้จัก สาเหตุ อาการ การป้องกัน และรักษาไรคเอดส์

4.2 นักเรียนมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตามทางเพศดีขึ้น

5. กิจกรรมการเรียนการสอน

5.1 ครูอธิบายเกี่ยวกับลักษณะของคนเป็นไรคเอดส์

5.2 ครูนำนักเรียนสนทนาถึงสาเหตุ และอาการเตือนที่อาจเป็นไรคเอดส์ได้

5.3 ครูฉายวิดีทัศน์ เรื่อง ไรคเอดส์ที่เสนอความรู้แบบปกติ

5.4 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายและซักถามถึงแนวทางการป้องกันและรักษาไรคเอดส์

5.5 ให้นักเรียนทำแบบวัดทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ (50 นาที)

6. สื่อ - อุปกรณ์ วิดีทัศน์ เรื่อง ไรคเอดส์แบบปกติ

7. การประเมินผล

7.1 สังเกตจากการอภิปรายและซักถาม

7.2 ดูจากผลการทำแบบวัดทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ

แผนการสอน เรื่อง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์โดยไม่ให้สื่อ

<u>แผนการสอนที่ 3</u> คาบที่ 1 (50 นาที)

1. เรื่อง โรคหนองใน

2. สาระสำคัญ ปัจจุบันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เป็นโรคที่เป็นปัญหาสาธารณสุข หลายโรคเกิดจากพฤติกรรมของบุคคลที่มีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์ ดังนั้นจึงควรมีการสอนความรู้เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ให้นักเรียนรู้จักโรคนั้นดีขึ้น และหาทางหลีกเลี่ยงจากโรคนั้นโดยเกิดเป็นทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศที่ดีขึ้น

3. จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนรู้จักโรคหนองใน และรู้จักวิธีการหลีกเลี่ยงจากการเป็นโรคหนองใน

4. จุดประสงค์นำทาง

4.1 นักเรียนรู้ สาเหตุ อาการ การป้องกันและรักษาโรคหนองใน

4.2 นักเรียนมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีขึ้น

5. กิจกรรมการเรียนการสอน

5.1 ครูอธิบายเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ว่าประกอบไปด้วยโรค ซิฟิลิส หนองใน หรือโกโนเรีย แผลริมอ่อน กามโรคที่ต่อมหรือท่อน้ำเหลือง แผลกามโรคเรื้อรังบริเวณขาหนีบ หนองในเทียม และเอดส์

5.2 ครูอธิบายว่าโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่เป็นปัญหาทางสาธารณสุขมากที่สุด คือ โรคหนองใน ซิฟิลิส และเอดส์

5.3 ครูนำนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับเรื่องโรคหนองในว่ามีลักษณะอาการอย่างไรบ้าง โดยให้นักเรียนบางคนออกมาพูดหน้าชั้น

5.4 ครูอธิบาย สาเหตุ อาการ และการป้องกันและรักษา โดยมีภาพประกอบบางส่วน

5.5 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปแนวทางในการป้องกันและแก้ไขโรคหนองใน

6. สื่อ - อุปกรณ์ รูปภาพโรคหนองใน

7. การประเมินผล สังเกตจากการอภิปรายและซักถาม

<u>แผนการสอนที่ 3</u> คาบที่ 2 (50 นาที)

1. เรื่อง โรคซิฟิลิส

2. สาระสำคัญ โรคซิฟิลิสเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่เป็นปัญหาสาธารณสุขอีกโรคหนึ่ง จึงควรมีการสอนให้นักเรียนรู้จักโรคนี้ และรู้จักระวังป้องกันไม่ให้เกิดโรคนี้ได้

3. จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและและมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศไม่เสี่ยงต่อการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์

4. จุดประสงค์นำทาง

4.1 นักเรียนรู้สาเหตุ อาการ และการป้องกันรักษาโรคซิฟิลิส

4.2 นักเรียนมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีขึ้น

5. กิจกรรมการเรียนการสอน

5.1 ครูอธิบายเกี่ยวกับโรคซิฟิลิสว่ามีสาเหตุมาจากอะไรบ้าง และอาการเป็นอย่างไร

5.2 ครูนำรูปภาพของโรคซิฟิลิสให้นักเรียนดู แล้วให้นักเรียนออกมาเล่าถึงความรู้สึกที่ได้ดูรูปภาพนั้น

5.3 ครูให้นักเรียนจัดกลุ่มอภิปรายหาแนวทางในการป้องกันและรักษาโรคซิฟิลิส

6. สื่อ - อุปกรณ์ รูปภาพเกี่ยวกับโรคซิฟิลิส

7. การประเมินผล สังเกตจากการอภิปรายและการรายงานหน้าชั้น

แผนการสอนที่ 3 คาบที่ 3 (50 นาที)

1. เรื่อง โรคเอดส์

2. สาระสำคัญ โรคเอดส์เป็นโรคติดต่อร้ายแรงมากโรคหนึ่งในปัจจุบันเป็นแล้วต้องตาย ดังนั้นจึงควรสอนให้นักเรียนรู้จักโรคเอดส์ รวมทั้งวิธีป้องกันโรคเอดส์ด้วยเพื่อนักเรียนจะได้นำไปปรับเปลี่ยนทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศให้ดีขึ้น

3. จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและเกิดทัศนคติในการปฏิบัติตนไปในทางที่ไม่เสี่ยงต่อการเกิดโรคเอดส์

4. จุดประสงค์นำทาง

4.1 นักเรียนรู้จัก สาเหตุ อาการ การป้องกัน และรักษาโรคเอดส์

4.2 นักเรียนมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตามทางเพศดีขึ้น

5. กิจกรรมการเรียนการสอน

5.1 ครูอธิบายเกี่ยวกับลักษณะของคนเป็นโรคเอดส์

5.2 ครูอธิบายถึงสาเหตุอาการ และการป้องกันรักษาโรคเอดส์

5.3 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงแนวทางในการป้องกันโรคเอดส์และพฤติกรรมที่ทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคเอดส์

5.4 ครูนำภาพที่ผู้ป่วยเป็นโรคเอดส์ทั้งคนที่มีอาการในระยะต่าง ๆ และคนที่ดูปกติไม่มีอาการอะไร แสดงให้นักเรียนดู

5.5 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปแนวทางในการป้องกันเอดส์

5.6 ให้นักเรียนทำแบบวัดทัศคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ (50 นาที)

6. สื่อ - อุปกรณ์ รูปภาพคนเป็นโรคเอดส์

7. การประเมินผล

7.1 สังเกตจากการอภิปรายและซักถาม

7.2 ดูจากผลการทำแบบวัดทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ

คำพูดมาตรฐาน
สำหรับสอนเรื่องโรคหนองใน

บทนำ	สวัสดีค่ะนักเรียนก่อนอื่นครูขอแสดงความยินดีกับนักเรียนทุกคนที่มีโอกาสเข้าร่วมโครงการทดสอบสอน เรื่อง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ซึ่งกำลังเป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญของประเทศไทย ซึ่งผลจากการทดลองที่ได้นี้ ครูจะได้นำเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนต่อไป ดังนั้นครูจึงขอให้นักเรียนทุกคนตั้งใจเรียน และมาเรียนให้ครบตามกำหนดเวลาที่ครูกำหนดไว้ให้ด้วย เอาล่ะเรามาเริ่มเข้าบทเรียนกันเลยดีกว่า
ครู	นักเรียนรู้จักโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ไม่คะ
นักเรียน	(ปล่อยให้นักเรียนตอบตามความคิดของนักเรียนสัก 2 - 3 คน)
ครู	โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หมายถึง โรคที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่ป่วยเป็นโรคนั้น ๆ แล้วติดโรคนั้นมา ซึ่งประกอบไปด้วยโรคซิฟิลิส หนองใน หรือไกโนเรีย แผลริมอ่อน กามโรคที่ต่อมและท่อน้ำเหลือง แผลกามโรคเรื้อรังบริเวณขาหนีบ หนองในเทียม และเอดส์ โรคที่เป็นปัญหาสาธารณสุขมากที่สุดมี 3 โรค คืออะไรบ้าง
นักเรียน	(ให้นักเรียนตอบประมาณ 2 - 3 คน แล้วสรุปว่าถูกหรือไม่ถูก)
ครู	สรุปแล้วโรคที่เป็นปัญหาสาธารณสุขมากที่สุดคือ หนองใน ซิฟิลิส และเอดส์ ในคาบที่ 1 นี้เราจะเรียนเรื่องโรคหนองในก่อน โรคหนองใน หมายถึง (พูดตามเนื้อหาในหน้า 18)
ครู	เอาล่ะต่อไปนักเรียนจะได้ดูของจริงจากวิดีทัศน์แล้ว (ฉายวิดีทัศน์ให้ดูสำหรับกลุ่มที่ได้รับสื่อน่ากลัว และกลุ่มที่ได้รับสื่อปกติ) สำหรับกลุ่มควบคุมครูก็อธิบายไปเรื่อย ๆ พร้อมทั้งนำภาพประกอบทางส่วนให้ดู
บทสรุป	นักเรียนคงรู้จักโรคหนองในกันพอสมควรแล้ว รวมทั้งวิธีป้องกันและรักษาด้วยว่าโรคนี้ป้องกันได้ รักษาได้ แต่ก็เป็นใหม่ได้อย่างง่ายดาย ครูหวังว่านักเรียนคงจะรู้จักระมัดระวังตัวมากขึ้น และไม่ทำตัวเสี่ยงเข้าไปคลุกคลีกับมัน วันนี้ขอจบเพียงเท่านี้ก่อน สวัสดีค่ะ

คำพูดมาตรฐาน

สำหรับสอนเรื่องโรคซิฟิลิส

บทนำ สวัสดีค่ะ นักเรียนพบกันอีกแล้วสำหรับวันนี้ก็เป็นครั้งที่ 2 แล้วที่เราได้มาเจอกัน วันนี้ครูจะมาพูดถึงโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อีกโรคหนึ่งที่เป็นปัญหาสาธารณสุขอย่างมาก คือ โรคซิฟิลิส โรคซิฟิลิสจะแตกต่างจากโรคหนองในมาก และยังมีความรุนแรงมากกว่ากันอีกด้วย ครูจะพูดถึงซิฟิลิสเลยนะ...(พูดตามเนื้อหาในหน้า 20)

– เอาละต่อไปเรามาดูลักษณะของผู้ที่ป่วยเป็นโรคซิฟิลิสจากวิดีทัศน์กันดีกว่า (สำหรับกลุ่มได้รับสื่อน่ากลัวและกลุ่มที่ได้รับสื่อปกติ)

– เอาล่ะเราลองมาดูรูปภาพของผู้ที่เป็นโรคซิฟิลิสกันดีกว่า (ให้ดูรูปภาพพร้อมกับอธิบายและซักถาม)

บทสรุป นักเรียนก็ได้รู้จักโรคซิฟิลิสกันไปแล้วรวมทั้งวิธีป้องกันและรักษาด้วยว่าโรคนี้ป้องกันได้ รักษาได้ แต่ก็เป็นใหม่ได้อีกเช่นกัน ถ้าเรายังมีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคนี้ เช่น เที่ยวสำส่อน ชอบใช้ของใช้ส่วนตัวร่วมกับคนอื่นเปอร์เซ็นต์การเกิดโรค พวกนี้ก็จะสูง ดังนั้นครูขอให้นักเรียนหลีกเลี่ยงจากความเสี่ยงเหล่านี้ด้วยสำหรับวันนี้ก็คงจบเท่านี้ สวัสดีค่ะ

คำพูดมาตรฐาน
สำหรับสอนเรื่องโรคเอดส์

บทนำ สวัสดีค่ะ นักเรียนวันนี้ก็เป็นวันสุดท้ายที่เราจะได้เจอกันในการทดลองครั้งนี้ และโรคสุดท้ายที่ครูจะสอนก็คือ โรคเอดส์ ซึ่งโรคที่นักเรียนรู้จักกันดีเพราะเป็นโรคที่เป็นแล้วไม่หาย ตายอย่างเดียวจึงมีการรณรงค์ต่อต้านโรคเอดส์กันมาก ทั้งทางรัฐบาลและทางเอกชนช่วยกันเต็มที่ เอาล่ะเรามารู้จักโรคเอดส์กันดีกว่า... (พูดตามเนื้อหาในหน้า 22)

- ต่อไปเราก็มาดูวิดีทัศน์เกี่ยวกับโรคเอดส์กันเลย (สำหรับกลุ่มที่ได้รับสื่อน่ากลัว และกลุ่มที่ได้รับสื่อปกติ)
- เอาล่ะเรามาดูภาพลักษณะของผู้ที่เป็นเอดส์กันซิว่าเป็นอย่างไรบ้าง (ให้ดูรูปภาพพร้อมกับอภิปรายซักถาม)

บทสรุป นักเรียนก็ได้รู้จักโรคเอดส์กันไปแล้ว ครูหวังว่านักเรียนคงจะรู้จักระมัดระวังตนอย่างดี ที่สุดไม่ให้รับเชื้อเอดส์เข้ามาเพราะว่าเอดส์เป็นแล้วตายอย่างเดียวไม่มีวิธีรักษาแต่สามารถป้องกันได้ ก่อนที่จะจบการทดลองนี้ครูขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามที่นักเรียนเคยทำก่อนเข้ารับการทดลองอีกครั้งหนึ่ง เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการวิจัยขอให้นักเรียนตอบตามความคิดของนักเรียนเอง ห้ามลอกกันนะ ครูขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี สวัสดีค่ะ

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางมนต์ฤดี นามสกุล ครองแถว

วัน เดือน ปีเกิด 7 พฤษภาคม พุทธศักราช 2505

สถานที่เกิด อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 111/302 หมู่ 5 ตำบลบางเดื่อ อำเภอเมือง
จังหวัดปทุมธานี 12000

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 2 ระดับ 5

สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนหนองเสือวิทยาคม
ตำบลบึงยา อำเภอหนองเสือ
จังหวัดปทุมธานี 12170 โทร. 5491124

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2516	ประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนวัดบ้านท่า อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ. 2519	ประถมศึกษาปีที่ 7 จากโรงเรียนวัดตรีทศเทพ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2519 - 2528	มัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนวัดสังเวช เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2528	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (ศึกษาศาสตร์ - พลศึกษา) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
พ.ศ. 2538	การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาพัฒนาการ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การทดลองเพื่อเปลี่ยนทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ ของนักเรียนวัยรุ่นโดยใช้สื่อน่ากลัว

บทคัดย่อ

ของ

มนต์ฤดี ครองแถว

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ

พฤษภาคม 2539

จุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นก่อนได้รับสื่อกับภายหลังจากได้รับสื่อ 2) เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศระหว่างนักเรียนวัยรุ่นกลุ่มที่ได้รับสื่อน่ากลัว สื่อปกติ และกลุ่มที่ไม่ได้รับสื่อ 3) เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศระหว่างนักเรียนวัยรุ่นชายที่ได้รับสื่อน่ากลัว และไม่ได้รับสื่อ 4) เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศระหว่างนักเรียนวัยรุ่นหญิงที่ได้รับสื่อน่ากลัว สื่อปกติ และไม่ได้รับสื่อ 5) เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการได้รับสื่อที่มีต่อทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศโดยกลุ่มตัวอย่าง มีทั้งหมด 90 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองเสือวิทยาคม จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2538 ที่ทำแบบวัดทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศได้คะแนนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50

ตัวแปรที่ศึกษาแบ่งเป็น 1) ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ก) การให้สื่อ แบ่งเป็น การให้สื่อน่ากลัว สื่อปกติ และไม่ได้ให้สื่อซึ่งเป็นกลุ่มควบคุม ข) เพศแบ่งเป็นเพศชายและเพศหญิง 2) ตัวแปรตาม ได้แก่ ทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบทดลอง โดยใช้แบบแผนการทดลอง Randomized Control group pretest posttest design แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่มทดลอง และ 1 กลุ่มควบคุม มีจำนวนคน กลุ่มละ 30 คน เป็นชาย 15 คน หญิง 15 คน โดยกลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับสื่อน่ากลัว กลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับสื่อปกติ กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มควบคุมไม่ได้รับสื่อใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบวัดทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่น .96 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t ในการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการทดลองใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วย Two Way Anova เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Newman Kuels

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นภายหลังจากได้รับสื่อดีกว่าก่อนได้รับสื่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นที่ได้รับสื่อน่ากลัว สื่อปกติ และไม่ได้รับสื่อ ไม่แตกต่างกัน นักเรียนวัยรุ่นหญิงมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนทางเพศดีกว่านักเรียนวัยรุนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

THE EXPERIMENT ON CHANGING ADOLESCENT ATTITUDE TOWARD SEXUAL BEHAVIORS THROUGH FEAR COMMUNICATION

AN ABSTRACT

BY

MONRUDEE KRONGTAEW

Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master of Education degree in Developmental Psychology

at Srinakharinwirot University

May 1996

The intention purpose of this research : 1) to compare the Attitude toward sexual behaviors of teenage students pre and post-receiving communication. 2) to compare changing attitude among teenage students groups whom acquired Fear-communication, normal communication and the group which acquired non - communication. 3) to compare the attitude toward sexual behaviors between male teenage students whom Acquired Fear communication, normal communication and non - communication. 4) to compare the attitude toward sexual behaviors between female teenage students whom acquired fear communication and non-communication. 5) to study interaction between genders with communication they've acquired by an experimented group consisted of 90 men, they all are junior high school students (m.s. 3) Nongsuas Witayakom School of Pratoomtani province, studying session 1995, their result scores of testing of the attitude toward sexual behaviors indicated at the lower rate than 50 percentile.

Studying variables, 1) Independent variable such as A) communications divided in to fear communication, normal communication and non-communication which is a control group. B) genders : divided in to male and female. 2) Pursuing variable; such as the attitude toward sexual behaviors.

This research is an experimental method, using Randomized Control Group Pretest-Posttest Design, separated the population in to two experimental groups and one control group, 30 men per one group (15 males 15 females), giving fear communication to the first group and normal communication to the second group, non-communication to the third group which is the control group. Experimental timing

three rounds per one group, 50 minutes per one round. Datas collecting instrument was the attitude measurement toward sexual behaviors format which the researcher has invented with the accurate value of reliability at .96, dates analysed by t-test statistics method in comparison of the pretest-posttest, the variable value was analysed by Two Ways Anova, the differential of avarage scores between groups compared by newman kules' method.

The analysis significantly indicated that the attitude toward sexual behaviors after communication receiving was better at the rate of statistic level. .05. The attitude toward sexual behavior of students whom acquired fear communication, normal communication and non-communication are not different. Female teenage students significantly has better attitude toward sexual behaviors than male teenage students at the statistic level rate of .01.